

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra Žurnalistiky

Diplomová práce

2019

Bc. Robert Rampa

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra Žurnalistiky

**Mediální obraz vybraných českých hokejistů od začátku
do konce jejich kariéry v NHL v českých denících**

Diplomová práce

Autor práce: **Bc. Robert Rampa**

Studijní program: Žurnalistika

Vedoucí práce: **PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D.**

Rok obhajoby: 2019

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 9. 5. 2019

Bc. Robert Rampa

Bibliografický záznam

RAMPA, Robert. *Mediální obraz vybraných českých hokejistů od začátku do konce jejich kariéry v NHL v českých denících*. Praha, 2019. 62 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra Žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph. D.

Rozsah práce: 161 183 znaků

Anotace

Tato diplomová práce se věnuje analýze mediálního obrazu pěti českých hokejistů Patrika Eliáše, Martina Havláta, Milana Hejduka, Jiřího Hudlera a Tomáše Kaberleho v průběhu jejich aktivní kariéry (1996 – 2017) v Národní hokejové lize (NHL).

Kvalitativní metodou analyzuje texty z šesti českých tištěných deníků (Blesk, Hospodářské noviny, Lidové noviny, Mladá fronta DNES, Právo a Sport). U Patrika Eliáše analyzuje každý dvacátý článek, jehož titulek obsahoval jeho příjmení, u zbylých hokejistů kvůli menšímu počtu článků analyzuje každý desátý.

K analýze diplomová práce využívá teorii o zpravodajských hodnotách, konkrétně kategorizaci Alastaira Hetheringtona a pracuje s pojmy hrdinství, padlý hrdina a celebritizace.

Výsledky analýzy popisují vývoj mediálního obrazu českých hokejistů, jakým způsobem české deníky pracovaly s událostmi, které obsahovaly dané zpravodajské hodnoty, jak a jaký mediální obraz média tvořila. Také porovnává jednotlivé mediální obrazy i přístup samotných deníků. V závěru také nabízí novou kategorizaci zpravodajských hodnot čistě pro sportovní mediální krajinu.

Annotation

This thesis deals with analysis of the media image of five Czech hockey players Patrik Elias, Martin Havlat, Milan Hejduk, Jiri Hudler and Tomas Kaberle during their active career (1996 – 2017) in National Hockey League (NHL).

The qualitative method analyzes texts from six Czech newspapers (Blesk, Hospodarske noviny, Lidove noviny, Mlada fronta DNES, Pravo and Sport). Thesis analyzes every twentieth article about Patrik Elias whose headline contained his surname. For the remaining hockey players the thesis analyzes every tenth article due to fewer texts.

The thesis use for analysis the theory of news values, specifically the categorization of Alastair Hetherington and works with concepts of heroism, fallen heroes and celebritization.

The results of the analysis describe the development of the media image of Czech hockey players, how the Czech dailies worked with events that contained given news values, how and what media image they formed. It also compares individual media images and the approach of the newspapers themselves. In conclusion, it also offers a new categorization

of news values solely for the sport media area.

Klíčová slova

Mediální obraz, zpravodajské hodnoty, hrdinství, celebrita, hokej, Eliáš, Havlát, Hejduk, Hudler, Kaberle

Keywords

Media image, news values, heroism, celebritization, Elias, Havlat, Hejduk, Hudler, Kaberle

Title/název práce

Media image of five selected icehockey players from the beginning to the end of their NHL career in the Czech daily newspapers

Poděkování

Děkuji vedoucí své práce PhDr. Alici Němcové Tejkalové, Ph.D. za čas, který mi věnovala , a za její ochotu diskutovat.

Obsah

1	Úvod.....	2
2	Teoretická část.....	3
2.1	Vymezení pojmů.....	3
2.1.1	Mediální obraz.....	3
2.1.2	Zpravodajské hodnoty.....	4
2.1.3	Celebritizace.....	9
2.1.4	Mýtus a hrdinství.....	11
2.2	Vybraní Češi v Národní hokejové lize.....	15
2.3	Mediální zdroje.....	18
2.3.1	Deník Sport.....	18
2.3.2	Mladá fronta DNES.....	18
2.3.3	Lidové noviny.....	19
2.3.4	Právo.....	19
2.3.5	Hospodářské noviny.....	19
2.3.6	Blesk.....	19
3	Metodologie.....	20
3.1	Kvalitativní analýza mediálního obsahu.....	20
3.2	Vymezení výzkumného vzorku.....	21
4	Analytická část.....	22
4.1	Mediální obraz Patrika Eliáše.....	22
4.2	Mediální obraz Martina Havláta.....	28
4.3	Mediální obraz Milana Hejduka.....	35
4.4	Mediální obraz Jiřího Hudlera.....	42
4.5	Mediální obraz Tomáše Kaberleho.....	48
5	Komparace a diskuse.....	53
5.1	Komparace.....	53
5.1.1	Patrik Eliáš.....	54
5.1.2	Martin Havlát.....	55
5.1.3	Milan Hejduk.....	56
5.1.4	Jiří Hudler.....	57
5.1.5	Tomáš Kaberle.....	58
5.1.6	Komparace deníků.....	59
5.2	Diskuse.....	60
5.3	Vlastní klasifikace zpravodajských hodnot.....	61
6	Závěr.....	62
7	Summary.....	63
8	Literatura a zdroje.....	64

1

Úvod

Tato diplomová práce se zabývá mediálním obrazem pěti českých hokejistů Patrika Eliáše, Martina Havláta, Milana Hejduka, Jiřího Hudlera a Tomáše Kaberleho v českých denících Mladé frontě DNES, Lidových novinách, Sportu, Hospodářských novinách, Právu a Blesku v průběhu jejich aktivních kariér v Národní hokejové lize (NHL). Hokej je neoddiskutovatelně silně spjat s českým národem jako kulturní fenomén a v minulých desítkách let se objevila řada úspěšných českých reprezentantů, která mezi nejlepšími v Americe uspěla. A ke každému z nich se váže jedinečný příběh. Z toho důvodu byla k analýze vybrána zmíněná pětice hokejistů. V NHL prožili úspěchy, vyhrávali individuální trofeje i Stanley Cup, stejně tak se k nim váží negativní incidenty, které média popisovala. Jak k nim tedy média přistupovala? Jaký mediální obraz o daném jedinci čeští novináři vytvářeli? Co musela událost splňovat, aby se dostala mezi zprávy? A byl rozdíl v přístupu mezi samotnými médii, případně jaký? Hrály roli koncepty hrdinství, padlého hrdiny a celebritizace?

Na tyto otázky se budu v diplomové práci snažit odpovědět kvalitativní analýzou obsahu pomocí teorie o zpravodajských hodnotách s použitím kategorizace britského novináře Alastaira Hetheringtona (1985). V teoretické části vysvětlím a popíšu koncepty mediálního obrazu, hrdinství, celebritizace a mýtu, přiblížím mediální zdroje i analyzované hokejisty. V metodologické části osvětlím kvalitativní analýzu a vymezím výzkumný vzorek. V tezích píšu, že budu vybírat každý desátý článek, ovšem proto, abych analyzoval přibližně stejný počet mediálních textů u každého hráče, musel jsem u Patrika Eliáše udělat změnu a analyzovat každý dvacátý z důvodu mnohem vyššího počtu článků. Analytickou část dělím na kapitoly podle mediálního obrazu jednotlivých hokejistů. Následně výsledky analýzy vyhodnocuji, porovnávám a pokouším se na jejich základě sestavit vlastní klasifikaci zpravodajských hodnot čistě pro sportovní žurnalistiku.

2

Teoretická část

2.1 Vymezení pojmů

2.1.1 Mediální obraz

Jak poukazoval Daniel Boorstin (1992) – a s jistotou lze říct, že dnes to platí ještě více než tehdy – žádná jiná generace nebyla sváděna více k víře, že může zachovat v nějaké formě svou zkušenost. A že lze tuto zkušenost měřit. Že lidstvo může vytvořit ideály na vše, co si zamane. I u sportovců. Jen se ideály přesouvají do obrazů. Ty lze opravovat, zlepšovat.

Slovo „obraz“ definuje Tomáš Dvořák (2004: 169) v knize *Slovník mediální komunikace* jako „figurativní znázornění osoby, věci nebo události“. Sportovec i média mají zájem na vytváření mediálního obrazu, neboť správně zvolená forma příběhu skrz média prodává. Jak píše David Rowe (2004: 17) v knize *Sport, culture and the media: The unruly trinity*, média vytváří z běžného hráče značku na prodej. Produkt. „Média slouží obecnstvu, reprodukuje a transformují sportovní kulturu skrz nekončící procesy předvádění, znění, diskusí, zkráceně reprezentací sportu nesčetnými cestami,“ dodává Rowe (2004: 24).

„Z povahy sportu pak vyplývá mediální přitažlivost, která se následně odráží ve finančním ohodnocení,“ píše Děkanovský (2008: 21) v knize *Sport, média a mýty*.

Samozřejmě mediální obraz nefunguje pouze v rovině „čím hezčí, tím lepší“, má i svou opačnou stranu a Michael Kunczik (1995: 291) v knize *Základy masové komunikace* uvádí příklad z válečné žurnalistiky. „Stigmatizace nepřítele má dlouhou tradici. I v souvislosti s válkou v Perském zálivu. Američané svou propagandou vytvořili obraz Saddama Husajna jako Ďábelského nepřítele, vůdce říše zla, a Iráčané byli představováni jako Husajnovy kopie.

I proto Michael Schudson (in Hanitzsch, 2004: 488) upozorňuje, že zprávy nám nepřinášejí zrcadlo reality. Ale vybranou reprezentaci světa. Reportéři (*v tomto případě myslel válečné reportéry, pozn. autora*) mohou poskytnout pouze určitou verzi reality. V tomto ohledu Walter Lippmann (1922) v knize *Public opinion* tvrdí, že veřejné mínění reaguje nikoliv na okolní prostředí, ale pseudoprostředí, které vytvářejí zpravodajská

média, protože, dodává Maxwell McCombs (2009), se dá obecně říci, že novináři významným způsobem ovlivňují, jaké představy o světě má jejich publikum.

Brian McNair (2004) upozorňuje, že kvůli tomu vyvolalo mezinárodní vlnu veřejného zájmu o hladomor v Etiopii v roce 1984 až britské zpravodajství. Děkanovský přidává příklady ze sportu a popisuje příběh z roku 2001, kdy kanadský hokejový obránce Ray Bourque přestoupil ve 40 letech do týmu Colorado Avalanche z Bostonu. Jak se v sezoně ukázalo, Colorado vyrostlo mezi favority na získání Stanleyova poháru. Pro média však silný příběh ještě nerostl. Teprve ve chvíli, kdy se mužstvo dostalo mezi čtyři nejlepší, začal příběh fungovat. „Play off nebylo prezentováno jako pokračující zápas postupně se zužujícího počtu mužstev o trofej, nýbrž jako příběh končícího vynikajícího hokejisty, kterému jeho dlouholetý zaměstnavatel umožnil na sklonku kariéry odejít za splněním snu do silnějšího mužstva. Bourque se postupně stal jedinou důležitou postavou z obou mužstev finále. Média přidávala podrobnosti z jeho života, zdůrazňovala jednoznačně pozitivní postoj fanoušků Bostonu, podporu rodiny, vyzdvihovala charakterové vlastnosti a před finále vytvořila silný příběh s jedním ústředním a mnoha vedlejšími hrdiny,“ píše Děkanovský (2008: 37). A jako zajímavost dodává mediální prezentaci play off s podobnou narativní strukturou z další sezony, kde se podobným hrdinou mohl stát český brankář Dominik Hašek. Přesto ohlas Haškovy cesty nedosáhl takové odezvy, což mohlo být zčásti způsobeno nekanadskou národností hokejisty (Děkanovský, 2008: 38).

Tvorba mediální obrazu může být tak úspěšná, že se „někteří sportovci stávají obecně známými osobnostmi a sláva se mění ve svérázný kult. Fyzická osoba sportovce je nahrazena ikonou, jež se stává virtuálním sportovcovým alter-egem, které ale posléze může získat nad skutečnou osobou navrch a zcela ji nahradit. Je provázena zjednodušením,“ vysvětluje Děkanovský (2008: 140).

2.1.2 Zpravodajské hodnoty

„Protože se ke zveřejnění vybírá z téměř nekonečného počtu událostí, mělo by být k rozšiřování vybráno to, co je hodno zapamatování a vědění,“ popisoval Michael Kunczik (1995: 119), proč se už v roce 1690 rozhodl Němec Tobias Peucer uveřejnit disertaci o výběru událostí k „rozšiřování“. Jak ale poznat, zda je událost hodna prostoru v médiích? S tím pomáhá teorie o zpravodajských hodnotách. Barbora Osvaldová v knize *Slovník žurnalistiky* (2017: 275) definuje zpravodajské hodnoty jako „součásti, které ovlivní, že je informace zařazena do médií, a rozhodují také o způsobu jejího zpracování.“ K tomu

dodávají Jan Jiráček a Barbora Köpplová v knize *Masová média* (2015: 172), že „výběr, zařazení a zpracování zpráv se děje podle zažitých a opakujících se kritérií (*zpravodajské hodnoty*). Zpravodajskými hodnotami se rozumějí všechny faktory, jež v daném období a sociálním a kulturním prostředí rozhodují o zařazení zprávy do zpravodajství.“ Tomáš Trampota (2006: 26) zpravodajské hodnoty vidí v knize *Zpravodajství* jako „vlastnosti, kterými musí událost disponovat, aby se mohla stát zprávou.“

Byť Tobias Peucer (in Kunczik, 1995) v 17. století o zpravodajských hodnotách ještě nemluvil, měl v kontextu doby vcelku vyjasněný přehled, o čem by se mělo psát. Příkladem lze uvést: zázraky, neslychanosti, obdivuhodná a neobvyklá díla přírody nebo umění, nové vynálezy nebo odhalení, státní uspořádání, změny, výměny vlád, válečné a mírové podniky, příčiny válek, bitvy, porážky, nové zákony, rozsudky, narození a úmrtí knížat, následníků trůnu a také například církevní a vědecké záležitosti. Naopak psát se nemělo o „bezvýznamných věcech“ jako každodenní lidské konání, soukromý život knížat, obscénnosti, zločiny provedené odporným způsobem nebo bezbožné výroky lidí.

S pojmem „news value“, který dnes překládáme jako zpravodajská hodnota, přišel zřejmě poprvé Američan Walter Lippmann (1922) v knize *Public Opinion*. Pojem spojil s jednoznačností události, překvapením, prostorovou blízkostí, osobním zaujetím a konfliktem. V přepracovaném vydání z roku 2015 se lze dočíst, že mnoho představ v našich hlavách vytvořila masová média. „Budeme předpokládat, že vše, co každý člověk činí, není založeno na přímé a zaručené znalosti, ale na obrazech, jež si sám vytváří nebo které jsou mu předávány. Pokud mu jeho zeměpisný atlas tvrdí, že země je plochá, nebude se plavit do míst, o nichž je přesvědčen, že jsou na okraji naší planety, prostě ze strachu, že by mohl spadnout,“ (Lippmann, 2015: 29). Kunczik (1995: 119) Lippmanna také cituje, když píše, že „hodnota zprávy neznamená v podstatě nic jiného než intuitivní domněnky žurnalistů o tom, co dané publikum zajímá“.

Za prvním uceleným pokusem o stanovení pevných kategorií stojí norští badatelé Johan Galtung a Mari Rugeová, kteří ve svém článku *The Structure of Foreign News* z roku 1965 vytvořili seznam dvanácti faktorů, které rozhodují o tom, jestli se událost stane zprávou. „My lidé nemůžeme registrovat vše, a proto si musíme vybírat. Otázkou tak zůstává, co upoutá naši pozornost,“ (Galtung, Ruge, 1965: 65).

Faktory podle Galtunga a Rugeové (1965, 65 – 70):

Frekvence: Lze chápat jako časové rozpětí, které je pro událost nutné, aby se rozvinula a získala význam. Ve sportu to můžeme uvést na příkladu, kdy dá hokejista v NHL gól, takový rozsah je kratší než vývoj ve vyjednávání hokejisty o nové smlouvě s klubem NHL.

Práh pozornosti: Událost potřebuje svou intenzitou překonat „jistý“ (*nikým nedefinovaný, pozn. autora*) práh pozornosti. Ve sportu můžeme uvést na příkladu, kdy se zprávou stanou spíše tři branky hokejisty v jednom utkání než ojedinělá asistence jiného hokejisty.

Jednoznačnost: Události pomáhá, když je pro publikum pochopitelnější. Ve sportu se zprávou stane spíše výkon hokejisty na hřišti než jednání vedení ligy o nových změnách v pravidlech.

Význam: Pokud událost může přímo ovlivnit život příjemce, stane se spíše zprávou. Jestliže se rozhodne jet český hokejista na mistrovství světa z NHL, bude to mít na publikum větší dopad než rozhodnutí zahraničního hokejisty na mistrovství světa z NHL nejít.

Souznění: Splňuje událost očekávání publika? Přálo si publikum, aby se událost stala? Tím spíše se stane zprávou. Ve sportu můžeme hledat příklad u Jaromíra Jágra a jeho léčby z let 2018 a 2019, aby se mohl vrátit na led.

Překvapení: Události ovšem fungují i opačně. Čím více událost překvapí, tím spíše se stane zprávou. Příklad hledejme třeba u hokejisty Tomáše Plekance a jeho nečekaném konci v NHL v průběhu sezony 2018/2019.

Kontinuita: Událost se stala a má vývoj. Hledejme příklad opět u Tomáše Plekance, o kterém se v médiích houfně psalo, protože postupně vycházely najevo důvody jeho konce v NHL a přesunu do České republiky.

Variace: Šanci stát se zprávou má také událost, která může ve skladbě celku „vyrovnat“ jednotlivé typy zpráv. Pokud se stane mnoho událostí v zahraniční NHL, do zpráv se může dostat i zpráva z domácí ligy, byť může být hodnotou nižší.

Vztah k elitním národům: Přeneseně do sportu můžeme tento faktor chápat tak, že se zprávou stane spíše událost z NHL ze slavného klubu New York Rangers než z méně známého Arizona Coyotes.

Vztah k elitním osobám: Podobně jako u předešlého faktoru chápeme tuto hodnotu tak, že zprávou se stane událost, která se spíše týká velké sportovní hvězdy (namátkou v NHL Sidney Crosby, ale i český David Pastrňák), než událost o méně známých hráčích.

Personalizace: Říká událost jasně, koho osobně se týká? Taková událost se stane zprávou spíše než ta, kde jde o nekonkrétní (až abstraktní) jevy. Ve sportovním zpravodajství, konkrétně o NHL, se bude psát spíše ve spojitosti s českým hokejistou než o užívání drog hokejistů neznámých jmen.

Negativita: Je událost negativní? Tím spíše se stane zprávou. Zraněné koleno Tomáše Hertla v průběhu první sezony v NHL můžeme uvést jako příklad.

K článku Galtunga s Rugeovou je nyní třeba přistupovat s pochopením, že se jedná o text z roku 1965, starý je v roce 2019 přes padesát let. Oba norští badatelé nemohli počítat s nástupem internetu nebo velkým rozmachem televize a prvku živého vysílání. Navíc je text zaměřený na tištěné zpravodajství o zahraničí. Hodnoty norských výzkumníků nelze použít v každém politickém a kulturním prostředí (například to nelze obecně v totalitních režimech). Podle knihy *Zpravodajské hodnoty* Brightona a Foye (2007) norští badatelé nepíší nic o individuálním pohledu či ambici sběratele informací, vydavatele nebo editora, nevšímají si prostoru pro ovlivňování zvenčí vlastníkem či reklamou. „Galtung a Rugeová mohli přehlédnout, co viděli. Situace je mnohem komplikovanější. Vynaložili velké úsilí, aby (jejich studie) nabyly hodnoty kulturního významu (...) Proti tomu nic. Ale od té doby uběhlo čtyřicet let,“ psali Brighton a Foy v roce 2007. V roce 2019 je společnost o dalších dvanáct let dále.

Nejen proto v dalších letech od napsání článku Galtunga a Rugeové mnoho výzkumníků jimi definované zpravodajské hodnoty upravovalo, vylepšovalo a měnilo.

Brighton a Foy (2007) dávají jako příklad britského novináře Denisa MacShana, jenž v roce 1979 vytvořil kategorie: **konfliktnost, nebezpečí pro komunitu, neobyčejnost, skandálnost a individualismus.**

V roce 1979 sepsal Američan Herbert Gans knihu *Deciding what's news*, z Galtunga a Rugeové přitom nevycházel a subjektivně stvořil seznam trvalých hodnot, které nelze oddělit od kontextu doby a amerického patriotství: **národní vůdcovství, etnocentrismus, individualismus, umírněnost, altruistická demokracie, společenský řád, zodpovědný kapitalismus a idyličnost maloměsta.** Podle Gansova revidovaného vydání (2004: 45) se

například „zpravodajství zaměřuje na vůdce, kteří zastupují organizace a jdou příkladem, zachovávají řád“.

Nor Øysten Sande v práci *The Perception of Foreign News* (1971) v kontextu práce Galtunga a Rugeové přemýšlí nad pojmy *elitní národ* a *elitní lidé*. Ptal se, co a kdo to vlastně je. Došel k tomu, že do zpráv se dostanou i události ze státu vzdáleného, pokud má stát velkou moc, a události o lidech, kteří musí být představiteli světově známých organizací či národů. Také upozorňoval, že je těžké určit, co je dobré a co špatné. Podle něj záleží na tom, jak pro koho. A rozšířil hodnotu *negativity* na čtyři úrovně: **pozitivní, neutrální, slabě negativní** (demonstrace) **a silně negativní** (válka).

V roce 1985 sepsal Brit Alastair Hetherington na základě vlastních zkušeností z práce šéfredaktora v deníku *The Guardian* knihu *News, newspapers and television* a nebál se přiznat, jakým stylem se rozhodoval, zda událost zařadí mezi zprávy. „Řídím se svým instinktem, a proto dle rady, kterou jsem kdysi dostal, píšu o událostech tak, jako bych o nich vyprávěl v hospodě. Důležitá otázka zní: Zajímá mě to?“ (Hetherington, 1985: 9). Sestavil na základě instinktu šéfredaktora seznam sedmi kategorií: **osobnosti, blízkost, překvapení, význam, drama, čísla a sex, skandál a zločin** (Hetherington, 1985: 8).

Do kategorie osobností patří lidé z politiky, šoubyznysu, z královské rodiny a další. Hodnota blízkost rozlišovala události, které se staly „na prahu dveří“ nebo „10 tisíc mil daleko“. Hodnotu překvapení přibližují prvky novosti, čerstvosti a nečekanosti. Hodnota významu je myšlenka v kategoriích význam sociální, ekonomický, politický nebo lidský. Hodnota dramatu v sobě nese nadšení, akci a zábavu. Hodnotu čísel dokresluje míra nebo počet lidí, kterých se událost týká. Hodnotu sexu, skandálu a zločinu označuje Hetherington za populární ingredience novinových článků.

Trampota (2006: 26) zmiňuje pět hodnot Folka Johanssona a Jörgena Westerstahla z roku 1994. „Za klíčové pro výběr do zpráv považují **důležitost, blízkost, dramatičnost, přístup a ideologii**.“ Důležitost poměřovali indexem složeným z velikosti populace, hrubého národního produktu a výdajů na zbrojení, blízkost dělili na geografickou, obchodní a kulturní. Přístup užívali ve smyslu technických možností novinářů a ideologii chápali jako národní zájem.

O sedm let později Britové Tony Harcup a Deirdre O'Neill, jak uvádí Brighton a Foy (2007), na základě studií tištěných médií vytvořili těchto deset kategorie jako doplnění

Galtunga a Rugeové: **vztah k elitám moci, vztah k celebritám, zábavnost, míra překvapení, špatné zprávy, dobré zprávy, závažnost události, relevance, rozšiřování kontextu** (tzv. follow-ups) a **agenda médií** (Harcup, O'Neill, rok in Brighton, Foy, 2007).

Brighton a Foy (2007) systém zpravodajských hodnot Galtunga a Rugeové z roku 1965 uznávají jako platný v jejich době, sami se ovšem rozhodli navrhnout vlastní hodnoty, které podle nich více reflektují mediální krajinu 21. století (*byť i ta se v roce 2019 velmi liší od doby 2007, kdy Brighton a Foy knihu vydali, pozn. autora*). „Autoři cítí, že teď je čas odhalit nové ideály systému zpravodajských hodnot,“ píše Brighton a Foy (2007: 29).

Systém zpravodajských hodnot upravený Brightonem a Foyem (2007: 14 – 30) je následující: **relevance** (*je zpráva vhodná?*), **aktuálnost** (*výjimku tvoří nové informace o minulých událostech*), **kompozice** (*zpráva musí zapadat do konceptu média*), **očekávatelnost** (*má publikum o informaci zájem?*), **neobyčejnost, hodnota** (*vztah k elitám, cena informace*) a **externí vlivy** (*je obsah zprávy ovlivněný faktorem „zvenčí“, třeba reklamou?*).

Na základě pilotního studia malého vzorku mediálních textů o pěti vybraných hokejstech jsem se rozhodl, že pro analytickou část využiji kategorizaci Alastaira Hetheringtona (1985). Kategorizace Galtunga a Rugeové (1965) je sice starší, ale Hetheringtonovo rozdělení z mého pohledu nejlépe pasuje ke sportovním událostem. Budu tedy využívat jeho klasifikace hodnot, které nazývá **osobnosti, blízkost, překvapení, význam, drama, čísla**. Jeho poslední hodnota sex, skandál a zločin bude v této práci rozdělena na dvě: **sex a skandál a zločin**.

2.1.3 Celebritizace

Lidská společnost je od 20. století plná veřejně známých, slavných či až věhlasných osob. Dnešní doba se, jednoduše řečeno, vyznačuje celebritami. Tvrdí to Daniel Boorstin (1992) ve své knize *The Image, A guide to pseudo-events in America*, v níž popisuje, že pojem celebrita vychází z latinského slova „celebritas“ označujícího slávu či věhlas. Veřejně známé osobnosti pochopitelně existovaly už dříve, jde však o to, že až ve 20. století s nástupem masových médií a ve 21. století s popularitou sociálních sítí jejich „sláva“ ohromně narostla. A s ní neoddělitelně jejich dosah k publiku.

Slovník spisovného jazyka českého (Havránek, 1989) definuje celebritu jako věhlasnou, ve společnosti váženou osobu. Jak ale Boorstin (1992) doplňuje, původně nešlo

o pojem pro člověka, ale ještě v 17. století o pojem pro stav, kdy se o někom hodně mluví. Význam se ze stavu na člověka posunul v polovině 19. století. Tento přerod úzce souvisí i s tím, co lidé potřebují, aby se celebritami stali. Nedílnou součástí procesu tvoří média, která známost osoby uměle konstruují, aby uspokojila očekávání lidí po skvělosti.

Platí to pro tvorbu politických, uměleckých (zpěváci, herci) a právě i sportovních celebrit, což je pro tuto diplomovou práci zásadní.

Lenka Kodoňová (2013: 8) v diplomové práci *Sportovec jako mediální celebrita v proměnách času* cituje knihu Davida Andrewse a Stevena Jacksona (2001) *Sport Stars: The Cultural Politics of Sporting Celebrity*, kde autoři uvádějí, že „éra moderních sportovních celebrit začala, když William Randolph Hearst založil první sportovní rubriku v New York Journal v roce 1895“.

Sociolog sportu Aleš Sekot (2008) tvrdí, že šíření slávy sportovních celebrit obstarávají hlavně televize. „Celebrity vytváří především rychlým šířením individuálních atributů a všeobecné proslulosti. Tento pojem původně vyjadřoval slávu, věhlas. Dnes spíše všeobecnou známost, která reflektuje touhu všední každodennosti nasytit rostoucí hlad po lidské velikosti a mimořádných skutcích“ (Sekot, 2008: 175). Po více než deseti letech lze bez pochyb říct, že šíření slávy sportovních celebrit postupně přebírají sociální sítě na internetu. Nejvíce Facebook, Twitter a Instagram. Vždyť francouzský fotbalista Paul Pogba má na Instagramu přes 33 milionů sledujících¹, basketbalista LeBron James na Twitteru přes 42 milionů sledujících², MMA zápasník Conor McGregor na Facebooku téměř osm milionů³.

„Plíživá komercializace sportu, která akcelerovala zejména v 60. letech minulého století, pomohla otevřít nové pole komerčních příležitostí, ale pouze v případě, kdy byl sport vystavován v televizi,“ dodává k tomu Garry Whannel (1992 in Boyle, 2006: 41). Veřejnosti jsou poté sportovní celebrity prezentovány jako vzory hodné následování a obdivu. Diváci, kteří touží po nadlidských výkonech, pak podle Sekota (2008) přitahují další pozornost médií, sponzorů a široké veřejnosti.

¹ PAUL POGBA. Účet na sociální síti Instagram. Dostupné z: <https://www.instagram.com/paulpogba/> [cit. 28. 4. 2019]

² LEBRON JAMES. Účet na sociální síti Twitter. Dostupné z: <https://twitter.com/KingJames> [cit. 28. 4. 2019]

³ CONOR MCGREGOR. Účet na sociální síti Facebook. Dostupné z: <https://www.facebook.com/thenotoriousmma/> [cit. 28. 4. 2019]

Přítom televizního experta Petera Bazalgetteho, kterého cituje Boyle (2006), neexistují nové schopnosti, které by poháněly lidskou touhu po slávě. Pouze se zvýšil počet mediálních kanálů (TV, rádio, tisk, internet), na kterých „lze dosáhnout patnácti minut slávy. Média potřebují pravidelný přísun čerstvých celebrit, raději je tvoří, než aby spoléhala na hvězdy minulosti“ (Bazalgette, 2005 in Boyle, 2006: 110 – 111). Toto tvrzení podporuje Jan Děkanovský (2008: 84), který upozorňuje, že „žádný, byť zdánlivě nikdy neslyšený příběh, nedisponuje exkluzivitou ve smyslu naprosté originality a novosti. Tedy, že každý nový příběh je pouze převyprávěním starého příběhu“.

Richard Haynes (2005) dává příklad s fotbalisty. Ti jsou „často vychvalováni jako nové popové hvězdy. Jsou mladí, bohatí a centrem mediálního zájmu a adorace“ (Haynes, 2005: 147). „Vrcholoví sportovci mají společné jmenovatele úspěch, bohatství a tělesnou krásu,“ dodává český sociolog Sekot (2008: 136 – 137).

Ve společné knize Boyle a Haynes (2004) uvádějí, že sportovní průmysl vždy potřeboval zásobu hrdinů a padouchů, které z větší části tvořila média. Zde je třeba dát si pozor na pojmy. Například Boorstin (1992: 47 – 48) velice jednoznačně odlišuje hrdinu od celebrity. „Aby byl člověk známý všem lidem, často musí být trochu hrdina. Média dokážou udělat celebritu, ale nedokážou udělat hrdinu. Toho ze sebe musí udělat velkým skutkem on sám. Celebritu a hrdinu bychom neměli zaměňovat.“ A dále dodává: „Celebritu odlišujeme jako obchodní značku, hrdinu rozlišíme jeho úspěchem, tím, čeho dosáhl. Hrdina je oslavován texty, básněmi, knihami. Celebrita je stvořením bulváru, pomluv, veřejných názorů. Ta samá agenda však celebritu jednou zničí. Mrtvý hrdina se stane nesmrtelným, na celebritu lidé zapomenou“ (Boorstin, 1992: 61). Ovšem Boorstin tato slova sepsal původně v 60. letech, takže v dnešní době nelze říct, že by jednoznačné odlišení pojmů platilo. Naopak začátek 21. století se vyznačuje smazáváním rozdílů mezi hrdinou a celebritou, pojmy se k sobě významově přiblížily.

2.1.4 Mýtus a hrdinství

Předešlá kapitola vyjasnila pojem *celebrita* a nastínila i pojem *hrdina*. Pro tuto diplomovou práci je ovšem klíčové vysvětlit pojem *hrdina* podrobněji. „Hrdina je osoba, typicky člověk, který je obdivovaný či idealizovaný pro svou odvahu, mimořádné úspěchy či šlechtné kvality,“ cituje v knize *Fallen Sports Heroes, Media and Celebrity Culture* Lawrence Wenner (2013: 3) slovník *New Oxford American Dictionary* (2009). „Hrdina nám ukazuje, jací bychom měli být, my ho zároveň hrdinou děláme, protože si přejeme

takoví být," vysvětluje Američan Richard Crepeau (1981: 23) ve svém článku *Sport, heroes and myth*. Sekot (2008) tvrdí, že hrdina ztělesňuje běžně nedosažitelné vlastnosti. Takové, které často překračují sport samotný. Britský novinář Henry Fairlie (1978 in Crepeau, 1981: 24) dodává, že „hrdina není pouze někdo, koho obdivujeme. Také si ho idealizujeme. Hrdina má některé velmi konkrétní vlastní atributy, ale jsme to my, kdo těmto atributům dává speciální význam. My rozhodujeme o tom, že hrdina je vhodný, aby jím byl“.

Tyto atributy, které „obyčejní lidé“ považují za hrdinské, mají své opodstatnění v historii, vycházejí z mýtů, který se objevuje obvykle v dávných příbězích o fantastických lidech a událostech, píše Jack Lule (2001) v knize *Daily news, eternal stories*. A tvrdí, že v dnešních příbězích jsou dávné mýty vyprávěny jako velké příběhy lidstva pro (časově mladší, pozn. autora) lidstvo. Definuje mýtus jako posvátný společenský příběh, který „vychází z archetypální (originální vzory, obrazy, motivy a charaktery, pozn. autora) figury a formy, aby ukázal příklad pro lidský život“ (Lule, 2001: 15). Ostatně už v kapitole 2.1.3, bylo řečeno, že žádný vyprávěný příběh není úplně nový. Jak tvrdí Děkanovský (2008: 82): „člověk vyprávějící je vždy člověk převyprávějící. Vypráví po svém a jinak staré příběhy, například mytologické (...) Mnohé příběhy jsou dokonce variacemi prvotních mytických příběhů.“

Podle Lule (2001) hraje mýtus klíčovou sociální roli. Vidí ho jako cestu, jak „společnost vyjadřuje základní ideály, myšlenky a hodnoty, protože (například, pozn. autora) hrdina reprezentuje sílu a statečnost, potopa zase hněv nebo pokoru před přírodou“ (Lule, 2001: 15). „Hrdina v každé společnosti ztělesňuje prvky mýtu, potvrzuje ho, ilustruje jeho realitu, v mýtickém rámci ukazuje společnosti její nejvyšší potenciály,“ píše Crepeau (1981: 23).

Proto Lule (2001) říká, že mýtus není nerealita, falešná víra ani nepravdivý příběh. A jelikož zprávy obvykle informují o opravdových událostech a skutečných lidech, mýty se v příbězích objevují. „Mýtus vyjadřuje morální a estetické hodnoty, je to oblast, skrz kterou je konečná realita zprostředkována člověku,“ říká Crepeau (1981: 23). A má na mysli zejména sport, který nás učí a zároveň tlumočí společenskou realitu, neboť „(sportovní, pozn. autora) hrdina ztělesní určité prvky mýtu a potvrdí ho skutečným zobrazením,“ dodává k tomu Crepeau (1981: 23).

Bývalý americký sportovec a nyní spisovatel Scott Tinley (2013: 349) uvádí, že příběh o sportovním hrdinovi z velké části vypráví o vytrvalém jedinci, který ve společnosti existuje jako kulturní artefakt, jehož smysl sdíleli fanoušci mezi sebou. Vyrůstali s ním, blízko něho – muže, ženy a jejich mýtů.

Kdo konkrétně je hrdina? Lze považovat za hrdinku českou sportovkyni Ester Ledeckou, která na zimní olympiádě v Pchjongčchangu získala jako první žena historie zlato ve dvou sportech⁴, nebo jí ublížila médii propíraná kauza, kdy se její agenti z agentury Sport Invest dohadovali se Svazem lyžařů České republiky o (ne)podepsání smlouvy?⁵ Je pro lidi hrdinkou rychlobruslařka Martina Sáblíková, která získala v únoru roku 2019 devatenácté zlato?⁶ Nebo tenistka Petra Kvitová, která se úspěšně vrátila ke kariéře poté, co ji útočník pořezal ruku při napadení?⁷ Lze uvést příklad kanadského 32letého hokejisty Briana Boylea, který v roce 2017 úspěšně bojoval s leukémií a úspěšně se vrátil k hokejové kariéře?⁸

William Morgan (2013) vidí sportovního hrdinu jako někoho, kdo provádí neobyčejné sportovní výkony za dosahem většiny lidí. Hrdinství sportovců se totiž dostává do konfliktu s opatrným a bezpečným životem běžných lidí, kteří chtějí hlavně jistotu, že uspokojí vlastní potřeby a zájmy. Proto také Morgan (2013) říká, že mnoho společenských kritiků považuje nynější věk za neheroický, bez vášně a s vyšším smyslem pro účel. Příběhy Ester Ledecké, Martiny Sáblíkové, Petry Kvitové nebo Briana Boylea se hrdinství podle výše zmíněných parametrů v předešlých odstavcích minimálně mohou blížit.

Nelze však na sport nahlížet pouze ze strany úspěchů. Crepeau (1981: 24) tvrdí, že sport divákům může sloužit několika způsoby. Jako rozptýlení, zábava nebo prvek zájmu. Sport ale také vyučuje a interpretuje sociální realitu. Je proto klíčové si uvědomit, že

⁴ ŠINDELÁŘ, J., 2018. Ledecká má druhé zlato! Jako první žena historie ho získala ve dvou sportech. In: lidovky.cz [online]. 24. 2. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z https://www.lidovky.cz/sport/olympiada/ledecka-vyhrala-prvni-cast-kvalifikace-na-snowboardu.A180224_020720_In-sport-oh_lar

⁵ (iDNES.cz, ČTK). 2018. Ledecká nepodepsala smlouvu se svazem. Bude moci závodit? In: idnes.cz [online]. 3. 9. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/sport/lyzovani-snowboarding/ester-ledecka-reprezentacni-smlouva-lyzovani-konflikt-vyjednani-podpis.A180903_155523_lyzovani_ten

⁶ (tie). 2019. Sáblíková slaví devatenácté zlato! Na MS vyhrála závod na pět kilometrů. In: idnes.cz [online]. 9. 2. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/sport/ostatni/rychlobrusleni-martina-sablikova-5000-metru-19-titul.A190209_133803_sporty_tie

⁷ (daj, nem, mib) 2016. Tenistku Kvitovou pořezal v jejím bytě lupič. Nebojte se o mě, vzkázala. In: idnes.cz [online]. 20. 12. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/sport/tenis/tenistka-petra-kvitova-zranena-prepadeni.A161220_110746_tenis_mne

⁸ (ČTK, idnes.cz). 2017. Obr z New Jersey má leukémii, přesto chce stihnout říjnový start NHL. In: idnes.cz [online]. 20. 9. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/brian-boyle-myeloidni-leukemie-new-jersey-devils.A170920_095008_nhl_ten

nepřináší a neukazuje pouze mýty plné radosti či neslýchaných úspěchů neporazitelných hrdinů. Mýtus ve sportu funguje na celé škále od pozitivních hodnot po záporné. Děkanovský (2008: 96) dává za příklad boxerský souboj z roku 2002 mezi slavným Mikem Tysonem a tehdejším šampionem Lennoxem Lewisem: „Souboj byl vesměs médií interpretován jako boj dobra (Lewis) se zlem (Tyson). Tysonovy kriminální násilnické skutky se spolu s jeho přezdívkami ‚Mr. Kanibal‘ staly nepostradatelnou součástí příběhu.“ Příběhu o padlém hrdinu Miku Tysonovi. „Nic za tím (*za prohrou s Lewisem, pozn. autora*) nehledejte, žádnou senzaci, nechtěl jsem záměrně prohrát. Prostě jsem na něj neměl, v tu chvíli byl lepším boxerem než já,“ vrátil se Tyson k dávnému zápasu v listopadu roku 2018 při návštěvě Prahy.⁹

Proč společnost zajímají příběhy padlých hrdinů? „Jde o kruh života, je to cesta hrdiny,“ píše Scott Tinley (2013: 353). Nazývá je verzemi s menším štěstím, než jaké si člověk sám vysnil. Jak ovšem podotýká Wenner (2013), jde o zákon gravitace. Co stoupá nahoru, musí jít dolů. Důvody mohou být různé. Úplatky, drogy, doping, násilí na ženách, nevěra, sázení, nebo i vražda. Ve výsledku nemáme očekávat, že sportovec (byť sportovní hrdina) bude někým víc než sportovcem, že bude mít veškeré schopnosti být hrdinou. I když v to doufáme, protože média vytvářejí dojem, že výjimečná sportovní schopnost je podmíněna charakterem a silou ducha. Sport podle Wennera (2013) charakter buduje, ale také odhaluje. A co uvidíme, může být dobré i zlé. Neboť příběhy v sobě nesou morální zásady, které mohou aktéři překročit. Příběh pak nastiňuje, co by se mělo dělat a jestli má veřejnost (*za pomoci médií, pozn. autora*) poskytnout provinilci druhou šanci.

„Média sice hrála při vzestupu hrdiny nezbytnou roli, ale když padne, dokážou ho v takovém případě zamést pod koberec a vytvořit nový příběh,“ píše Wenner (2013: 4). A dodává, že k médiím patří neochvějná chuť vytvářet hrdiny, padlí hrdinové pak zajímají běžně bulvár, protože jejich příběhy jsou kontroverzní a složité s možným přesahem na ovlivnění dětí, které k hrdinům vzhlížely. „I proto se sportovci, kteří se dopustí skandálního chování, často stávají předmětem mediálních útoků (...) Když profesionální golfista Tiger Woods boursal na Floridě, média to zajímalo,“ píše Bryan Denham (2013: 36 – 37).

⁹ ZATLOUKAL T. 2018. *Box, kriminál, tygřice i ukousnuté ucho. O čem Tyson vyprávěl v Praze. In: idnes.cz. [online] 2. 11. [cit. 28. 4. 2018]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/sport/ostatni/mike-tyson-praha-sasazu-rozhovor.A181101_224648_sporty_elv*

Přes všechno řečené, ne každý sportovní aktér stojí jednoznačně na jedné či druhé straně linie mezi hrdinou a padlým hrdinou. Jay Scherer a Lisa McDermottová (2013) popisují příběh bývalého kanadského hokejisty, trenéra Boston Bruins a dnes televizního komentátora stanice CBC Dona Cherryho. Cherry je jednou z nejznámějších postav v prostředí kanadského hokeje, a to i přesto, že odehrál jedno jediné utkání v NHL v sezoně 1954/1955. Scherer a McDermottová (2013: 330 – 331) popisují Cherryho jako člověka, jenž pobuřuje svými výraznými kostýmy, je proti cizincům v NHL a rozděluje společnost svými řečmi. Má reputaci člověka, který má příliš mnoho názorů, částí společnosti je považován za národní ostudu, ale on sám tvrdí, že mluví za pracující třídu, která chodí do kostela, platí daně a pracuje celý den.

Scherer a McDermottová (2013: 334) uvádí jako příklad rozdělení společnosti i jeden příběh z roku 1998. Don Cherry během zimní olympiády v Naganu prohlásil, ať francouzsky mluvící Kanaďané klidně odejdou ze země, pokud na ně doléhá tlak z přílišného počtu kanadských vlajek na olympiádě. Že prý stejně chtějí jen „jejich (*kanadské, pozn. autora*) peníze“. Televizní stanice CBC po tomto výroku dostala dva dopisy, které Cherryho podporovaly a dvacet tři dalších, které tvrdily, že Cherry je rasista, útočný a netolerantní. Během přímého přenosu hokejového semifinále utkání Česka s Kanadou Cherry veřejně podpořil Spojené státy v jejich snaze válčit s iráckým prezidentem Saddámem Husajnem. Televize CBC dostala mnoho dopisů s otázkami, proč se řeší politika během vysílání olympijských her.

Scherer a McDermottová (2013) tak zdařile popisují, že příklon buď k hrdinovi, nebo záporné postavě je komplikovanější. Cherry je pro značnou část kanadského obyvatelstva důležitou postavou, pro mnohé člověkem s příliš otevřenou pusou, který jen využívá svého postavení k propagaci vlastních názorů.

Pro analytickou část této diplomové práce jde o důležitý poukaz, neboť mediální obraz není pouze pozitivní, nebo negativní. Může mít mnoho variací: nejasný, ambivalentní, blížící se neutrálnímu.

2.2 Vybraní Češi v Národní hokejové lize

Sport „je v současnosti srdcem moderní kultury,“ píše britský univerzitní profesor sociologie Barry Smart (2005: 1) v knize *The Sport Star: Moder Sport and the Cultural Economy of Sporting Celebrity*. Aleš Sekot (2008) v práci *Sociologické problémy sportu*

uvádí, že sport je mezinárodní fenomén a tvoří významnou část sociálně kulturní scény dnešního světa, je důležitý i pro politiky a světové vůdce, představuje důležitou část masových médií, rodiny podle něj často přizpůsobují svůj životní rytmus. Lloyd Wong (2002: 13) píše, že „sport poskytl jednu z metafor pro vytvoření a potvrzení národa“. Dodává, že například v jihoamerickém státě Chile se vítězství oslavují jako důležitá součást národní hrdosti.

Stejně tak, dodává Wong (2002), je v Kanadě nedílnou součástí národní kultury a tvoření národní identity hokej. Sportovci nerepresentují pouze národ, ale také ho symbolizují z pohledu jejich charakteru a dovedností. Kanadský národ nejen oslavuje své hokejisty jako jednotlivce pro jejich schopnosti, ale oslavuje také národ, protože ten je stvořil. Bývalý hokejista Národní hokejové ligy ve Spojených státech a Kanadě Ken Dryden (1999 in Wong, 2002: 17) napsal o hokeji v Kanadě a nejslavnějším hokejistovi světa Wayne Gretzkém, že „Gretzky je jako umělec v kanadském národním divadle, na své zamrzlé scéně odehrává životní lekce, miliony lidí ho sledují a učí se od něj. Abyste se totiž dostali na vrchol, musíte žít kanadský život na ledě a sněhu, plný boje a fyzické bolesti“.

Ten popis směřoval především k Národní hokejové lize, ve zkratce NHL. Lize, o které hokejisté sní od dětství. Lize zaručeně nejslavnější, všeobecně považované co do dovedností hráčů nejkvalitnější. „Jako děti jsme měli stejný sen, chtěli jsme hrát v NHL,“ citovala oficiální stránka NHL nejslavnějšího kanadského hokejistu historie Wayne Gretzkého v roce 2017.¹⁰ Svého snu se dočkal v roce 1979. O čtyřicet let později platí pro mladé hokejisty to samé. „Můj sen je NHL a udělám pro to všechno, abych si tam zahrál,“ prohlásil v roce 2017 český útočník Martin Nečas.¹¹ Sen si splnil.

V NHL se jedinec stane nejen uznávaným hokejistou, ale také sportovní celebritou, ti výjimeční hrdinou. Hrdinové a celebrity tvoří základ byznysu sportu, v médiích je provází velký příběh a s ním ekonomická hodnota, cituje Lawrence Wenner (2013) v knize *Fallen Sports Heroes, Media and Celebrity Culture* Scotta Allisona a George Goethalse. Toby Miller (2013) v té samé knize popisuje, že sportovci jsou ideální celebrity, že o nich možná

¹⁰ ROSEN D. 2017. *Three legends, all with same dream as kids*. In: *nhl.com [online]* 28. 1. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: <https://www.nhl.com/news/wayne-gretzky-bobby-orr-mario-lemieux-discuss-love-of-hockey/c-286197106>

¹¹ SÁRA, R., ZATLOUKAL T. *S Nečasem před draftem. O psychotestech, budoucnosti i Eratovi*. In: *idnes.cz [online]* 23. 6. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/martin-necas-draft-nhl-hokej.A170623_150205_nhl_elv

někdy víme až moc. Zejména jak vypadají špinaví, zpocení, smutní, svlečení, vzteklí nebo nadšení, jejich sociální a soukromý život převáží nad profesními kvalitami, poskytují stereotyp úspěchu, síly a krásy, zároveň nám ovšem ukazují limity dané doby.

Mezi známé osobnosti pro český národ ve své době patřilo i pět českých hokejistů, kteří strávili svou hokejovou kariéru převážně v NHL. Útočník Patrik Eliáš strávil celou svou kariéru v NHL (od roku 1995 do roku 2016) v jednom klubu, zůstal věrný New Jersey Devils, několik měsíců plnil roli kapitána, dvakrát vyhrál Stanley Cup, pyšní se rodinou a dvěma dcerami. Je symbolem věrnosti a trpělivosti.

Útočník Martin Havlát naopak status hvězdy alespoň ze začátku kariéry měl, byť ho časem ztrácel. V roce 2001 ve své premiérové sezoně v NHL za tým Ottawa Senators byl nominován na trofej pro nejlepšího nováčka soutěže. Ještě v sezoně 2010/11 byl součástí velké výměny za hvězdu Danyho Heatleyho do San Jose Sharks. Jenže postupně Havláta dohnaly zdravotní trable, na které často trpěl. V roce 2015 dokonce musel odstoupit od smlouvy s týmem St. Louis Blues. „Kdybych chtěl sepsat všechna svoje zranění, spotřeboval bych dost papíru. Bylo by to na knihu,“ komentoval svou smůlu na zranění Havlát v roce 2017.¹²

Útočník Milan Hejduk odstartoval kariéru v NHL v roce 1998, v roce 2003 se radoval jako první (a dosud jediný) Čech z trofeje pro nejlepšího střelce ligy. Tehdy nastřílel 50 branek. Také Milan Hejduk za svou kariéru zůstal věrný jednomu klubu, s Colorado Avalanche v roce 2001 slavil zisk Stanley Cupu. Jeho kariéru předčasně ukončily série zranění, během nichž nejvíce trpěl na nemocná kolena. „Jsem prostě smolař,“ komentoval Hejduk v dubnu roku 2010.¹³ V roce 2014 pak Hejdukův otec přiznal, že jeho syn musel v posledních letech aktivní kariéry brát každý den prášky proti bolesti. „Už měl vybroušenou chrupavku kost na kost,“ vzpomínal.

¹² DIAS, P. 2017. *Havlát se rozpovídal o kariéře. Zranění? Mohl bych sepsat knihu.* In: *isport.cz [online]* 7. 3. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-nhl/296294/havlat-se-rozpovidal-o-kariere-zraneni-mohl-bych-sepsat-knihu.html>

¹³ (Ige, jcf). 2010. *Zraněný Hejduk po nešťastné srážce se Stastnym: Jsem prostě smolař.* In: *idnes.cz [online]* 21. 4. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/zraneny-hejduk-po-nestastne-srazce-se-stastnym-jsem-proste-smolar.A100421_111458_nhl_lge

Další útočník Jiří Hudler patřil k velkým talentům českého hokeje, když v sezoně 2003/2004 vstupoval do NHL, byly s ním spojeny naděje, že vyroste v úspěšnou hvězdu. Ostatně v roce 2008 slavil se svým týmem Detroit Red Wing zisk Stanley Cupu, v roce 2015 získal v NHL ocenění pro nejslušnějšího hráče. Předávání ceny obletělo hokejový svět, neboť Hudler si pro cenu došel pouze v ponožkách. „Boty mě tlačily,“ žertoval při proslovu.¹⁴ Znáám byl však i pro své skandály se zveřejněnými fotkami ve společnosti prostitutek.¹⁵

Obránce Tomáš Kaberle oproti ostatním krajanům nikdy neaspiroval na status nepřehlédnutelné hvězdy. Roky strávil jako stálice klubu Toronto Maple Leafs, jistota, na niž je spolehnutí jak v obraně, tak zejména v podpoře útoku. Rok 2006 skončil se 67 body na pátém místě bodování mezi obránci celé ligy, v roce 2011 slavil zisk Stanley Cupu s Boston Bruins, kde už ovšem neplnil roli klíčového muže. Za celé roky se o něm nepsalo ve spojitosti s velkým skandálem. Odpracovával si svoje. Když v roce 2016 ukončil aktivní kariéru, prohlásil: „Já ani netušil, že by se to mělo oznamovat.“¹⁶

2.3 Mediální zdroje

Pro analýzu mediálního obrazu pěti českých hokejistů byly po předběžné analýze vybrány celostátní tištěné deníky, které o sportu pravidelně referovaly. Ve výběru jsou **Sport**, na českém mediálním trhu jediný deník, který se věnuje pouze sportu, **Mladá fronta DNES**, nejrozšířenější celostátní deník, **Lidové noviny** a **Právo**, které se sportu také věnují, byť v menší míře, **Hospodářské noviny** píšící povětšinou o ekonomických tématech a nejčtenější bulvární deník **Blesk**.

2.3.1 Deník Sport

¹⁴ TOMAS, J. 2015. Showman Hudler bavit slavnost NHL: přišel v ponožkách a rozesmával sál. In: idnes.cz. [online] 25. 6. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/hokej-jiri-hudler-lady-byng-trophy-nhl.A150625_124001_nhl_cig

¹⁵ (jos). 2009. Zhýralec Jiří Hudler na šokujících fotkách: Chlast, děvky, peníze a kontakty! In: blesk.cz. [online] 23. 8. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/celebrity-ceske-celebrity/121230/zhýralec-jiri-hudler-na-sokujicich-fotkach-chlast-devky-penize-a-kontakty.html>

¹⁶ (ČTK). 2016. Tomáš Kaberle ukončil kariéru. „Já ani nevěděl, že se to má oznamovat,“ směje se. In: aktualne.cz. [online] 22. 9. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: <https://sport.aktualne.cz/hokej/hokejova-reprezentace/tomas-kaberle-ukoncil-karieru-ja-ani-nevedel-ze-se-to-ma-ozn/r~2ed3761280b211e6851c002590604f2e/?redirected=1550416890>

V české mediální krajině jde o jediný deník, který se věnuje čistě sportovní tematice, vychází od roku 1953. Podle Unie vydavatelů ČR měl Sport ve druhém pololetí roku 2018 prodaný denní náklad 33 900 výtisků, průměrná čtenost byla 219 000 na vydání.¹⁷ Deník vydává společnost Czech News Center, vychází v české a moravské mutaci od pondělí do soboty, v neděli pak navazuje titul s názvem Nedělní Sport.

2.3.2 Mladá fronta DNES

Patří mezi nejčtenější a nejrozšířenější deníky v Česku. Pod názvem Mladá fronta DNES vychází od roku 1990, do té doby vycházel pod názvem Mladá fronta. Prodaný denní náklad v druhém pololetí roku 2018 činil 118 480 výtisků se čteností 554 tisíc.¹⁸ Mladou frontu DNES vydává společnost MAFRA, centrální redakce se nachází v Praze, dalších čtrnáct redakcí je regionálních po republice. Vychází od pondělí do soboty.

2.3.3 Lidové noviny

Jde o pátý nejčtenější deník v Česku, zaměřuje se vedle politického zpravodajství ve velké míře na kulturu. Založeny byly v roce 1893. Prodaný denní náklad v druhém pololetí roku 2018 byl 34 458 výtisků se čteností 205 tisíc.¹⁹ Deník vydává společnost MAFRA, centrální redakci má v Praze. Vychází od pondělí do soboty.

2.3.4 Právo

Deník, který se profiluje jako levicový, byl oficiálně založený v roce 1991, dřív vycházel pod názvem Rudé právo. Prodaný denní náklad v druhém pololetí roku 2018 byl 69 939 výtisků se čteností 233 tisíc.²⁰ Právo vydává společnost Borgis se sídlem v Praze, vychází od pondělí do soboty.

2.3.5 Hospodářské noviny

Deník se zaměřuje především na ekonomická témata, založen byl v roce 1990. Prodaný denní náklad v druhém pololetí roku 2018 byl 32 247 výtisků se čteností 150 tisíc. Vychází od pondělí do pátku ve vydavatelství Economia se sídlem v Praze.

2.3.6 Blesk

¹⁷ Media projekt, 2. pololetí 2018. Tisková zpráva. [citováno 28. 4. 2019]. Dostupné z: http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/medialni_data/vyzkum_ctenosti

¹⁸ Media projekt, 2. pololetí 2018. Tisková zpráva. [citováno 28. 4. 2019]. Dostupné z: http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/medialni_data/vyzkum_ctenosti

¹⁹ Media projekt, 2. pololetí 2018. Tisková zpráva. [citováno 28. 4. 2019]. Dostupné z: http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/medialni_data/vyzkum_ctenosti

²⁰ Media projekt, 2. pololetí 2018. Tisková zpráva. [citováno 28. 4. 2019]. Dostupné z: http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/medialni_data/vyzkum_ctenosti

Jde o celkově nejčtenější deník v české mediální krajině, zaměřuje se na zpravodajství, společenské a sportovní rubriky pojaté bulvárně. Průměrný prodaný náklad v druhém pololetí roku 2018 byl 202 143 výtisků se čteností 932 tisíc.²² Vychází od roku 1992 ve vydavatelství Czech News Center se sídlem v Praze. Vychází od pondělí do soboty, v neděli navazuje Nedělní Blesk.

3 Metodologie

Cílem této diplomové práce je popsat *mediální obraz* pěti českých hokejistů – Patrika Eliáše, Martina Havláta, Milana Hejduka, Jiřího Hudlera a Tomáše Kaberleho – během jejich kariéry v NHL. Kvalitativní analýzou mediálních zdrojů popsaných v kapitole 2.3 s pomocí teorií o zpravodajských hodnotách (jaké zpravodajské hodnoty hrály roli) a hrdinském zobrazování sportovců v médiích budu sledovat, zda české deníky o hokejistech psaly ve spojitosti s hrdinstvím, či je popisovaly naopak jako padlé hrdiny, neutrální postavy nebo rozporuplné osobnosti.

3.1 Kvalitativní analýza mediálního obsahu

V této diplomové práci bude použita metoda kvalitativní analýzy. John Cresswell (in Hendl, 2008: 46) ji definoval jako „proces hledání porozumění založený na různých metodologických tradicích zkoumání daného sociálního nebo lidského problému. Výzkumník vytváří komplexní, holistický obraz, analyzuje různé typy textů, informuje o názorech účastníků výzkumu a provádí zkoumání v přirozených podmínkách“. Philipp Mayring (in Sedláková, 2014: 290) definuje kvalitativní analýzu jako „přístup pro empiricky a metodologicky kontrolovanou analýzu textů v jejich širším komunikačním rámci, a sledující analytická pravidla a postup krok za krokem bez ukvapené kvantifikace“. Tato výzkumná metoda, která je jakýmsi protipólem kvantitativního přístupu, „není standardizovaná, výzkumník může jít do hloubky, sběr dat je otevřenější,“ píše Miroslav Disman (1995 in Trampota a Vojtěchovská, 2010: 18). Právě na srovnání s kvantitativním přístupem lze snadno popsat, čím se kvalitativní analýza vyznačuje. Renáta Sedláková (2014) v knize *Výzkum médií* vysvětluje, že kvantitativní data mají numerický charakter, převádění na čísla zkoumaných objektů provádí pomocí standardizovaného měření a

²² Media projekt, 2. pololetí 2018. Tisková zpráva. [citováno 28. 4. 2019]. Dostupné z: http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/medialni_data/vyzkum_ctenosti

statistické práce, odhaluje opakující se pravidelnosti a formuluje zobecnitelné závěry. Naproti tomu kvalitativní analýza odmítá kvantifikaci sociálních jevů, aby zabránila deformaci povahy daných jevů. Snaží se o porozumění, nasbírání mnoho informací o malém počtu zkoumaných entit, je explorativní a induktivní.

Jan Hendl (2016) v knize *Kvalitativní výzkum* popisuje výhody této metody. Za ně považuje fakt, že výzkumník nezůstává na povrchu a provádí podrobnou komparaci případů, citlivě zohledňuje vliv kontextu a podmínek. V průběhu výzkumu lze modifikovat a doplňovat otázky, takže pak analýza přinese podrobné informace. Celkově dává velký důraz ve schopnosti výzkumníka. S tím souhlasí i Sedláková (2014), která říká, že kvalitativní výzkum směřuje spíše k latentnímu než ke zjevnému obsahu. Při jeho odhalování a interpretaci se řídí méně přísnými vodítky a do jisté míry i profesní intuicí výzkumníka. Sedláková zároveň upozorňuje, že to ale neznamená, že kvalitativní analýza by nebyla vázána pravidly. Roli výzkumníka vidí v tom, aby našel adekvátní kritéria k rozdělení dat a odhalil jejich výpovědní hodnoty.

Významnější role výzkumníka je zároveň důvodem pro kritiku. „Kvalitativnímu výzkumu se vytýká, že jeho výsledky představují sbírku subjektivních dojmů. Pro jeho pružný a nestrukturovaný charakter ho lze těžko replikovat,“ píše Hendl (2016: 48). Disman (in Trampota a Vojtěchovská, 2010) také vidí jako nevýhodu, že tato metoda je schopna zpracovat menší vzorek.

3.2 Vymezení výzkumného vzorku

Analyzovat se v této diplomové části budou texty ze zdrojů uvedených v kapitole 2.3. Pomocí databáze Newton budou vyhledány všechny články z období od prvního utkání v NHL do posledního u každého z pěti vybraných hokejistů. Přitom analyzován bude účelovým výběrem každý desátý z vyhledaného množství o Martinu Havlátovi (783 článků), Milanu Hejdukovi (876 článků), Jiřím Hudlerovi (642 článků) a Tomáši Kaberlem (468 článků), a každý dvacátý z vyhledaného množství o Patriku Eliášovi (1347 článků) kvůli vyššímu počtu textů.

U Patrika Eliáše jde o období od 7. prosince 1995 do 9. dubna 2016, u Martina Havláta jde o období od 5. října 2000 do 10. listopadu 2015, u Milana Hejduka jde o období od 10. října 1998 do 27. dubna 2013, u Jiřího Hudlera jde o období od 16. října 2003 do 23. března 2017, u Tomáše Kaberleho jde o období od 10. října 1998 do 5. března

2013. Klíčová slova vyhledávání budou „Patrik Eliáš“, „Martin Havlát“, „Milan Hejduk“, „Jiří Hudler“ a „Tomáš Kaberle“, přičemž u posledně jmenovaného bude odfiltrováno jméno jeho bratra Františka Kaberleho.

Za pomoci teorie o zpravodajských hodnotách, konkrétně využitím klasifikace Alastaira Hetheringtona (1985), jehož seznam čítá hodnoty osobností, blízkosti, překvapení, významu, dramatu a čísel, budu zjišťovat, jakých zpravodajských hodnot v událostech si čeští novináři všímali, jak a jaký mediální obraz hokejistů tvořili, zda využívali konceptů hrdinství, padlého hrdiny a celebritizace.

4 Analytická část

4.1 Mediální obraz Patrika Eliáše

Patrik Eliáš odešel do zámoří z Kladna v roce 1995 a hned si vyzkoušel nejslavnější hokejovou soutěž. I když dva roky trávil čas především v nižší lize AHL v klubu Albany River Rats, průběžně zjišťoval, co obnáší dráha profesionálního hokejisty v NHL v klubu New Jersey Devils.

Novináři si proto všimli, když se Eliáš konečně nastálo usadil v hlavním týmu. Důvod? Tehdejší kouč Jacques Lemaire prohlásil, že si Eliáš velice brzy navykl na hru NHL, mnohem dříve než starší evropští hráči, událost tak obsahovala zpravodajskou hodnotu **překvapení**. „*Jde tvrdě do hry, a to u mladých evropských hráčů nebývá zvykem,*“²³ citovalo Právo (19. 12. 1996) spoluhráče Roberta Holíka.

Když Eliáš vyjednával o nové smlouvě, dlouho se nemohl s vedením Devils dohodnout, tak pro tu dobu trénoval v Česku. „*Překvapení dávali včera najevo sportovní manažer extraligového nováčka ze Znojma Rostislav Dočekal a trenér klubu Stanislav Barda, když měli odpovídat na otázky ohledně dočasného posílení jejich týmu Patrikem Eliášem,*“²⁴ všimla si Mladá fronta DNES (7. 9. 1999). Samotný hráč o rok později přiznal, že nečekal, že návrat do NHL z Česka bude tak náročný. „*V Čechách jsem rozhodně nezahálel, ale přece jen ta sebranost s týmem chyběla. Ani ve snu by mě nenapadlo, že by se mi v dalším průběhu sezony mohlo tolik dařit,*“ odpovídal Mladé frontě DNES (22. 7.

²³ (spo): Eliáš se v Devils zabydlel, Právo, Praha, Borgis, 19. 12. 1996, s. 18.

²⁴ HRDINA, J.: Eliáš chce startovat střídavě v extralize i v dresu Třebíče, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 7. 9. 1999, s. 8.

Postupem sezon se z Eliáše stával zkušený hokejista. Novináře ze Sportu²⁵ (27. 5. 2003) překvapil, když v rozhovoru řekl, že před finále play off NHL není nervózní. Blesk²⁶ (5. 1. 2006) vydával jako nečekanou zprávu, že hokejista odmítl roli kapitána a spokojil se jen s asistentem.

Významně se o Eliášovi psalo kvůli událostem se zpravodajskou hodnotou **drama**. Například po dohodě na smlouvě Eliáš přijel do Ameriky, ale neměl jisté místo v sestavě. „*Jeho práce teď je vyšoupnout jednoho chlapa ze sestavy. Nikdo mu ho zadarmo nedá,*“²⁷ citoval Blesk (27. 10. 1999) manažera klubu Loua Lamoriella. Mladá fronta DNES²⁸ (28. 1. 2000) následně poznamenala, že tehdy třiatdvacetiletému útočníkovi konflikty s manažerem uškodily.

Celkově si média všímala toho, že režim v New Jersey je tuhý. Eliáš se občas dostal do konfliktu s vedením či zažil nepříjemné okamžiky. „*Po naší třetí porážce nás trenér Larry Robinson pořádně seřval,*“²⁹ vzpomínal pro Lidové noviny (29. 5. 2000) v rozhovoru. Pro Mladou frontu DNES (22. 7. 2000) později dodal, že Robinson kromě nadávek i mnoho věcí rozbil. „*Avšak pomohlo nám to – uvědomili jsme si, že jsme hodně blízko něčemu velkému, že tomu nedáváme úplně všechno a že získat pohár už se nám proto třeba nikdy nemusí podařit,*“³⁰ stálo v textu. Snadnou cestu nemíval Eliáš ani do reprezentace, kam ho manažer Lou Lamoriello nepouštěl s velkou ochotou. „*Manažer měl sice trochu potíž s tím, že o můj start nepožádal svaz. Ale já řekl, že chci jet,*“³¹ vysvětloval jednání Eliáš pro Blesk (22. 4. 2008).

Nepříjemné chvíle sledovali novináři v situacích, kdy se Eliáš zranil, a chyběl tak na ledě. „*Dva dny strávil hokejový útočník Patrik Eliáš v nemocnici s infekcí v prstu levé ruky,*“ psala Mladá fronta DNES (11. 1. 2002). Dramatické období života prožíval, když se

²⁵ DIAS, P.: Eliáš věří schopnostem přítelkyně, Sport, Praha, Ringier, a. s., 27. 5. 2003, s. 13.

²⁶ (rau): Eliáš má z testu A, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 5. 1. 2006, s. 18.

²⁷ (mba): Eliáš uhádal dvakrát víc, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 27. 10. 1999, s. 12.

²⁸ KNAP, K.: Elitní dvojice v NHL? Eliáš se Sýkorou z New Jersey!, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 28. 1. 2000, s. 22.

²⁹ SEDLÁČEK, M.: Střelec Eliáš: Byl jsem nadšený a hrdý, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 29. 5. 2000, s. 23.

³⁰ SÁRA, R., STREICHSBIER, R.: Na cestě k poháru pomáhala Eliášovi také hypnóza, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 22. 7. 2000, s. 8.

³¹ (Ige): Uf! Eliáš jede, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 22. 4. 2008, s. 20.

Za svou dlouhou kariéru prožil Eliáš mnoho **významných** událostí, což noviny neopomínaly. Jako jeden z nejdůležitějších okamžiků popisovala Mladá fronta DNES (22. 7. 2000) vítězství Stanley Cupu. „*Onen vteřinový moment z něho udělal nejšťastnějšího člověka, pomohl mu dostat se na hokejový Olymp, díky němu nad hlavu zvedl slavný pohár lorda Stanleyho,*“³² stálo v textu. K nejlepšímu hokejistům ho řadila Mladá fronta DNES³³ (11. 6. 2003) také po druhém zisku slavné hokejové trofeje. O rok později Blesk (27. 2. 2004) upozornil, že hokejista utvořil klubový rekord a gratulovat mu přišel do kabiny osobně manažer Lou Lamoriello. „*Koukal jsem jako blázen. Po zápase s Rangers mi říkal, že je na mě strašně hrdý. Prý jako nikdy předtím,*“³⁴ chlubil se Eliáš.

Novináři si hojně všímali také situace, kdy poprvé v historii proti sobě v NHL nastoupili dva čeští kapitáni. Za New Jersey Patrik Eliáš, za New York Rangers útočník Jaromír Jágr, jak připomněl Sport³⁵ (18. 10. 2006). Na konci kariéry Eliáš pro Sport (28. 1. 2014) popisoval silný a nezvyklý zážitek, kdy hrál hokejový zápas pod odkrytou oblohou. „*Otevřený prostor kolem ledové plochy byl nezvykle obrovský, do toho mráz a sněh. Lidi fandili, byli slyšet, akorát na gól reagovali se zpožděním, než ho spatřili na velkých obrazovkách. To byla sranda. A celkově opravdu velký zážitek,*“³⁶ stálo v textu.

Eliáš se od prvních let stával **osobností**, na což novináři rádi a často upozorňovali. „*Poletují po ledě s dětskou lehkostí, přesto promyšleně a účelně. Svěžími vyjížďkami snadno rozvracejí obrany, dávají góly a málo jich dostávají. (...) Novináři v nich vidí nejlepší řadu v historii klubu,*“³⁷ popisovala Mladá fronta DNES (28. 1. 2000) Eliáše a jeho spolupráci s Petrem Sýkorou a Jasonem Arnottem. O útočníkovi ten rok ostatně psal i

³² SÁRA, R., STREICHSBIER, R.: Na cestě k poháru pomáhala Eliášovi také hypnóza, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 22. 7. 2000, s. 8.

³³ (kap): Hokejisté Eliáš a Šmehlík mají Stanleyův pohár, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 11. 6. 2003, s. 1.

³⁴ (šil): Z Eliáše jde strach!, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 27. 2. 2004, s. 18.

³⁵ (pd): Byl jsem na nás s Jardou pyšný, říká Eliáš, Sport, Praha, Ringier, a. s., 18. 10. 2006., s. 14.

³⁶ HORÁK, M.: ELIÁŠ: Nechtěl jsem dostat rýmičku, Sport, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 28. 1. 2014, s. 8.

³⁷ KNAP, K.: Elitní dvojice v NHL? Eliáš se Sýkorou z New Jersey!, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 28. 1. 2000, s. 22.

Blesk³⁹ (7. 6. 2001) ve zkratce, že může získat ocenění pro nejužitečnějšího hráče play off, což do té doby žádný Evropan ještě nedokázal. Jakým lídrem se stal, vykreslila Mladá fronta DNES (17. 10. 2003) v reportáži z USA. „Drobnější Ron, jenž bydlí hned vedle Eliáše, zatahá vrchního za rukáv a pronese: ‚Tady asistent kapitána má žízeň, přineste mu vodu!‘ Eliáš od minulé sezony nosí na dresu písmeno ‚A‘, odznak významné role v mužstvu,⁴⁰ stálo v textu. Blesk (27. 2. 2004) později psal, že si Eliáš vysloužil přízeň Šéfa Lamoriella, že se z něho stala osobnost, které spoluhráči věří. „Patty je šéf,⁴¹ byla v textu citace Lamoriella.

Významně pozitivně o Eliášovi referovaly Lidové noviny (22. 3. 2001), když se hokejista zapojil do nadace, aby podpořil ochrnutého hráče Tomáše Zelenku z Třebíče. „Hned jsem cítil, že je mojí lidskou povinností něco udělat. Pocházím z Třebíče, Tomáše osobně znám a v Americe se mi nevede špatně, a tak jsem mu chtěl pomoci,⁴² říkal Eliáš. Sport⁴³ (31. 7. 2009) zase popisoval, kterak se Eliáš stal vyslancem v rámci propagace dětského fondu UNICEF. O další dva roky později Mladá fronta DNES (24. 2. 2011) přemítala nad tím, zda New Jersey Devils někdy pověsí na počest Eliáše jeho dres pod strop haly. „Až jednou skončí, bude jistě nejlepším útočníkem Devils. Patty je důležitým mužem dějin klubu,⁴⁴ citoval text brankáře Martina Brodeura. Sport⁴⁵ (2. 9. 2014) na sklonku Eliášovy kariéry popisoval, že Eliáše televizní stanice NBC Sports zvolila mezi největší legendy klubu. Jak váženou postavou byl, dokresluje v rozhovoru s Mladou frontou DNES⁴⁶ (2. 10. 2013), které řekl, že se s trenérem baví o herních variantách, složení pětek a přesilovkových formací.

Mezi osobnosti se Eliáš nedostával jen pro svou vůdčí povahu, shodně s tím noviny sledovaly sportovní úspěchy. „Patrik Eliáš se stal nejproduktivnějším hráčem Devils, roky uběhly a z Patrika se stala hvězda. Vyhrál Stanley Cupy, je klíčovou osobností Devils. A

³⁹ (mba): Eliáš prvním Evropanem?, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 7. 6. 2001, s. 14.

⁴⁰ KNAP, K.: Jen se trochu vyčasil, Eliáš vyrazil na golf, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 17. 10. 2003, s. 2.

⁴¹ (šil): Z Eliáše jde strach!, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 27. 2. 2004, s. 18.

⁴² SEDLÁČEK, M.: Kanonýra Eliáše táhne na výsluní NHL souhra s kamarády z útoku, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 22. 3. 2001, s. 31.

⁴³ (fan): Eliáš zve na golf i Brodeura, Sport, Praha, Ringier, a. s., 31. 7. 2009, s. 11.

⁴⁴ KNAP, K.: Eliáš pod strop! Navrhují v Jersey Brodeur a spo., Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 24. 2. 2011, s. 3.

⁴⁵ (pab): Eliáš ve svaté trojici Devils, Sport, Praha, Czech News Center, a. s., 2. 9. 2014, s. 15.

⁴⁶ SÁRA, R.: Eliáš cítí z týmu sílu. „Nemáme se čeho bát,“ tvrdí, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 2. 10. 2013, s. 4.

*teď se může pyšnit i tím, že udělal nejvíc bodů v historii klubu,*⁴⁷ chválil Sport (21. 3. 2009). Lidové noviny⁴⁸ (11. 5. 1998) už na začátku kariéry nazvaly Eliáše elitním hokejistou a protřelým kanonýrem.

Být osobností znamenalo, že si noviny více všímaly událostí se zpravodajskou hodnotou **skandál**. Během Eliášovy kariéry se jich přitom nestalo málo.

Lidové noviny (21. 2. 2003) si všímaly, že Eliáš nemá ideální vztah s koučem Patem Burnsem, ten ho například mnohdy přestal posílat na led bez udání důvodu. „*Vždy musí být po jeho. (...) Myslím si však, že vždy nevyužívá hráče tak, jak by měl. Je správné někdy dát přednost defenzivnímu systému hry, ale když hrajeme přesilovku, tak by na ní měl poslat především ofenzivní útočníky. (...) Dohru celá záležitost pochopitelně měla, vytvořilo se mezi námi určité nedorozumění, a proto bylo potřeba celou věc vyřešit. Den po zápase jsme si to všichni v šatně vyříkali, před všema klukama i trenéry, aby bylo mezi námi jasno. Tak snad teď už to je všechno za námi. Rozhodně nehraju v pohodě, hokej pro mě není taková zábava jako v minulosti. Chybí uvolněnost a psychický klid,*⁴⁹ rozpovídal se v rozhovoru. V dalších letech se měl z New Jersey dokonce stěhovat k přímým konkurentům do New York Rangers. Fanoušci New Yorku pak často českému útočníkovi vyčítali, že přestup nevyšel. „*Já se jim ani nedivím, že takhle reagovali. Neznám hráče, který by odmítnul přestoupit do Rangers. Ale zlobit se musejí hlavně na jejich management, který mi nesplnil to, co jsem dostal v Devils,*⁵⁰ řekl pro Sport (18. 10. 2006) v rozhovoru.

Eliáš měl konflikty i s dalším trenérem New Jersey Brentem Sutterem, který ho například při příchodu zbavil funkce kapitána bez vysvětlení a rozhodnutí oznámil prvně reportérům. Sutter si na něj novinářům stěžoval, že se nepředře. „*Hned po tréninku jsem k němu přijel a začal se s ním bavit. (...) Chtěl jsem vědět, co se děje. Chtěl jsem mu říct, že jsem si takové zacházení nezasloužil. A trenér by měl přemýšlet, jak z hráče dostat maximum, a ne minimum. Měl by mu pomoci, ne ho ubíjet. (...) Jsem sám na sebe nejpřísnější, zdravá kritika je dobrá kritika. Ale tehdy jsem si osobní výtky nezasloužil,*⁵¹ řekl Eliáš v rozhovoru pro Mladou frontu DNES (7. 12. 2007). Sport⁵² (22. 11. 2008) si

⁴⁷ KUČERA, F.: Eliáš se stal nesmrtelným, Sport, Praha, Ringier, a. s., 21. 3. 2009, s. 12.

⁴⁸ (It): Mužstvo na mistrovství světa posílí Eliáš, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 11. 5. 1998, s. 13.

⁴⁹ SEDLÁČEK, M.: Eliáš strádá, z New Jersey se mu však nechce, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 21. 2. 2003, s. 27.

⁵⁰ (pd): Byl jsem na nás s Jardou pyšný, říká Eliáš, Sport, Praha, Ringier, a. s., 18. 10. 2006., s. 14.

⁵¹ KNAP, K.: Končí smutný podzim bývalého kapitána Eliáše?, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 7. 12. 2007, s. 1.

⁵² SUCHAN, F.: Eliáš rázně tiší kritiky, Sport, Praha, Ringier, a. s., 22. 11. 2008, s. 12.

v článku zase všiml, že uznávaný zámořský novinář Larry Brooks napsal, že český útočník zažil za poslední tři roky největší výkonnostní propad a měl by z New Jersey odejít

Nejen o skandálech v zámoří média psala. Když byl Eliáš během výluky NHL v Česku, dostal trest za podrážděné chování. „*Aby je to zbolelo, musel bych jich jim napařit tak pět milionů. Anebo jim dát symbolicky k zaplacení třeba tři stovky. (...) Zvolil jsem druhou možnost. Důležité je, aby trest přijali jako takový. A to se u nich stalo,*“⁵³ citovala Mladá fronta DNES (14. 10. 2004) trenéra Leoše Zajíce. Pro Sport (9. 5. 2011) si stěžoval na mistrovství světa, že ruský protihráč Jevgenij Arťuchin hrál příliš tvrdě a zranil několik českých spoluhráčů. „*Myslím, že to viděli úplně všichni, nejen my na ledě. Já jsem strašně zklamáný z rozhodčích, jak se k tomu postavili. Čtyřikrát za sebou tam byly od něj zákroky na hraně, do hlav. V NHL by za tohle dostal hráč okamžitě trest do konce zápasu. A myslím, že by těch utkání vyfasoval i víc. (...) Já tomu nerozumím, myslím si, že by naše svazové vedení mělo požádat o přezkoumání. Doufám, že ten hráč už si tu nezahraje!*“⁵⁴ stálo v textu.

Blesk (3. 10. 2002) při události se zpravodajskou hodnotou **sex** ptal, k čemu došlo v letadle a zda nešlo o porno, kdy měl být v choulostivých pozicích „*se svůdnou modelkou Hankou Janouškovou*“.⁵⁵

Podrobně sledovaly noviny události se zpravodajskou hodnotou **blízkost**, když se Eliáš objevil v České republice. „*Eliáš se v létě občas připravoval s hokejisty prvoligové Třebíče, odkud pochází,*“⁵⁶ psala Mladá fronta DNES (7. 9. 1999). Když český hokejista vyhrál v roce 2000 Stanley Cup, přivezl pohár ukázat domů, z čehož měli jeho fanoušci velkou radost. „*Bylo to vidět hned na reakcích lidí, po přiletu na letiště do Prahy. Přece jen si každý uvědomuje, že jsme s Petrem Sýkorou za mořem pro Česko něco dokázali, a spousta lidí chce být s námi ve styku,*“⁵⁷ vykládal pro Mladou frontu DNES (22. 7. 2000) při rozhovoru. Celá událost se opakovala o tři roky později, kdy Eliáš vyhrál druhý pohár, jak psal Sport (31. 7. 20003). Mladá fronta DNES (30. 12. 2004) dala prostor textu o

⁵³ (rob): Dostali pokutu, Eliáš se omlouval, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 14. 10. 2004, s. 2.

⁵⁴ JANDA, Z.: Eliáš: Snad už si nezahraje, Sport, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 9. 5. 2011, s. 3.

⁵⁵ (spo): Patrik Eliáš v pornu?, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 3. 10. 2002, s. 1.

⁵⁶ HRDINA, J.: Eliáš chce startovat střídavě v extralize i v dresu Třebíče, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 7. 9. 1999, s. 8.

⁵⁷ SÁRA, R., STREICHSBIER, R.: Na cestě k poháru pomáhala Eliášovi také hypnóza, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 22. 7. 2000, s. 8.

Do novin se dostávaly také události se zpravodajskou hodnotou **čísla**. „*Šest neděl trvajících vzdor vůči svému klubu ukončil v pondělí v noci český útočník. (...) Klub splnil, a dokonce překročil jeho představu o výši platu a obě strany si plácly na částce 2,35 miliónu dolarů za tři roky služeb,*“⁵⁸ psal Blesk (27. 10. 1999). Lidové noviny⁵⁹ (21. 2. 2003) otiskly, že si Eliáš vydělá 4,5 milionu ročně.

Mladá fronta DNES⁶⁰ (28. 1. 2000) zase psala, že Eliášova lajna hraje pouze šestnáct minut na utkání.

4.2 Mediální obraz Martina Havláta

Český hokejový útočník byl během patnáctileté kariéry v NHL pravidelně předmětem mediálních výstupů. Do NHL odcházel Martin Havlát v roce 2000 po zkušenostech z české nejvyšší ligy, kde hrál za Třinec, a ze druhé nejvyšší ligy, v níž hájil dres mateřského Brna. Jeho klub Ottawa Senators ho vítal jako nadějný talent s budoucností lídra, přece jen v draftu v roce 1999 na něj ukázal už v prvním kole jako na celkově 26. hokejistu.

Podle zpravodajské hodnoty **osobností** o něm v rozhovoru v Mladé frontě DNES (14. 11. 2000) autor píše jako o oslňující kometě nového ročníku, která si i přes návrat v nočních hodinách udělala čas, aby přes mail poskytla vyjádření o prvních dojmech z Kanady. K tomu velmi ochotně. „*Děkuju za mail! (...) To je asi tak všechno, takže se mějte a pozdravujte doma,*“⁶¹ píše Havlát v textu.

Jak Havlát postupně nabíral zkušenosti, stával se v Ottawě známějším a populárnějším. V článku v Mladé frontě DNES (26. 3. 2001) autor oblíbenost českého útočníka popisuje. „*Když na ledě haly Corel Center, kde Senators hrají svoje domácí zápasy, našlápne do útoku, fanynky v hledišti jsou k nezastavení. Hráč s číslem devět si získal velké sympatie. Přes osmnáct tisíc diváků mu bouřlivě aplaudovalo i v den, kdy nasázel Atlantě tři góly.*“

⁵⁸ (mba): Eliáš uhádal dvakrát víc, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 27. 10. 1999, s. 12.

⁵⁹ SEDLÁČEK, M.: Eliáš strádá, z New Jersey se mu však nechce, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 21. 2. 2003, s. 27.

⁶⁰ KNAP, K.: Elitní dvojice v NHL? Eliáš se Sýkorou z New Jersey!, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 28. 1. 2000, s. 22.

⁶¹ (kap): Havlát napsal o NHL mailem, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 14. 11. 2000, s. 29.

Zvláštní aura provázela Havláta i dál. Pomohl jí Jaromír Jágr, když ho označil za svého nástupce, na což se ho ptaly Lidové noviny⁶² (13. 2. 2003). Reprezenační trenér Alois Hadamczik Havláta považoval za jednoho z nejlepších českých hokejistů, jak se vyjádřil pro Právo⁶³ (12. 9. 2003). Sport (25. 2. 2004) označil Havláta jako honoraci, kterou veřejnost sleduje na každém kroku. „*Když se daří, zbožňují vás fanoušci i média,*“ říkal Havlát.

V roce 2006 byl český útočník za své výkony odměněn štědrá smlouvou, klub v Chicagu mu vyjádřil velkou důvěru a vložil do něj očekávání. „*Marty je takový Peter Forsberg na pravém křídle,*“⁶⁵ citoval Blesk (30. 12. 2006) pochvalu a přirovnání trenéra Marca Savarda k velikánu švédské hokejové historie. A když byl Havlát zraněný, Sport⁶⁶ (10. 11. 2006) vyjádřil názor, že tým v Chicagu na největší hvězdu musí čekat jako na smilování.

Za oddanost hokeji byl Havlát zámořskými novináři nominován také na prestižní trofej Billa Mastertona, jak psalo Právo⁶⁷ (3. 4. 2009).

Že byl Havlát považován za hvězdu, s sebou přinášelo i stinné stránky. „*Kdo čekal, že Jaromír Jágr bude mít v NHL jasného nástupce, musí být zklamán. (...) Je jasné, že nálepka tváře klubu a muže, okolo kterého se staví mužstvo, k Havlátovi nesesdí,*“⁶⁸ psaly Hospodářské noviny (17. 12. 2008). „*Jenže v ročníku zatím předvedl jen pár záblesků ‚skutečného‘ Martina Havláta,*“⁶⁹ přidal Sport (10. 11. 2009).

Vzhledem k tomu, že Havláta novináři prezentovali jako osobnost, měl český hokejista nepochybný dopad na (nejen) českou společnost, která masivně reagovala na jeho činy, což splňovalo zpravodajskou hodnotu **významu**. Ostatně Havlát pro Sport⁷⁰ (25. 2. 2004) přiznal, že dbá na to, aby byl jeho obraz na veřejnosti pozitivní. A patrně zdařile. „*[Fanoušci] úplně bláznili, je to pro ně modla,*“ popisoval Sport (14. 2. 2002) reakce

⁶² SEDLÁČEK, M.: Sláva? Z toho se mi hlava netočí, říká hokejista Ottawa Havlát, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 13. 2. 2003, s. 30.

⁶³ KÉZR, M.: Hvězdy Havlát i Dopita míří na západ, Právo, Praha, Borgis, 12. 9. 2003, s. 18.

⁶⁵ (rau): Havlát se trápí, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 30. 12. 2006, s. 11.

⁶⁶ DIAS, P.: Havlát: Musím makat, abych dohnal Jágra, Sport, Praha, Ringier, a. s., 10. 11. 2006, s. 14.

⁶⁷ (bum): Havlát si vytvořil rekord, Právo, Praha, Borgis, 3. 4. 2009, s. 23.

⁶⁸ MAREŠ, M.: Nástupce Jágra? Havláta v NHL zastínil Krejčí, Hospodářské noviny, Praha, Economia, a. s., 17. 12. 2008, s. 16.

⁶⁹ SUCHAN, F.: Kde je pravý Havlát?, Sport, Praha, Ringier, a. s., 10. 11. 2009, s. 9.

⁷⁰ (pd): Havlát esům nezávidí, Sport, Praha, Ringier, a. s., 25. 2. 2004, s. 11.

Sport (13. 7. 2006) si všímal také role, kterou Havlát dostal při přestupu do Chicaga. „Úkolem nebude jen střílet góly. (...) Měl by přitáhnout fanoušky do poloprázdné arény United Center, stát se ikonou Blackhawks v médiích. (...) fanoušci ho budou milovat,“⁷¹ stálo v textu.

Také v Česku si na zájem fanoušků nemohl stěžovat. Sport⁷² (2. 10. 2004) psal o pěti a půl tisíci šťastných držitelů vstupenek, kteří Havláta uvidí v extralize kvůli výluce NHL. Rok předtím Právo⁷³ (12. 9. 2003) citovalo karlovarského trenéra Radima Rulíka, který tvrdil, že lidé uvidí na západě Čech nejzářivější posilu a lákadlo extraligy.

V průběhu kariéry lze také sledovat hodnotu **blízkosti**, zejména během léta, kdy český útočník trénoval v Česku na další sezonu NHL a scházel se s kamarády při sledování fotbalu. Typickou se stala účast Havláta v exhibičních fotbalových utkáních, v roce 2003 v Právu⁷⁴ (18. 7. 2003) vyšel článek poté, co hrál fotbal v Hrušovanech nad Jevišovkou. O dva měsíce později byl Havlát stále v Česku, nedokázal se totiž dohodnout s Ottawou na nové smlouvě, takže na čas trénoval v Praze, o čemž psalo Právo⁷⁵ (8. 9. 2003).

Tím spíš se o Havlátovi psalo v průběhu sezony 2004/2005, kdy v NHL byla výluka a většina tamních hokejistů přijela hrát hokej do Evropy. Havlát nebyl výjimkou, neboť zakotvil ve Znojmě, jak informovaly Lidové noviny⁷⁶ (24. 9. 2004). Později Havlát přešel ze Znojma do Ruska, jenže měl problémy s vyřizováním víz, tak v Brně navštívil fotbal a nakupoval oblečení, jak psal Sport⁷⁷ (15. 11. 2004).

O rok později Havlát laboroval s operovaným ramenem během vánočních svátků, klub mu tedy umožnil, aby nucené volno strávil s rodinou v Česku. Havlát pro Sport řekl: „Tak bohatý program jsem dlouho neměl. Dokonce jsem byl s přítelkyní i na půlnoční. Užíval jsem si to.“⁷⁸

Do Česka Havlát přijel také v roce 2012 během další výluky NHL. Tehdy už veterán trénoval v Brně. Zbývala otázka, zda také nastoupí do domácí extraligy. „Všechno je možné,“ citoval Havláta Sport (3. 11. 2012).

⁷¹ BRABEC, L.: Havlát jako ikona?, Sport, Praha, Ringier, a. s., 13. 7. 2006, s. 9.

⁷² PUNČOCHÁŘ, J.: Eliáš s Havlátem klidně sbírají puky, Sport, Praha, Ringier, a. s., 2. 10. 2004, s. 8.

⁷³ KÉZR, M.: Hvězdy Havlát i Dopita míří na západ, Právo, Praha, Borgis, 12. 9. 2003, s. 18.

⁷⁴ (čfo): Havlát dal góly i v kopačkách, Právo, Praha, Borgis, 18. 7. 2003, s. 11.

⁷⁵ (bir): Havlát trénoval se Spartou, Právo, Praha, Borgis, 8. 9. 2003, s. 22.

⁷⁶ (čtk): Martin Havlát zřejmě posílí Znojmo, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 24. 9. 2004, s. 26.

⁷⁷ PUNČOCHÁŘ, J.: Havlát čeká na vízum, Sport, Praha, Ringier, a. s., 15. 11. 2004, s. 15.

⁷⁸ (pd): Havlát slavil po osmi letech Vánoce s rodinou, Sport, Praha, Ringier, a. s., 27. 12. 2005, s. 10.

S tím, jak detailně byl Havlát sledován, přišly do médií nevyhnutelně skutky, které splňovaly zásady zpravodajské hodnoty **skandál**. V rozhovoru pro Sport⁷⁹ (20. 4. 2006) musel český útočník odpovídat na otázku, zda si uvědomuje, že má pověst grázlíka. Plynula z toho, že například kopl do protihráče. „*Neměl jsem to udělat,*“⁸⁰ citovala Mladá fronta DNES (19. 1. 2004) jeho omluvu. Jenže incident se opakoval. „*Ottawský útočník v zápase proti Bostonu kopl obránce Gilla mezi nohy a pět zápasů nesmí hrát,*“⁸¹ psala Mladá fronta DNES (18. 10. 2005). Jindy zase uhodil protihráče Marka Recchiho hokejkou do obličeje, upozorňovala opět Mladá fronta DNES (24. 4. 2004). „*Na to nejsem moc pyšný,*“⁸² dušoval se tehdy Havlát.

Velké téma bylo Havlátovo působení během výluky NHL v ruském klubu Dynamo Moskva. Brzy z něho totiž odešel. Vedení Dynama tvrdilo, že Havlát z Dynama utekl, dokonce požadovalo část peněz, kterou mu vyplatilo. „*Kontrakt byl uzavřen pouze na dva měsíce,*“⁸³ vysvětlovali Havlát i jeho agent tehdy pro Mladou frontu DNES (26. 1. 2005). „*To není pravda,*“⁸⁴ byl citován v tom samém textu šéf Dynama Anatolij Charčuk. Problémy dokonce způsobily, že Havlát nemohl nikde jinde hrát, protože ruský klub držel hráčovu transferkartu.

Hodnotu **sexu** splňovala událost, kdy se Havlát vydal na léto do Česka a v článku pro Právo (1. 8. 2001) se rozprávěl o životě v Kanadě, jak o mladé hokejisty v barech zuří doslova boj, a proto nováčci chodí na mítinky hráčské asociace, aby o nástrahách věděli. „*Někdy je to legrace. I mezi Kanadankami se najde spousta pěkných holek, ale Češky jsou hezčí,*“⁸⁵ mínil Havlát v textu.

⁷⁹ HORÁK, M.: *Havlát: Byl jsem na palici*, Sport, Praha, Ringier, a. s., 20. 4. 2006, s. 12.

⁸⁰ (spo): *Havlát po trestu za kopnutí soupeře září*, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 19. 1. 2004, s. 5.

⁸¹ (rob): *Havlát nakopl soka mezi nohy, pět zápasů nehraje*, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 18. 10. 2005, s. 4.

⁸² (bb): *K Jágrovi? Budu hrát kdekoli, říká Havlát*, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 24. 4. 2004, s. 3.

⁸³ (kap, rob): *Havlát lže, utekl od nás, tvrdí prezident Dynama*: Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 26. 1. 2005, s. 1.

⁸⁴ (kap, rob): *Havlát lže, utekl od nás, tvrdí prezident Dynama*: Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 26. 1. 2005, s. 1.

⁸⁵ BRUZL, I.: *Hokejista Havlát prožívá léto s činkami*, Právo, Praha, Borgis, 1. 8. 2001, s. 20.

Vůbec nejčastěji se o Havlátovi psalo ve spojení se zpravodajskou hodnotou **drama**. Havlát měl být střelcem, tahounem týmu, měl sbírat body a rozhodovat zápasy. Proto si novináři všimli, když si českého hokejistu na tréninku zavolal kouč Ottawy Jacques Martin k sobě a zdůrazňoval mu, že musí víc střílet. „*Musím být více sobecký a střílet, kouč mi to říká pořád,*“⁸⁶ citoval ho Sport (11. 12. 2002).

Slabší období se mu ale pochopitelně nevyhýbala. Mladá fronta DNES (20. 1. 2005) s Havlátem vedla rozhovor, kde se zmínila o tom, že se při angažmá v Rusku herně trápil. „*Jednou jsi dole a jednou nahoře, taková je sezona. Někdy to tam prostě nepadá. V Rusku navíc můžete být sebelepší, ale stejně víc prostoru nedostanete. (...) Poznal jsem Rusy, jsou jiní než Češi nebo Kanadáni. Nejsou tolik usměvaví ani šťastní,*“⁸⁷ odpověděl.

Na sklonku kariéry o něm psal Sport (2. 12. 2013) ve spojitosti s jeho zmenšenou rolí. „*Je v San Jose schovaný ve třetí formaci, nehraje přesilovky, a přitom všem musí ukázat, že je stále pro tým platný.*“⁸⁸

Kariéru Havláta silně poznamenala zranění. Ta ho neopustila od první do poslední sezony v klubech ani reprezentaci. „*Zdravotní stav útočníka Martina Havláta se nelepší, vedení týmu se proto rozhodlo poslat jej do domácího léčení,*“⁸⁹ psalo Právo (29. 4. 2004). V létě se zase Sport (26. 8. 2004) ptal v rozhovoru na jeho zdravotní stav po viróze. „*Už jsem docela v pohodě. Cítil jsem se dobře, i když by to mohlo být ještě lepší. Vyhráli jsme, takže musíme být spokojení,*“⁹⁰ odpověděl Havlát.

Kvůli častým zraněním byl i terčem vtípků. „*Martine, cítíš se opravdu dobře?*“⁹¹ citoval vtípky spoluhráčů deník Právo (4. 5. 2004). K smíchu mu ale většinou nebylo. „*To je ale směla! Jen něco málo přes dva měsíce zbývá do olympijského turnaje v Turíně a český národák má další dlouhodobě zraněnou hvězdu. MARTIN HAVLÁT (24) si při střetu s montrealským forvardem Michaelem vykloubil rameno!*“⁹² psal Blesk (1. 12. 2005). Toto zranění nakonec Havláta donutilo podstoupit operaci, během níž mu do rozbitého ramena doktoři voperovali kloub mrtvého muže, jak upozornil Sport (20. 4. 2006).

⁸⁶ (zej): Havlát musí být více sobecký, Sport, Praha, Ringier, a. s., 11. 12. 2002, s. 14.

⁸⁷ (rob): Havlát se vrátil z Ruska a tvrdí: Nejsou tam tak šťastní, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 20. 1. 2005, s. 2.

⁸⁸ (fan): Havlát: Počítejte se mnou, Sport, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 2. 12. 2013, s. 12.

⁸⁹ (bum): Havlát se jel léčit domů, Právo, Praha, Borgis, 29. 4. 2004, s. 24.

⁹⁰ (spo): Havlát varuje před německou hvězdou Kölzigem, Sport, Praha, Ringier, a. s., 26. 8. 2004, s. 13.

⁹¹ BURKERT, M.: Havlát vtípy spoluhráčů bere, Právo, Praha, Borgis, 4. 5. 2004, s. 23.

⁹² (spo): Havlát: Vykloubené rameno! Stihne olympiádu?, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 1. 12. 2005, s. 30.

Netrvalo dlouho a Havlát měl s ramenem znovu problémy, když si ho už v prvním zápase sezony vykloubil. „*Beznaděj, naštvání,*“⁹³ popisoval Sport (9. 10. 2007) situaci. Sport (16. 11. 2007) sledoval vývoj zdraví Havláta dál. „*To víte, čím je člověk starší, tím se mu všechno dělá hůř. Ale ne, nebudu fňukat,*“⁹⁴ říkal hokejista.

Další nešťastné zranění se mu přihodilo, když přelézal mantinel, pravá brusle se mu zasekla o hrazení, ale levou už měl na ledě a praskla mu šlacha. „*Operace natržené podkolenní šlachy v levé noze,*“⁹⁵ psala Mladá fronta DNES (23. 12. 2011).

Samostatně ale často i ve spojení se zpravodajskou hodnotou drama svou podstatu plnila zpravodajská hodnota **překvapení**. „*Mladík Martin Havlát čapnul za pačesy šanci hrát v prvním útoku vedle Jaromíra Jágra a dal Kanadě dva góly,*“⁹⁶ psal Blesk (20. 2. 2002). O rok později zaskočil vedení hokejové Sparty, když se ze dne na den sbalil a odjel do Kanady, aby vyjednával o smlouvě v NHL. „*Prostě nám oznámil, že nadešel čas skončit,*“⁹⁷ citoval Blesk (27. 9. 2003) trenéra Aloise Hadamczika. O pár dní později se veřejnost dozvěděla, že Havlát smlouvu opravdu podepsal. „*V době dohody byl prý na letišti,*“⁹⁸ psala Mladá fronta DNES (13. 10. 2003). O dva roky později Havlát podepisoval novou smlouvu a podle otázky Sportu (17. 8. 2005) s dobrou výplatou. „*Vás ani nepřekvapilo, na jaké částce jste se s vedením Ottawy domluvili?*“⁹⁹ zněla otázka.

Nečekané situace přinášely také výkonnostní výkyvy českého hokejisty v NHL. „*Kampak se jen poděla střelecká muška hvězdy Chicaga Blackhawks Martina Havláta (25). Zázračná posila z Ottawy už tři zápasy neskórovala. Tak dlouhý palebný půst v probíhající sezoně nezažila!*“¹⁰⁰ psal Blesk (30. 12. 2006).

Přisadily si i Hospodářské noviny (17. 12. 2008). „*Vzhledem k jeho talentu a potenciálu je na místě slůvko bohužel. Sedmadvacetiletý útočník Chicago Blackhawks je sice zdrav a v nejlepším hokejovém věku, ale po slibném začátku ročníku, kdy Havlát v prvních třinácti zápasech nasbíral 14 bodů, prožívá neproduktivní období,*“ stálo v textu

⁹³ DIAS, P.: Jsem jako ve zlém snu, nařká Havlát, Sport, Praha, Ringier, a. s., 9. 10. 2007, s. 18.

⁹⁴ DIAS, P.: Vráťím se dřív, věří Havlát, Sport, Praha, Ringier, a. s., 16. 11. 2007, s. 11.

⁹⁵ (on): Smůla pokračuje. Havlát se zranil na střídačce, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 23. 12. 2011, s. 13.

⁹⁶ (spo): Havlát: Veni. Vidi. Vici!, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 20. 2. 2002, s. 9.

⁹⁷ (mba, bb): Havlát za Spartu dohrál, odlétá, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 27. 9. 2003, s. 13.

⁹⁸ (bb, jam): Havlát se dohodl, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 13. 10. 2003, s. 12.

⁹⁹ DIAS, P.: Hašek ještě všem ukáže, vzkazuje Havlát, Sport, Praha, Ringier, a. s., 17. 8. 2005, s. 11.

¹⁰⁰ (spo): Havlát se trápí, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 30. 12. 2006, s. 11.

Zaskočení mohli být také fanoušci české reprezentace, když se v roce 2010 dozvěděli, že trenér Vladimír Růžička nevezme na Šampionát Martina Havláta nebo o rok později, kdy nový kouč Alois Hadamczik řekl pro Mladou frontu DNES (21. 1. 2011), že „*Havlát konečně dokazuje, co v něm je.*“¹⁰¹

Překvapující pochopitelně byla i Havlátova zranění. „*Český hokejový útočník Martin Havlát má opět problémy s levým ramenem a podle deníku Daily Herald mu hrozí, že už do konce základní části NHL nenastoupí,*“¹⁰² psaly Lidové noviny (29. 2. 2008). Právo (10. 5. 2011) pak zaznamenalo zranění Havláta na mistrovství světa. „*U obou vypadá další působení v turnaji tak padesát na padesát, jedeme s nimi do nemocnice na magnetickou rezonanci,*“¹⁰³ citoval deník lékaře mužstva Radomíra Holibku.

Lidové noviny (17. 5. 2014) si také všimly, když Havlát nečekaně skončil v klubu San Jose Sharks. „*Generální manažer Sharks Doug Wilson řekl, že klub s třiatřicetiletým českým hráčem již nepočítá a vyplatí ho,*“¹⁰⁴ stálo v článku.

Velice podrobně čeští novináři sledovali se zpravodajskou hodnotou **čísla** vyjednávání Havláta o smlouvách a další finanční záležitosti

Ačkoliv byl Havlát z České republiky sledován jako někdo výjimečný, v klubech NHL zprvu doplácel jako 19letý mladík na pravidla hierarchie. Ve Sportu (13. 1. 2001) se čtenář dozvěděl, že český útočník společně se spoluhráčem Karlem Rachůnkem platil účet za týmovou večeři za několik tisíc dolarů. „*Každého z nás to potkalo a nikdo se nevzpíral. To k NHL prostě patří,*“¹⁰⁵ citoval Sport švédského hokejistu Magnuse Arvedssona.

Mladá fronta DNES¹⁰⁶ (13. 10. 2003) informovala, že český útočník podepsal smlouvu na 1,5 milionu dolarů, stejně tak Sport¹⁰⁷ (17. 8. 2005) psal, když podepsal smlouvu na rok s Ottawou na 2,6 milionu dolarů.

¹⁰¹ SÁRA, R.: Vzkříšený Havlát v bodování NHL dohání Rusa Ovečkina, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 21. 1. 2011), s. 12.

¹⁰² (čtk): Havlátovi znovu hrozí dlouhá pauza, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 29. 2. 2008, s. 22.

¹⁰³ KÉZR, M., OSOBA, M.: Triumf kalí zranění Průchy a Havláta, Právo, Praha, Borgis, 10. 5. 2011, s. 20.

¹⁰⁴ (čtk): Havlát končí v San Jose, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 17. 5. 2014, s. 17.

¹⁰⁵ (pd): Havlát s Rachůnkem platili večeři, Sport, Praha, Ringier, a. s., 13. 1. 2001, s. 16.

¹⁰⁶ (bb, jam): Havlát se dohodl, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 13. 10. 2003, s. 12.

¹⁰⁷ DIAS, P.: Hašek ještě všem ukáže, vzkazuje Havlát, Sport, Praha, Ringier, a. s., 17. 8. 2005, s. 11.

Stejně tak si ovšem média všimla pokut. „Na platu kvůli trestu ztratil asi 440 tisíc korun,“¹⁰⁸ všimla si Mladá fronta DNES (19. 1. 2004). Ten samý deník¹⁰⁹ (18. 10. 2005) informoval o tom, že Havlát přišel kvůli trestu o 66 tisíc dolarů.

Média pochopitelně psala i v případech, kdy Havlát překonal bodové milníky. „Šest zápasů před koncem základní části překonal 27letý útočník své maximum z ročníku 2003/04. Asistence na Toewsův gól při výhře Chicaga 3:1 nad St. Louis znamenala jeho 69. bod v této sezóně,“¹¹⁰ psalo Právo (3. 4. 2009).

4.3 Mediální obraz Milana Hejduka

Je jediným českým hokejistou, který o sobě může říct, že byl nejlepším střelcem NHL. V sezoně 2002/2003 nastřílel Milan Hejduk 50 gólů a získal prestižní trofej zvanou Maurice Richard Trophy. Není proto divu, že se Hejduk v tištěných médiích často objevoval.

Do nejslavnější ligy odešel ve 22 letech, předpokládal, že než se naplno prosadí v týmu Colorado Avalanche, stráví měsíce v nižší lize na „farmě“. Mýlil se. Velkou roli v úspěšném vstupu do NHL hrál fakt, že se Hejduk brzy adaptoval nholla zámořský styl hokeje. V extralize byl prostor pro technickou hru, ale „v zámořské NHL dominují tvrdé souboje, velké nasazení i tempo zápasů. Hrát do těla se Milan myslím již docela dobře naučil,“¹¹¹ citovala Mladá fronta DNES (26. 1. 1999) Hejdukova otce podle zpravodajské hodnoty **drama**. V červnu toho roku měl Hejduk za sebou první sezonu, získal v ní 82 zápasů 48 bodů. Blesk (28. 6. 1999) ji popisoval jako „nejkrásnější, zároveň i nejtěžší. Na jejím počátku odcházela (Hejduk, pozn. autora) do zámoří s minimální znalostí angličtiny, s nejistotou, zda neskončí na farmě špičkového týmu. Pro někoho nepřekonatelné překážky ale hravě přeskočil. (...) Už podruhé za sebou kvůli zranění nedokončil sezonu. Zlomená klíční kost se ale rychle hojí.“¹¹²

Ve třetí sezoně v NHL získal Hejduk Stanley Cup. „Už si ani nevzpomene, kolikrát si tu chvíli představoval. Možná stokrát, možná tisíckrát. Teprve až večer 26. května 2001,

¹⁰⁸ (spo): Havlát po trestu za kopnutí soupeře září, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 19. 1. 2004, s. 5.

¹⁰⁹ (rob): Havlát nakopl soka mezi nohy, pět zápasů nehraje, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 18. 10. 2005, s. 4.

¹¹⁰ (bum): Havlát si vytvořil rekord, Právo, Praha, Borgis, 3. 4. 2009, s. 23.

¹¹¹ PŘIBYL, J.: Ústeckého rodáka Hejduka vyzval hokejista Forsberg na tenisový duel, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 26. 1. 1999, s. 7.

¹¹² LAIN, R.: Hejduk: Další golfová oběť, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 28. 6. 1999, s. 14.

*ještě před několika lety nenaplnitelný sen, se stal skutečností. Útočník Colorada MILAN HEJDUK (25) stanul před vyprodanou arénou Pepsi Center a vychutnával si finálovou atmosféru. Trochu popadal dech, nekonečný zápasový maraton se propadl do minulosti a teprve v tomto okamžiku začal ten skutečný boj,*¹¹³ popisoval Sport (28. 5. 2001) hodiny před rozhodujícími finálovými zápasy. Ty se nakonec neobešly od bolavých chvil. *„I když má dvanácti stehy sešité tržné rány nad levým okem a na bradě po střetu s protihráčem Bobbym Holíkem, přesto byl připraven nastoupit k pátému zápasu finále Stanleyova poháru,*¹¹⁴ psalo Právo (5. 6. 2001). Start Hejdukovy kariéry v NHL byl celkově velmi úspěšný, jak dokazují články z roku 2003, kdy český hokejista poprvé v historii (a naposledy) ovládl tabulku střelců NHL. Novináři závěrečný „hon“ sledovali pozorně. *„Jediný gól chybí hokejistovi Milanu Hejdukovi, útočníkovi Colorada, na Markuse Näslunda, prozatímního krále střelců. (...) Je tak velmi blízko zisku Maurice Richard Trophy pro nejlepšího střelce základní části NHL,*¹¹⁵ psala Mladá fronta DNES (2. 4. 2003). Sport (8. 4. 2003) přinesl text po rozuzlení. *„Bezesné noci prožívali rodiče Milana Hejduka. Závěr základní části NHL přinesl nevídanou zápletku, v níž figuroval právě český útočník. Až o víkendu totiž rozhodl o svém historickém úspěchu, stal se králem střelců zámořské soutěže,*¹¹⁶ stálo v článku.

Hejdukovi se dařilo i dál. *„Mašina na góly se nezastavila. Milan Hejduk řídí dál. (...) Pro mužstvo Avalanche je prostě nepostradatelný,*¹¹⁷ psal Sport (21. 11. 2003).

V průběhu kariéry přišly pochopitelně i krize, což Hejduk nesnášel snadno. *„V utkání s Pittsburghem se sedmadvacetiletý křídelní útočník už trochu nervoval. Střílel, zkoušel překonat gólmana Hedberga, ale nevedlo se mu,*¹¹⁸ všimla si Mladá fronta DNES (3. 3. 2003). Později pro Sport (5. 10. 2004) v rozhovoru po střelecké krizi přiznal: *„Prožil jsem dost krušné dny. Byl jsem na sebe pořádně naštvaný. (...) Snažil jsem se na to nemyslet. (...) Opravdu jsem toho moc nenaspal. Byl jsem v situaci, kterou jsem ještě nikdy nezažil. Nestalo se mi, že bych tak dlouho čekal na gól nebo alespoň na bod za přihrávku. Teď najednou na mě všechno padalo. Nebylo to nic příjemného.*¹¹⁹

¹¹³ DIAS P.: Hejduk se bez Poháru nemá vracet, Sport, Praha, Ringier, a. s., 28. 5. 2001, s. 3.

¹¹⁴ (kez, AP): Hejduk byl připraven hrát s dvanácti stehy v obličejí, Právo, Praha, Borgis, 5. 6. 2001, s. 15.

¹¹⁵ (bb): Hejduk sahá po střelecké trofeji v NHL, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 2. 4. 2003, s. 5.

¹¹⁶ (spo): Hejduk králem střelců NHL, Sport, Praha, Ringier, a. s., 8. 4. 2003, s. 17.

¹¹⁷ KREJČÍ, P.: Hejduk bude mít dva kluky, Sport, Praha, Ringier, a. s., 21. 11. 2003, s. 9.

¹¹⁸ (bb): Hejduk je druhým střelcem NHL, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 3. 3. 2003, s. 9.

¹¹⁹ DIAS, P.: Hejduk: Skoro jsem nespál, Sport, Praha, Ringier, a. s., 5. 10. 2004, s. 15.

Stejně tak Hejduk neunikl zraněním, která mu ostatně výrazně zkrátila kariéru. Sérií zranění si prošel už na začátku tisíciletí. „Dva a půl měsíce jsem ztratil, (...) smůla se mi přilepila na paty po olympiádě. Nejprve jsem dostal holí pod plexisklo a obličej mi ozdobilo deset stehů, pak přišla vážnější věc. Při běžném souboji jsem si natrhl břišní a tříselné svaly,“¹²⁰ citoval Hejduka Sport (10. 9. 2002).

Po zisku extraligového titulu se zase pohyboval při oslavách na vozíčku. Měl naštípnutý meniskus a poškozenou chrupavku. Právo (23. 4. 2005) Hejduka označilo v článku za válečného veterána. „Bylo to (zranění, pozn. autora) trošku komplikovanější, než se původně předpokládalo,“¹²¹ stála v textu jeho citace. O další dva roky později se zase trápil se zraněnými zády, čehož si všiml Sport¹²² (29. 10. 2007). Později řešil hokejista vážnější situaci. Kvůli bolavým kolenům musel brát pravidelně prášky na tlášení bolesti. „Bez nich se mu i špatně chodí. Co se dá dělat, tohle už se nezlepší,“¹²³ řekl Hejdukův otec pro Mladou frontu DNES (7. 2. 2009).

Dramatické chvíle přinesla také výluka NHL, kdy vůbec neproběhla sezona 2004/2005. Čeští hokejisté houfně začali podepisovat smlouvy s kluby v české extralize, kde chtěli dočasně hrát. V tu chvíli hráči teprve začínali tušit, že v NHL nemusí proběhnout celá sezona, a proto přemýšleli, kde vydělat peníze mimo Česko. „Kdyby přišla dobrá nabídka, nebránil bych se. (...) Rusové už se ozvali. (...) Proč Rusko? Jenom proto, abych si tam vydělal. Jinam do Evropy nemá smysl,“¹²⁴ řekl Hejduk pro Mladou frontu DNES (11. 12. 2004).

Nepříjemné chvíle zažil Hejduk i v reprezentaci během olympijských her, když se mu na cestě ze zámoří ztratily kufrы, takže neměl v čem nastoupit. „Prý se někde našla, snad to stihnou dopravit včas,“¹²⁵ citoval útočníka Sport (15. 2. 2006).

Tím, že Hejdukova kariéra odstartovala nebyvale úspěšně, novináři psali často články díky zpravodajské hodnotě **překvapení**. Už po dvou letech vedení NHL nominovalo Hejduka na Utkání hvězd. „Bylo to pro mě velké překvapení a vůbec jsem to

¹²⁰ VANĚK, V.: Hejduk myslí zase na Stanley Cup, Sport, Praha, Ringier, a. s., 10. 9. 2002, s. 15.

¹²¹ (kez, ČTK): Hejduk musí chodit o berličích, Právo, Praha, Borgis, 23. 4. 2005, s. 27.

¹²² (bra): Hejduk stále mimo, Sport, Praha, Ringier, a. s., 29. 10. 2007, s. 15.

¹²³ (luk): Pozor, pálí Hejduk. Klidás s bolavými koleny, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 7. 2. 2009, s. 9.

¹²⁴ (dk, kap): Když se v zámoří nezačne, i Hejduk půjde do Ruska, Mladá fronta DNES? Praha, MAFRA, a. s., 11. 12. 2004, s. 1.

¹²⁵ HORÁK, M.: Hejduk bez výstroje. Bude hrát? Sport, Praha, Ringier, a. s., 15. 2. 2006, s. 6.

neočekával,¹²⁶ přiznal Hejduk pro Sport (27. 1. 2000).

V 28letech zase Hejduk zaskočil redaktory Sportu¹²⁷ (27. 3. 2004) v rozhovoru, když přiznal, že má naplánovaný konec kariéry.

Blesk (12. 9. 2005) zase našel důvod k článku, když narazil na Hejduka na letišti, ačkoliv měl být český hokejista dávno v Coloradu. „Protáhlo se nám čekání na nová víza. Asi během výluky v NHL už zapomněli, že jim do Ameriky létají hokejisti z Česka,“¹²⁸ řekl Hejduk.

Nečekaný zážitek prožil o pár měsíců později, když zjistil, že ho vedení Colorada chtělo v minulosti vyměnit. Podle Blesku (2. 2. 2006) zažil šok „Několikrát se mnou jednali o trejdu. Vysvětlovali mi, že jsem pořád třetí nejplacenější hráč Colorada a nedaří se mi, takže výměna byla reálná. (...) Vedení chápu. Ale na druhou stranu se přece může stát, že se někomu určitou dobu nevede,“¹²⁹ vykládal Hejduk.

Překvapení veřejnosti přichystal o rok později, kdy přiznal, že nemůže na mistrovství světa kvůli zranění. „Hrozně rád bych přiletěl, ale nepůjde to. Po každém zápase mám hrozně oteklé koleno,“¹³⁰ citoval Hejduka Blesk (13. 3. 2007). Stejně tak na poslední chvíli odmítl účast na olympiádě v Soči. „Těsně před vyhlášením nominace jsem zavolal Vláďovi Růžičkovi a informoval ho, jak to s mým zdravotním stavem je,“¹³¹ stálo v textu Mladé fronty DNES (7. 1. 2010).

S Hejdukovou kariérou se silně váže zpravodajská hodnota **osobností**. „Nového hrdinu našlo v play off NHL Colorado,“¹³² psal Blesk (28. 4. 1999). Právo¹³³ (11. 5. 1999) zase hokejistu označilo o pár dní později za vycházející hvězdu. Mladá fronta DNES (7. 10. 2000) si všimla, že chování nováčka v lize nijak neovlivnil zisk peněz ze smlouvy. „Zůstává nadále zdvořilým hráčem,“ stálo v textu.

¹²⁶ SUKDOLÁKOVÁ, L.: Hejduka pozvánka do Toronta překvapila, Sport, Praha, Ringier, a. s., 27. 1. 2000, s. 1.

¹²⁷ (spo): Dohodli jsme se s manželkou, že to v NHL zabalím na jaře 2010, Sport, Praha, Ringier, a. s., 27. 3. 2004, s. 10.

¹²⁸ (lge): Hejduk čekal na víza, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 12. 9. 2005, s. 22.

¹²⁹ (jcf, lge): Hejduk: Chtěli mě vyměnit!, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 2. 2. 2006, s. 15.

¹³⁰ (jcg): Milan Hejduk: Na MS nemůžu, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 13. 3. 2007, s. 22.

¹³¹ (iDNES.cz): S reprezentací je provždy konec, vzkázal Hejduk, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 7. 1. 2010, s. 9.

¹³² (mba): Hejduk – nový bůh Colorada, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 28. 4. 1999, s. 13.

¹³³ (ČTK): Hejduk se zdokonalil v hokeji a na filmy se dívá bez dabingu, Právo, Praha, Borgis, 11. 5. 1999, s. 19.

Když Hejduk v roce 2001 získal Stanley Cup, volali mu z Čech, že „je prvním pardubickým hokejistou, který získal Stanley Cup,“¹³⁴ psala Mladá fronta DNES (6. 9. 2001).

Po pěti letech v zámoří už Hejduk měl svoji pověst. Podle Lidových novin¹³⁵ (2. 5. 2003) mu ležela u nohou celá NHL. O projeveném charakteru zase psala Mladá fronta DNES¹³⁶ (15. 7. 2005), kdy Hejduk odmítl lákavé peníze za angažmá v Rusku a raději zůstal v Česku, na které měl příjemnější vzpomínky. Podobně psal Sport (8. 8. 2005) o projevené loajalitě. Hejduk místo více peněz v jiném klubu upřednostnil setrvání v Coloradu za menší peníze. „Chtěl jsem zůstat v Coloradu, to je nejlepší místo pro hokej,“¹³⁷ stálo v textu.

Jako lídr došel na takovou úroveň, že když jej chtěl do svého týmu Pittsburgh a Hejduk odmítl, trenér Tony Granato veřejně rozhodnutí ocenil. „Stačí, že už od prvního dne sezony hraje náravně,“¹³⁸ citovala kouče Mladá fronta DNES (7. 2. 2009).

Ke konci kariéry právě osoba Hejduka byla tím stěžejním, na co se novináři zaměřovali. „Vedle 19letého centra Duchenea si možná připadá jako postarší strýček, Milan Hejduk ale v dresu Colorada pořád střílí góly,“¹³⁹ všimlo si Právo (22. 11. 2010). Skoro na den o rok později se Hejduk ve 35 letech stal historicky třetím kapitánem Colorada. „Je to pro mě pocta. Od své nováčkovské sezony jsem cítil hrdost, že mohu oblékat tento dres,“¹⁴⁰ citovaly Hejduka Lidové noviny (15. 11. 2011).

Stát se osobností nebylo pro Hejduka žádnou samozřejmostí. Už na začátku kariéry jej podle zpravodajské hodnoty **význam** citovaly Lidové noviny (13. 10. 1998): „Když jsem za moře na začátku září odcházel, tak jsem nevěřil tomu, že bych mohl sezonu začít v prvním týmu. Byl jsem připravený na to, že mě budou dusit na farmě.“

¹³⁴ (KOREL, D.: Náročné léto Hejdukovi už končí, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 6. 9. 2001, s. 8.

¹³⁵ TOMEK, L.: Hejduk byl rád, že gól přišel brzy, Lidové noviny, MAFRA, a. s., 2. 5. 2003, s. 32.

¹³⁶ EISENHAMMER, M.: Hejduk: Do Ruska nejdu. Čert vem peníze!, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 15. 7. 2005, s. 3.

¹³⁷ BRABEC, L.: Půl miliardy pro Hejduka, Sport, Praha, Ringier, a. s., 8. 8. 2005, s. 13.

¹³⁸ (luk): Pozor, pálí Hejduk. Klidás s bolavými koleny, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 7. 2. 2009, s. 9.

¹³⁹ (bum): Hejduk se Coloradu vyplácí jako střelec i učitel, Právo, Praha, Borgis, 22. 11. 2010, s. 22.

¹⁴⁰ (čtk): Hejduk se stal třetím kapitánem Colorada, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 15. 11. 2011, s. 26.

Premiérová sezona se mu tak vydařila, že jej liga navrhla na získání trofeje pro nejlepšího nováčka soutěže, o čemž psal Blesk¹⁴¹ (28. 6. 1999). Velký význam pro Hejduka měl fakt, že se mu podařilo vstřelit gól v nově postavené hale Pepsi Center. „*Dal jsem první gól klubu v novém domov, a to je pro mě velká čest,*“¹⁴² citoval ho Blesk (15. 10. 1999). Hejduka novináři ocenili i při získání trofeje pro nejlepšího střelce NHL. „*Fraky, motýlky, úsměvy a naleštěné trofeje. Nikdy v dějinách nebyl český hokejista králem kanonýrů v NHL,*“¹⁴³ psala Mladá fronta DNES (12. 6. 2003). Sledované byly také Hejdukovy mety, které překonával. „*Ale branku, kterou vstřelil v úterý Detroitu, si bude určitě pamatovat. Znamenala jeho 500. bod v NHL. Něco takového dokázalo pouze jedenáct Čechů,*“¹⁴⁴ psala například Mladá fronta DNES (11. 1. 2007). O šest let později referoval Sport¹⁴⁵ (5. 2. 2013) o tom, že 37letý Hejduk odehrál v NHL 1000. zápasů.

Stejně tak ale neunikl bulváru, Blesk (5. 1. 2004) psal v článku o narození Hejdukových synů. „*O pokračovatele hokejového rodu Hejduků je postaráno! (...)* *Potomci krále střelců,*“¹⁴⁶ stálo v textu.

Články o Hejdukovi vycházeli, i když se hokejista objevil v České republice a novináři sledovali zpravodajskou hodnotu **blízkosti**. „*Jen tak nalehko, v kraťasech a tričce s krátkým rukávem, se téměř po roce vrátil domů Milan Hejduk. (...) Na letišti v Ruzyni si včera na vozíčku vezl jeden kufr, osm hokejek a hlavně – golfovou hůl,*“¹⁴⁷ psal Blesk (28. 6. 1999). O dva roky později už Hejduka očekávaly davы fanoušků. Vyhrál totiž Stanley Cup a lidi chtěli podpisy slavného hokejisty, jak napsala Mladá fronta DNES¹⁴⁸ (20. 8. 2001). Stejně noviny¹⁴⁹ (28. 7. 2003) si všimly události, kdy Hejduk nastoupil do exhibičního utkání v Přerově. Blesk¹⁵⁰ (16. 8. 2003) o pár dní později psal o tom, že Hejduk je největším kandidátem na získání Zlaté hokejky, trofeje pro nejlepšího českého hráče sezony.

¹⁴¹ LAIN, R.: Hejduk: Další golfová oběť, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 28. 6. 1999, s. 14.

¹⁴² (mba): Hejduk pokřtil halu, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 15. 10. 1999, s. 15.

¹⁴³ (kap, jar): Hejduk letí do Toronta pro cenu, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 12. 6. 2003, s. 4.

¹⁴⁴ (luk): Hejduk slaví bod číslo 500, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 11. 1. 2007, s. 2.

¹⁴⁵ (pab): Hejduk: 1000 zápasů. Gratuloval mu i Jágr, Sport, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 5. 2. 2013, s. 16.

¹⁴⁶ (jcf): Hejduk má dvojčata, Davida a Marka!, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 5. 1. 2004, s. 15.

¹⁴⁷ LAIN, R.: Hejduk: Další golfová oběť, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 28. 6. 1999, s. 14.

¹⁴⁸ (čtk): Hejduk rozdával autogramy, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 20. 8. 2001, s. 6.

¹⁴⁹ (šed): Hejduk bude hrát na Hané, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 28. 7. 2003, s. 5.

¹⁵⁰ (mba): Hejduk přijel vyrabovat Vary, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 16. 8. 2003, s. 14.

O rok později řešila NHL výlukou a Hejduk se rozmýšlel, kde v Česku bude hrát. Nakonec se rozhodl pro Pardubice. „*V Karlových Varech si Milan Hejduk konečně připsal svoji první gólovou trefu v sezoně, na kterou čekal 469 minut,*“¹⁵¹ psal Sport (5. 10. 2004).

Strávený čas v létě využíval Hejduk také k uzdravení. „*České léto mě asi vyléčilo,*“ citoval ho Sport (10. 9. 2002).

Ačkoliv byl Hejduk osobností týmu NHL a lídrem, nevyhýbaly se mu události podle zpravodajské hodnoty **skandál**. Novináři velice rychle přišli třeba na to, že Hejduka zastavila během play off policie, protože měl překročit povolenou rychlost a řídit opilý. „*V úseku s maximální rychlostí 45 mil za hodinu (72 km/h) jel hokejista rychleji než 70 mil v hodině. Policejní hlídka ucítila z Hejdukova dechu alkohol a při následné dechové zkoušce mu naměřila 0,56 promile,*“¹⁵³ psala Mladá fronta DNES (26. 5. 2001).

Pro Sport (28. 5. 2001) v rozhovoru situaci vysvětlil: „*Prakticky jsem nic neudělal, jen jsem jel rychle. Vraceli jsme se s mojí přítelkyní z večeře a v autě jsme se zakecali. Přestal jsem sledovat rychlost a hlídka nás chytila. (...) Dal jsem si dvě piva a zřejmě byla cítit. Opravdu jsem musel absolvovat zkoušku, ale po čáře jsem prošel úplně normálně. Přesto mě odvezli na dechovou zkoušku, kde se ukázalo, že je všechno v pořádku.*“¹⁵⁴

Incident na silnici měl i později. Blesk (29. 11. 2005) zaregistroval, že Hejduk při cestě do haly boural. „*Do haly Pepsi Center chybělo českému útočníkovi pár desítek metrů... A v tom bum!*“¹⁵⁵ stálo v textu.

Problémové situace se dočkal i u reprezentace, když mu ostraha zakázala přístup do haly, protože ještě neměl zařízenou akreditační kartu. „*Manažer českého mužstva sršel hromy blesky, vyhrožoval, skákal metr vysoko – zbytečně. Finové zůstávali neoblomní a Hejduk, jen v krátkých rukávech, mrznul před halou!*“¹⁵⁶ psal Blesk (28. 4. 2003).

Další rok po prohraném zápase v reprezentaci označil Hejduk Kanaďany za „*chcípáky*“¹⁵⁷, všimla si toho Mladá fronta DNES (13. 9. 2004). Když se v roce 2005 liga a hráčské odbory dohodly na nové smlouvě, čímž skončila celosezónní výluka, Hejduk prohlásil pro Mladou frontu DNES (15. 7. 2005), že šéf odborů Bob Goodenow „*se*

¹⁵¹ DIAS, P.: Hejduk: Skoro jsem nespál, Sport, Praha, Ringier, a. s., 5. 10. 2004, s. 15.

¹⁵³ (Ige, ad): Hejduk pil, pak řídil, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 26. 5. 2001, s. 25.

¹⁵⁴ DIAS P.: Hejduk se bez Poháru nemá vracet, Sport, Praha, Ringier, a. s., 28. 5. 2001, s. 3.

¹⁵⁵ (jcf, Ige): Hejduk – Auto v čudu! Rodinu řídí líp..., Blesk, Praha, Ringier, a. s., 29. 11. 2005, s. 30.

¹⁵⁶ BREJLA, M.: Na Hejduka volali policajty, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 28. 4. 2003, s. 17.

¹⁵⁷ (kap): Hejduk se chtěl opít, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 13. 9. 2004, s. 2.

*zbláznil“*¹⁵⁸, pokud souhlasí s dohodou.

Novináři si pochopitelně všimli i událostí podle zpravodajské hodnoty **čísla**. „*Bývalý pardubický hokejový útočník Milan Hejduk získal lukrativní čtyřletou smlouvu s klubem Colorado Avalanche znějící na 8,8 milionu dolarů,*“¹⁵⁹ psala například Mladá fronta DNES (7. 10. 2000). Lidové noviny (10. 4. 2003) si zase všimly, když Hejduk získal finance díky bonusům. „*Titul nejlepšího střelce NHL nevynesl útočníkovi Colorada Milanu Hejdukovi (27) pouze velké uznání. Rodák z Ústí nad Labem si navíc polepšil 300 tisíc dolarů, které mu Avalanche musí vyplatit jako bonus za zisk trofeje Maurice Richarda,*“¹⁶⁰ stálo v textu.

Také Hospodářské noviny (18. 8. 2003) psaly o nových smlouvách Hejduka. „*Během jejího trvání si přijde na 19,5 milionu dolarů, tedy zhruba 472 milionů korun,*“¹⁶¹ zmínily v článku.

4.4 Mediální obraz Jiřího Hudlera

Naplno do NHL se Jiří Huder dostal přes mládežnické týmy ve Vsetíně, extraligu v témže městě a tříletou zatěžkávací zkoušku v týmu Grand Rapids v takzvané American Hockey League. V zámoří totiž patřil klubu Detroit Red Wings, který byl začátkem třetího tisíciletí proslulý tím, že sází na starší hráče a veterány a mladé hokejisty dlouho nechává vyhrát v nižších ligách.

Velký **význam** proto mělo, když si v 19 letech odbyl premiéru v NHL a alespoň nejslavnější ligu trochu zažil. „*Tak se dočkal! (...) Kouč Dawe Lewis tak zašel za Hudlerem a zeptal se: ‚Jsi připravený hrát?‘ Byla to zbytečná otázka,*“¹⁶² psal Sport (18. 10. 2003). I dál ale hrál především v AHL, kde se dočkal například zvolení nejlepším hráčem týdne, jak si všiml také Sport (19. 10. 2005)¹⁶³. O dva roky později už do hlavního týmu Detroitu patřil. „*Občas si ještě vyslechne pár uštěpačných poznámek, ale jinak už do part mazáků z Red Wings zapadl. Poprvé po třech sezonách se Jiří Huder nemusí strachovat o místo,*“ psal znovu Sport (10. 10. 2007). Netrvalo dlouho a Huder se účastnil

¹⁵⁸ EISENHAMMER, M.: Hejduk: Do Ruska nejdu. Čert vem peníze!, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 15. 7. 2005, s. 3.

¹⁵⁹ (ČTK): Hejduka výhodný kontrakt nezmění, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 7. 10. 2000, s. 12.

¹⁶⁰ (jj): Hejduk vydělal 300 tisíc dolarů na bonusech: Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 10. 4. 2003, s. 31.

¹⁶¹ ŽATKULIAK, A.: Hejduk vyhrál s obrovským náskokem, Hospodářské noviny, Praha, Economia, a. s., 18. 8. 2003, s. 10.

¹⁶² (zej): Huder si prve zahrál, Sport, Praha, Ringier, a. s., 18. 10. 2003, s. 14.

¹⁶³ (spo): Huder hráčem týdne v AHL, Sport, Praha, Ringier, a. s., 19. 10. 2005, s. 12.

Významné události zažíval Hudler i v dalších letech v NHL. Třeba když na konci kariéry pomohl Calgary k postupu do play off. „*Nebýt Hudlerova senzačního ročníku, jenž se zrcadlí v průběžné osmé příčce produktivity NHL, těžko by se dlouholetý kanadský otloukánek vklínil mezi elitní osmičku Západní konference,*“¹⁶⁴ popisoval Sport (11. 4. 2015). Stejnou sezonu zažil Hudler ještě jeden úspěch. Vyhrál trofej za gentlemanské chování v kombinaci s hokejovým uměním. „*Vím, že Wayne Gretzky získal tuto cenu pětkrát. Uděluje se od roku 1925 a jsem první Čech, který ji vyhrál,*“¹⁶⁵ citovala Hudlera Mladá fronta DNES (26. 6. 2015).

Novináři okolo hokejového života Hudlera sledovali i **dramatické** chvíle. Blesk (12. 12. 2003) popsal první Hudlerův gól v NHL, který vstřelil poté, co ho vedení klubu povolalo zrovna v době, kdy s týmem v AHL cestoval autobusem k jinému zápasu. „*Byl to dobrodružný výlet. (...) Dojeli dost pozdě v noci, ale vyspali se asi dobře. Druhý den s Josephem v bráně a Hudlerem v útoku napráskali Šavlím 7:2!*“¹⁶⁶ stálo v textu.

Pozornosti neunikly případy, kdy se Hudler zranil. „*Sotva se JIŘÍ HUDLER (21) po návratu z Ameriky zabydlel v prvním útoku a dal první dva góly, čeká jej měsíc bez hokeje! Rentgen ukázal, že jeho kotník, (...) je zlomený! A Hudler musí na operaci,*“¹⁶⁷ zdůrazňoval Blesk (7. 12. 2004). Bylo to necelý týden poté, co se Hudler vrátil do Česka z Ameriky kvůli nemocnému otci, který jej celé dětství vychovával, čehož si všimla Mladá fronta DNES¹⁶⁸ (1. 12. 2004). O devět let později Sport (16. 1. 2013) psal: „*Náhle opustil přípravný kemp Calgary Flames a spěchal z Kanady domů do Česka. (...) Útočnicka po příletu zasáhla těžká rána: jeho otec v noci na včerejšek ve věku 50 let zemřel.*“¹⁶⁹

Hudlerův mediální obraz se ovšem vyvíjel zejména díky zpravodajské hodnotě **osobností**. Pro novináře byl pro svou neotřelost a výjimečnost velmi zajímavý a atraktivní. Zpočátku z Hudlera vyrůstal lídr. „*Výběr hokejistů do dvaceti let, (...) už má svou největší hvězdu doma,*“ dokládají Lidové noviny (20. 12. 2003). Za šest let o něm dokonce napsaly

¹⁶⁴ HORÁK, M.: HUDLERY FLAMES!, Sport, Praha, Czech News Center, a. s., 11. 5. 2015, s. 16.

¹⁶⁵ (ČTK): Hudler je gentleman. Jako Gretzky, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 26. 6. 2015, s. 1.

¹⁶⁶ (mba): Hudler jel pro gól autem, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 12. 12. 2003, s. 14.

¹⁶⁷ (mba): Hudler: Zlomený kotník!, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 7. 12. 2004, s. 27.

¹⁶⁸ (ako, kap, žet): Hudler se vrací, zřejmě do Vsetína, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 1. 12. 2004, s. 3.

¹⁶⁹ BÁRTA, P.: HUDLER spěchal do Česka za umírajícím tátou, Sport, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 16. 1. 2013, s. 4.

Mladá fronta DNES (9. 7. 2012) citovala manažera Calgary Jaye Feastera, který říká, že se mu „povedlo přivést hráče takového kalibru, který ještě zvýší úroveň našich šesti elitních útočníků.“¹⁷⁰ A média pak prezentovala záměr manažera jako úspěšný, když v kabině týmu mělo mnoho hokejistů včetně Hudlera chřipku, přesto český útočník nasedl na speciální letadlo, aby zápas odehrál. „Večer se stal hrdinou,“¹⁷¹ psal Sport (10. 12. 2013). Když Hudler přišel o nominaci na olympijské hry, Blesk (8. 1. 2014) citoval jeho trenéra v NHL, jak hokejistu brání. „Hodil vše za hlavu, je to profík,“¹⁷² říká v textu Bob Hartley.

Mladá fronta DNES (14. 3. 2015) se zase nebála citoval agenta Jaromíra Henyše, který o Hudlerovi už v roce 2000 řekl, že je Hudler správný drzoun, grázlík, že není poseroutka a nerad prohrává. Noviny naopak vyzdvihovaly Hudlerovu troufalost, pohotovost, předvídavost a originalitu. „Výrazně se zasloužil o rozvoj našich kluků,“¹⁷³ citovaly noviny trenéra Boba Hartleyho z Calgary. Sport¹⁷⁴ (11. 4. 2015) v článku, o něm téhož roku napsal, že je uctívaným lídrem, kterému náleží veškerý respekt.

Novináři prezentovali Hudlera také jako usměvavého chlapíka, s kterým je sranda. Blesk¹⁷⁵ (25. 8. 2006) ho nazval vyhlášeným fintilem kvůli množství gelu ve vlasech, ze kterého si dělali spoluhráči randu. Za vtípálka byl především o jedenáct let později, když přišel na pódium pro trofej při slavnostním vyhlášení cen NHL bez bot jen v červených ponožkách. „Boty mě tlačily. Seděl jsem tu hodinu a půl. Nedalo se to vydržet. Myslel jsem, že Lady Byng bude první cena v programu, ale nebyla. Ale zjevně je nejdůležitější,“¹⁷⁶ citovala Hudlera Mladá fronta DNES (26. 6. 2015). Agent Petr Svoboda později pro Sport¹⁷⁷ (3. 8. 2015) dodal, že Hudler je na nejvyšší mentální úrovni, není

¹⁷⁰ (ČTK): Hudler se v Calgary těší na vášeň fanoušků, větší prostor i tlak, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 9. 7. 2012, s. 5.

¹⁷¹ BÁRTA, P.: Hudler skolil chřipku, Sport, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 10. 12. 2013, s. 16.

¹⁷² (jik): Hudlera utěšoval kouč Calgary, Blesk, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 8. 1. 2014, s. 17.

¹⁷³ KNAP, K.: Hudler v ráži. Ve slavné NHL si vylepšují renomé i statistiky, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 14. 3. 2015, s. 3.

¹⁷⁴ HORÁK, M.: HUDLERY FLAMES!, Sport, Praha, Czech News Center, a. s., 11. 5. 2015, s. 16.

¹⁷⁵ (Ige): Hudler: Šedesát kilo gelu, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 25. 8. 2006, s. 22.

¹⁷⁶ (ČTK): Hudler je gentleman. Jako Gretzky, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 26. 6. 2015, s. 1.

¹⁷⁷ (mir): Zářil v ponožkách, teď si Hudler může říci o balíkm Sport, Praha, Czech News Center, a. s., 3. 8. 2015, s. 16.

egoista a stará se o mladé kluky.

Kvůli skandálům a kontroverzním okamžikům, ke kterým se tato kapitola dostane později, však novináři po celou Hudlerovu kariéru jeho osobnost zpochybňovali. „*Nechávám stranou, jestli si tolik špíny vůbec zaslouží. (...) Chce reprezentovat. A i když v současné době nemá náladu se s novináři vybavovat, je připravený na to, že v rámci reprezentačního srazu se už tomu (nepříjemným otázkám, pozn. autora) nevyhne. Nedostal strach, což se musí ocenit. A teď se ukáže, jak je opravdu vyspělý,*“¹⁷⁸ psal Sport (26. 8. 2009). O tři roky později psal Sport (24. 10. 2013), že „*Hudler asi nikdy nebude seriózně působícím profesionálem, v minulosti kvůli tomu starší hráče možná i dost provokoval. (...) Skoro třicetiletý útočník má svoji povahu. Pro někoho až moc výstřední. V mých očích nejde o nic neakceptovatelného. (...) Díky své veselé nátuře se nikdy neutápí dlouho ve skepsi, na všem špatném si najde to dobré a jde dál. Z ničeho si nedělá moc velkou hlavu. To mu na druhou stranu brání naplno uchopit některé výzvy a převrátit je ve velké skutky.*“ Negativně vyznívalo i tvrzení reprezentačního trenéra Josefa Jandače, který pro Právo¹⁸⁰ (28. 5. 2016) řekl, že jiný hokejista Milan Michálek umí na rozdíl od Hudlera akceptovat jakoukoli roli v týmu.

Pochyby o osobnosti Hudlera totiž vycházely ze **skandálů**, které jeho kariéru provázely. Hned na začátku působení v zámoří si média všimla potrestání, které Hudler dostal za rasovou nadávku vůči protihráči z frankofonní části Kanady. „*Francouzští Kanadáné bývají hanlivě označováni za žabožrouty,*“¹⁸¹ připomněla Mladá fronta DNES (25. 2. 2004). Stejný deník (27. 5. 2004) s Hudlerem vedl rozhovor, kde český hokejista incident vysvětlil. „*Vůbec jsem to nemyslel rasisticky, smůla byla, že to slyšel čárový rozhodčí, který mě prásknul. Nakonec se to obešlo bez trestu. Viceprezident AHL mi řekl, že ví, že jsem tam první rok, tak to nechá být,*“¹⁸² vzpomněl Hudler na to, co se stalo.

Ve velkém se noviny věnovaly také době, kdy Hudler odcházel z NHL do Ruska. Zámořská liga totiž tvrdila, že je český hokejista stále smluvně vázán v Detroitu a stěžovala si dokonce u mezinárodní federace. „*NHL připomíná, že Hudler se jako chráněný volný hráč sám přihlásil k arbitráži, která má určit, kolik mu má Detroit platit.*“

¹⁷⁸ JANDA, Z.: *Ted' se ostřelovaný Hudler musí ukázat*, Sport, Praha, Ringier, a. s., 26. 8. 2009, s. 15.

¹⁸⁰ KÉZR, M.: *Co jsem řešil nejvíc? Jestli vzít Hudlera*, Právo, Praha, Borgis, 28. 5. 2016, s. 27.

¹⁸¹ (kap): *Hudler urazil soupeře*, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 25. 2. 2004, s. 5.

¹⁸² MARTÍNEK, J.: *Hokejista Jiří Hudler svého odchodu do zámoří nelituje*, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 27. 5. 2004, s. 6.

*Tím pádem musí i v příští sezoně zůstat v tomto klubu,*¹⁸³ vysvětlovat Sport (11. 7. 2009).

Podivné vztahy média vykreslovala také k reprezentaci. „*Útočník Jiří Hudler (26) odmítl hrát na mistrovství světa v Německu. Útočník Dynamo Moskva necítí důvěru od trenéra Vladimíra Růžičky, jenž ho už nevzal na olympijské hry do Vancouveru,*¹⁸⁴ psal Blesk (20. 3. 2010). Na situaci reagoval i Sport (23. 3. 2010) v komentáři *S Hudlerem souhlasím*, kde psal: „*Má na to nárok. Na olympiádě měl být, bylo to vůči němu kruté. Chápu tedy jeho rozhořčení a reakci. Že se Hudler na olympiádu nedostal, byla podle mého velká chyba. (...) Nevzali jej, tak se naštvál. Je to jeho osobní názor a já oceňuji, že jej taky dokáže otevřeně dát najevo. (...) Může to poškodit jeho jméno, ale Hudlerovi to může být jedno. Když na něj budou lidi nadávat nebo psát, může to jeho výkonnost jen zvednout.*¹⁸⁵

Blesk (23. 4. 2012) o dva roky později prezentoval jako zradu, když hokejista odmítl jet na další šampionát pod jiným koučem Aloisem Hadamczikem z důvodu, že neměl podepsanou smlouvu v NHL. „*Sliboval hory doly. (...) Jenže o den později změnil názor a na český národák se vykašlal!*¹⁸⁶ stálo v textu. Narušené vztahy s Hadamczikem se projevíly také před olympiádou v Soči. Hudler se totiž neobjevil v nominaci. „*Stihli se mě ptát (spoluhráči v Calgary, pozn. autora), co jsem tak hroznýho udělal, že tam nejsem,*¹⁸⁷ citovala Mladá fronta DNES (14. 1. 2014) Hudlera.

Nejen hokejové věci zasahovaly do mediálního obrazu Hudlera. Zejména bulvár si všímal Hudlerova vztahu s modelkou Simonou Krainovou, a nakonec i jeho rozpadu kvůli údajnému večírku Hudlera s prostitutkami. „*Aférka, která pětadvacetiletého lídra Dynamo Moskva vykreslila jako toho nejvěššího proutníka,*¹⁸⁸ psal Sport (26. 8. 2009). Blesk¹⁸⁹ (4. 9. 2009) v souvislosti s výkony v reprezentaci připomněl, že prostitutky v médiích do detailů popsaly Hudlerovy sexuální praktiky. Blesk (22. 9. 2009) pokračoval v referování a popisoval, jak je na něj naštvaná právě Krainová i přes hokejistovu omluvu. „*Jsem ráda,*

¹⁸³ JANDA, Z.: *NHL nechce Hudlera pustit!*, Sport, Praha, Ringier, a. s., 11. 7. 2009, s. 13.

¹⁸⁴ (ČTK, kre): *Hudler se urazil*, Blesk, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 20. 3. 2010, s. 12.

¹⁸⁵ HOLÍK, J., *S Hudlerem souhlasím*, Sport, Praha, Ringier, a. s., 23. 3. 2010, s. 19.

¹⁸⁶ SKOŘEPA, P.: *Hudler zradil!*, Blesk, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 23. 4. 2012, s. 19.

¹⁸⁷ (mib): *Hudler promluvil o (ne)nominaci do Soči: „Jsem zklamaný.“*, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 14. 1. 2014, s. 10.

¹⁸⁸ JANDA, Z.: *Teď se ostřelovaný Hudler musí ukázat v národáku*, Sport, Praha, Ringier, a. s., 26. 8. 2009, s. 15.

¹⁸⁹ (pv): *Hudler po agéře: Góóó!*, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 4. 9. 2009, s. 29.

že jsem se dočkala vůbec nějakého vyjádření. (...) Dost mě překvapilo, když tvrdí, že nemá koule, aby se omluvil přímo mně,¹⁹⁰ citovaly noviny Krainovou. Dva roky po rozchodu hokejisty s modelkou si Blesk (9. 6. 2011) všiml, že má Hudler v bytě stále obraz s tělem Krainové. „Na půvabnou blondýnku stále myslí. (...) Že by ji měl stále v hlavě a srdci? (...) Modelka se s ním následně rozešla a označila ho za slabocha, že se jí nedokázal do očí omluvit,¹⁹¹ stálo v textu.

Novináři sledovali také události spojené se zpravodajskou hodnotou **sex**. Například když se Blesk (19. 8. 2009) snažil ověřit, zda Hudler opravdu strávil noc s prostitutkami. „Telefonát č. 1: Jirko, dobrý den. Neruším? Hudler: Jsem akorát po tréninku, co potřebujete? Máme informaci, že jste se rozešli se Simonou? Hudler: Eh! Tak mi zavolejte potom, nashle,¹⁹² stálo v textu. O šest let později Sport¹⁹³ (9. 1. 2015) referoval o tom, že má Hudler dceru.

Novináři si všímali také událostí spojených se zpravodajskou hodnotou **blížkost**, když se Hudler objevil v Česku. „V pátek nastoupí za Vsetín proti Třinci. Takový scénář si přejí fanoušci klubu. Je pravděpodobné, že se splní,¹⁹⁴ referovala Mladá fronta DNES (1. 12. 2004). Stejně noviny (8. 8. 2008) popisovaly oslavy v Česku s fanoušky po Hudlerově zisku Stanley Cupu. „Už samotný příjezd k radnici dal jasně najevo, že dnes se slaví právě na Valašsku. Hokejisty totiž přivezl kočár tažený koňmi,¹⁹⁵ stálo v textu.

Stejně tak události se zpravodajskou hodnotou **překvapení** novináři reflektovali, když psali například o tom, že Hudler z NHL odchází do Ruska. „Pět let si Jiří Hudler (25) budoval renomé v nejslavnější hokejové lize světa. Teď, když se mu to podařilo, dává NHL sbohem!¹⁹⁶ psal Blesk (9. 7. 2009). Hudler zaskočil také o tři roky později, kdy hrál za klub Lev Praha v ruské lize, ale náhle skončil, o čemž psala Mladá fronta DNES¹⁹⁷ (4. 12. 2004). Negativní překvapení přinesly Hudlerovy výkony na mistrovství světa, čehož si všimla Mladá fronta DNES (24. 5. 2014). „Čistě podle jména měl být jedním z tahounů české ofenzivy, ve skutečnosti patří Jiří Hudler mezi nejméně výrazné útočníky na

¹⁹⁰ FÍLOVÁ, T.: Hudlere, ty už nic neochutnáš, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 22. 9. 2009, s. 12.

¹⁹¹ VACEK, P.: Hudler je denně v bytě s Krainovou, Blesk, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 9. 6. 2011, s. 14.

¹⁹² (top): Eh, vzdechl Hudler, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 19. 8. 2009, s. 18.

¹⁹³ (pv): Hudler a Chymčáková MAJÍ HOLČIČKU!, Sport, Praha, Czech News Center, a. s., 9. 1. 2015, s. 23.

¹⁹⁴ (jako, kap, žet): Hudler se vrací, zřejmě do Vsetína, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 1. 12. 2004, s. 3.

¹⁹⁵ FILGAS, J.: Hudler slavil, přivezl Stanley Cup, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 8. 8. 2008, s. 5.

¹⁹⁶ (lge, ČTK): Hudler jde do Ruska, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 9. 7. 2009, s. 17.

¹⁹⁷ (jsl): Hudler pomohl Vsetínu k remíze, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 4. 12. 2004, s. 6.

*mistrovství světa v Minsku. To je velké překvapení, protože se z něj stal v Calgary lídr,*¹⁹⁸ stálo v textu.

Události spojené se zpravodajskou hodnotou **čísla** sledovali novináři ve spojení s novými smlouvami, které Hudler v NHL podepisoval. „*Čtvrtá sezona je pro Hudlera zlomová po všech stránkách. Zatímco v uplynulé sezoně pobíral 525 tisíc dolarů, díky novému kontraktu si výrazně polepšil Na účet mu přijde za rok 880 tisíc dolarů,*“¹⁹⁹ psal Sport (10. 10. 2007). Nebo o pět let později popisoval Blesk²⁰⁰ (9. 7. 2009), že si útočník vydělá za čtyři roky celkem 16 milionů dolaru.

4.5 Mediální obraz Tomáše Kaberleho

Kladenský odchovanec odešel do zámoří v olympijské sezoně 1997/1998, vyzkoušel si dva zápasy v klubu St. John's Maple Leafs v nižší lize s názvem AHL. V dalším ročníku už se naplno prosadil ve slavné NHL v klubu Toronto Maple Leafs.

Rychlý zisk místa v sestavě neunikl českým novinářům, ostatně to byla událost se zpravodajskou hodnotou **překvapení**. Trenér Pat Quinn dokonce nechal hrát Kaberleho v prvním utkání téměř půl zápasu. „*Abych řekl pravdu, když jsem přišel poprvé do kempu, to jméno mi moc neříkalo,*“²⁰¹ citoval Sport (15. 10. 1998) manažera Kena Drydena. Brzy Kaberleho znali všichni, v Torontu se usadil na dlouhé roky, proto noviny zaskočilo, když se dozvěděly, že měl klub snahu ho vyměnit do jiného klubu. „*Na základě Čechovy smlouvy se však výměna uskuteční jen tehdy, pokud s ní bude Kaberle souhlasit,*“²⁰² upozorňovala Mladá fronta DNES (13. 2. 2009). Za dva roky přece jen výměna přišla, když Kaberle odešel do Bostonu, jak psalo Právo²⁰³ (19. 2. 2011). Ten samý rok Lidové noviny²⁰⁴ (10. 12. 2011) psaly o další výměně, kdy se Kaberle stěhoval z Caroliny do Montrealu.

Kaberle se v očích novinářů i ve skutečnosti stal důležitým členem týmu. Stalo se proto spoustu událostí se zpravodajskou hodnotou **význam**, o kterých média referovala. „*Odehrál většinu přesilovek i oslabení a byl na ledě také při závěrečné power play. (...)*“

¹⁹⁸ (jat): Hudler mlčí. Před novináři i na ledě. Dá vítězný gól?, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 24. 5. 2014, s. 11.

¹⁹⁹ DIAS, P.: Hudler si našel v Detroit nový dohled, Sport, Praha, Ringier, a. s., 10. 10. 2007, s. 13.

²⁰⁰ (Ige, ČTK): Hudler jde do Ruska, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 9. 7. 2009, s. 17.

²⁰¹ BRABEC, L.: Kaberle okouzlit Toronto, Sport, Praha, Ringier, a. s., 15. 10. 1998, s. 10.

²⁰² (luk): Odejde Kaberle do Pittsburghu?, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 13. 2. 2009, s. 13.

²⁰³ (bum): Kaberle jde do Bostonu, Právo, Praha, Borgis, 19. 2. 2011, s. 28.

²⁰⁴ (čtk): Kaberle putuje do Montrealu za Špačka, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 10. 12. 2011, s. 19.

Po zápase statistikové spočítali, že Kaberle byl na ledě 29 minut a 13 sekund, tedy nejvíce ze všech aktérů utkání,²⁰⁵ chválil Sport (15. 10. 1998). Sport²⁰⁶ (3. 5. 1999) si také všiml, že trenéři Kaberlemu projevíli důvěru pro play off. O rok později popisovala Mladá fronta DNES (5. 5. 2000), jak Kaberle překonal brankáře soupeře v play off. „Prostě jsem to tam napral. Měl jsem ohromnou radost, zvláště když do konce zbývalo jen něco málo přes minutu a půl. Je to pro mě velká chvíle,²⁰⁷ citoval text Kaberleho.

Pro Právo (3. 9. 2001) zase Kaberle vyprávěl, že je moc rád, že ho Toronto nevyměnilo. „Byl jsem dost nervózní. Máme tady dobrou partu,²⁰⁸ řekl v rozhovoru. Jako významnou událost prezentoval Sport (14. 4. 2004) účast na mistrovství světa Tomáše Kaberleho s jeho starším bratrem Františkem. „Ještě nikdy neměl možnost zahrát si na vrcholném turnaji společně se svým mladším bratrem Tomášem. Tato představa je pro oba obránce ze slavného hokejového rodu velice lákavá, leč zatím se jim tato vidina nevyplnila,²⁰⁹ stálo v textu.

Stejně tak ocenila Mladá fronta DNES (27. 6. 2011), když se Kaberle po sedmi letech dostal do play off. Už v dresu Bostonu. A hned vyhrál Stanley Cup. „Asi dvě hodiny jsme jeli v autobusu a v ulicích na nás čekalo asi milion a půl lidí. Bylo neskutečné to prožít a bylo by hezké to zažít znovu. Je hezké mít jméno na Stanley Cupu vedle bráchy. On ho vyhrál v roce 2006, takže nebude vyrytý daleko,²¹⁰ říkal v rozhovoru. Tím, že je Kaberle kladenským odchovancem, tak i doma zapůsobil. „Při skandování několikrát znělo halou jeho jméno,²¹¹ popisovala Mladá fronta DNES.

S významnými událostmi přicházely také ty se zpravodajskou hodnotou **drama**. „Jakmile zavěřil příležitost, vystartoval vpřed. Rozjel akci, díky ladnému bruslení se nabízel do zakončení. Nepropadal panice, přihrával přesně do jízdy. Tím bohatě vynahradil pár chybných pasů,“ popisovala Mladá fronta DNES (2. 10. 2001) jeho

²⁰⁵ BRABEC, L.: Kaberle okouznil Toronto, Sport, Praha, Ringier, a. s., 15. 10. 1998, s. 10.

²⁰⁶ (spo): Kaberle už dostal šanci, Sport, Praha, Ringier, a. s., 3. 5. 1999, s. 5.

²⁰⁷ (ČTK): Kaberle dal gól a zajistil výhru, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 5. 5. 2000, s. 24.

²⁰⁸ MALINA, R.: Na srazu hokejových reprezentantů se hlásil i obránce Toronta Kaberle, Právo, Praha, Borgis, 3. 9. 2001, s. 20.

²⁰⁹ KREJČÍ, P., KUČERA, O.: Kaberle má sen, že doma získá páté zlato, Sport, Praha, Ringier, a. s., 14. 4. 2004, s. 10.

²¹⁰ NOVOTNÝ, O.: Je hezké být blízko bratra na Stanley Cupu, říká Kaberle, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 27. 6. 2011, s. 9.

²¹¹ (prp): Na ledě Kaberle nechyběl, ale fanouškům se stýskalo, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 27. 10. 2012, s. 4.

Pak už si novináři všímali především Kaberleho snažení v NHL. „*Bude to tuhý boj. Od bitvy Philadelphie s Torontem se dá očekávat, že se zařadí mezi nejdramatičtější série prvního kola Stanley Cupu. Proti sobě se postaví dvě vyrovnaná mužstva. Na jedné straně obránáři a bijci z Philadelphie a proti nim útočně laděná vozba Maple Leafs s řadou evropských borců,*“²¹² myslel si Sport (9. 4. 2003). Nejistotu Kaberleho popisovalo Právo (3. 7. 2010), když měl být Kaberle vyměněný. „*Udělej si, co budou chtít. Ani můj agent teď neví, jaké mají plány,*“²¹³ citoval ho text.

Náročné období si všímal Sport (20. 5. 2011) po výměně do Bostonu. Kaberle měl být tahoun, řídit přesilovky, jenže se nedařilo. „*Velký bratr tě sleduje, Velký bratr tě vidí... Tomáš Kaberle si neužívá bostonskou jízdu play off, Tomáš Kaberle se trápí. (...) Kritika se na českého beka hrne kvůli slabé produkci, mizerným přesilovkám i chybám,*“²¹⁴ stálo v textu. Další sezona byla ještě méně vydařená. „*Měl jsem špatný start v Carolině. Po přestupu se to zlepšilo, ale nedařilo se nám jako týmu, a proto člověk nemůže mít dobrý pocit ani sám ze sebe. Když hraje v takovém klubu, jako je Montreal, a nedostanete se do play off, pak je to špatné,*“²¹⁵ vyprávěl Kaberle pro Lidové noviny (2. 6. 2012) v textu. Vypjaté situace popisovaly také Hospodářské noviny (16. 3. 2005), když hrál Kaberle v Česku a pohádal se s gólmánem soupeře Jánem Lašákem. „*Jen jsme hodnotili situaci. On říkal, že gól byl v pořádku, já že nebyl,*“²¹⁶ citovaly Lašáka.

Novináři sledovali podrobně i zdravotní stav českého obránce. „*Kvůli zubům jsem právě dobral penicilín. Vyndali mi z toho nervy a musím zaťukat, je to teď všechno v pohodě. (...) Poranění jsem měl blízko tepny, takže se lékaři strachovali, abych nemusel na operaci. Mám tam sraženinu krve, ale naštěstí to není žádný velký problém,*“²¹⁷ řekl pro Sport (29. 4. 2003) v rozhovoru. Ošklivé zranění utrpěl o pár let později, kdy po zákroku Cama Janssena skončil v nemocnici. „*Kaberle má problémy se zády a bolí ho i krk,*“²¹⁸ psalo Právo (6. 3. 2007).

²¹² KREJČÍ, P.: Kaberle: Vlasy si nenabarvíme, Sport, Praha, Ringier, a. s., 9. 4. 2003, s. 14.

²¹³ KÉZR, M.: Kaberle musí čekat, co s ním Toronto provede, Praha, Právo, Borgis, 3. 7. 2010, s. 22.

²¹⁴ (fan): Zvadlý Kaberle: Viník chabých přesilovek?, Sport, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 20. 5. 2011, s. 12.

²¹⁵ (čtk): Tomáš Kaberle věří, že si napraví reputaci, Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., 2. 6. 2012, s. 19.

²¹⁶ (žak): Kaberle: Pardubice jsou teď pod tlakem, Hospodářské noviny, Praha, Economia, a. s., 16. 3. 2005, s. 13.

²¹⁷ HORÁK, M.: Kaberle nechtěl podruhé říct, Sport, Praha, Ringier, a. s., 29. 4. 2003, s. 12.

²¹⁸ (ČTK): Kaberle nebude hrát asi dva týdny, Právo, Praha, Borgis, 6. 3. 2007, s. 19.

Nelehké situace monitorovala Mladá fronta DNES (22. 5. 2006) v reprezentaci. Češi vedli nad Finskem 3:1 dvanáct vteřin do konce, když se Kaberle začal prát s Ollim Jokinenem. „*Když sundal rukavice, udělal jsem to taky,*“²¹⁹ stálo v textu.

Novináři Kaberleho činy sledovali také při událostech se zpravodajskou hodnotou **osobností**. „*Má ten dar, že neumí být nervózní. Hraje klidně a s přehledem jako Larry Murphy,*“²²⁰ citoval Sport (15. 10. 1998) noviny Toronto Sun. Často novináři připomínali, že Kaberle pochází z hokejového rodu, hokej hrál tatínek František i stejnojmenný bratr Tomáše, poznamenalo Právo²²¹ (3. 9. 2001). Mladá fronta DNES²²² (2. 10. 2001) zase citovala trenéra Miloslava Hořavu, jak říká, že je Kaberle klidný a skromný kluk. O rok později stejné noviny²²³ (16. 5. 2002) psaly, že na obránce v Kanadě spoléhají přesto, že je mu teprve 24 let. Deník Sport²²⁴ (28. 1. 2005) později určil Kaberleho nejužitečným zámorským hráčem. Další rok stejný deník²²⁵ (30. 10. 2006) napsal, že by člověk nenašel výraznější postavu na ledě.

Díky povedenému ročníku se Kaberle předvedl na Utkání hvězd, kde se většinou ukazují jen ti nejlepší z ligy, informovala Mladá fronta DNES²²⁶ (15. 1. 2007). Velkou pozornost si vysloužila pochvala manažera Toronta Briana Burkeho, který byl citován Sportem²²⁷ (5. 3. 2010), že je český obránce výjimečný hokejista. Právo²²⁸ (3. 7. 2010) vyzdvihlo, že český obránce strávil do té doby celou kariéru v jednom klubu, což se často nestává. I účast v reprezentaci uměly noviny ocenit. Sport²²⁹ (29. 4. 2003), že Kaberle nejdříve pozvánku do národního týmu odmítl, ale podruhé už kývl. Jaromír Jágr o něm pro Právo (15. 12. 2004) řekl, že by byl velkou posilou, pokud by přestoupil do Ruska do týmu

²¹⁹ (rob, luk): Kaberle slavil postup bitkou, raubíř Ruutu zase provokoval, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 22. 5. 2006, s. 2.

²²⁰ BRABEC, L.: Kaberle okouznil Toronto, Sport, Praha, Ringier, a. s., 15. 10. 1998, s. 10.

²²¹ MALINA, R.: Na srazu hokejových reprezentantů se hlásil i obránce Toronta Kaberle, Právo, Praha, Borgis, 3. 9. 2001, s. 20.

²²² KNAP, K., ŽEHANOVÁ B.: Kaberle asi zamává Kladnu, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 2. 10. 2001, s. 11.

²²³ (nit): Kaberle vede Toronto, skoro nezmizí z ledu, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 16. 5. 2002, s. 3.

²²⁴ JANDA, Z., DIAS, P.: Tomáš Kaberle vládne posilám, Sport, Praha, Ringier, a. s., 28. 1. 2005, s. 4.

²²⁵ DIAS, P.: Skvělý Kaberle: Hat trick!, Sport, Praha, Ringier, a. s., 30. 10. 2006, s. 18.

²²⁶ (pab): Havlát a Kaberle poletí na Utkání hvězd, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 15. 1. 2007, s. 3

²²⁷ (fan): Kaberle: málem výměna, Sport, Praha, Ringier, a. s., 5. 3. 2010, s. 14.

²²⁸ KÉZR, M.: Kaberle musí čekat, co s ním Toronto provede, Právo, Praha, Borgis, 3. 7. 2010, s. 22.

²²⁹ HORÁK, M.: Kaberle nechtěl podruhé říct, Sport, Praha, Ringier, a. s., 29. 4. 2003, s. 12.

Kaberle byl v novinách považován ve skrze za slušného člověka. Blesk (18. 12. 2010) tak v jednom článku akorát zjišťoval, jak to bylo s Kaberleho rozvodem s manželkou Ilonou. „Zjistil, že ho podvádí,²³⁰ psaly noviny o události se zpravodajskou hodnotou **skandál** s odkazem na dobře informovaný zdroj.

Podrobně sledovaly noviny události se zpravodajskou hodnotou **blízkost**, když se Kaberle objevil v České republice. „Jenže až večer Kaberle nastoupí proti Pardubicím, bude to nejspíš v tomto ročníku za Kladno naposledy,²³¹ psala Mladá fronta DNES (2. 10. 2001). Během výluky se Kaberle objevil znovu v dresu středočeského klubu. „V kladenském dresu v hokejové extralize září, patří mezi nejproduktivnější bekky. Nebýt Jágra, byl by v největším středočeském městě hlavní hvězdou,²³² myslela si Mladá fronta DNES (13. 10. 2004). Když Kaberle vyhrál s Bostonem Stanley Cup, přivezl ho ukázat do Česka. „Přes vytrvalý hustý déšť se do Velké Dobré a Kladna přišly s hokejovým grálem vyfotit stovky fanoušků,²³³ všimlo si Právo (21. 7. 2011).

Mediální pozornosti neunikly ani události se zpravodajskou hodnotou **čísla**. Kaberle se s Torontem zpočátku nemohl dohodnout dlouho na nové smlouvě. „Toronto Maple Leafs dávají Kaberlemu necelý milion dolarů (zhruba 37 000 000 korun) na rok. Tržní cena tvořivého hráče však může sahat o 500 000 dolarů výš,²³⁴ všimla si Mladá fronta DNES (2. 10. 2001). Počítaly také Hospodářské noviny²³⁵ (26. 10. 2001), že Kaberlemu Maple Leafs nabízejí na tři roky 4,8 milionu dolarů, přitom Kaberle měl požadovat 6,1 milionu. O pět let později byl Kaberle spokojenější. „S úsměvem na rtech vyrazí do Turína obránce Tomáš Kaberle. V kapse má totiž novou lukrativní pětiletou smlouvu s Torontem. Sedmadvacetiletý mistr světa z Vídně si podle ní přijde celkem na 21,5 miliónu dolarů,²³⁶ psal Blesk (13. 2. 2006).

²³⁰ POKORNÝ, T.: Kaberle: Po 8 letech rozvod!, Blesk, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., 18. 12. 2010, s. 13.

²³¹ KNAP, K., ŽEHANOVÁ B.: Kaberle asi zamává Kladnu, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 2. 10. 2001, s. 11.

²³² (spo): Kaberle se do Superstar ani náhodou nepřihlásí, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 13. 10. 2004, s. 6.

²³³ OSOBA, M.: Kaberle vzal Stanley Cup k medvědům, Právo, Praha, Borgis, 21. 7. 2011, s. 18.

²³⁴ KNAP, K., ŽEHANOVÁ B.: Kaberle asi zamává Kladnu, Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., 2. 10. 2001, s. 11.

²³⁵ (čtk): Obránce Kaberle na novou smlouvu v Torontu stále čeká, Hospodářské noviny, Praha, Economia, a. s., 26. 10. 2001, s. 14.

²³⁶ (ČTK): Kaberle má vystaráno, Blesk, Praha, Ringier, a. s., 13. 2. 2006, s. 20.

5 Komparace a diskuse

5.1 Komparace

Ač se mediální obrazy všech pěti českých hokejistů vybraných k analýze vyvinuly různě, měly jedno společné téma. Novináři o nich psali jako o reprezentantech České republiky, kteří svým způsobem v nejkvalitnější hokejové lize zastupovali národ malého státu z Evropy. Tato inklinace se shodně projevovala u všech pěti na začátku jejich kariér, dokud za sebou neměli sami vlastní příběh. Buď hokejisté jako Patrik Eliáš nebo Milan Hejduk, jejichž výkony byly v médiích akcentovány jako heroické a chování jako úctyhodné, podpořili snahu médií dávat najevo potenciál stát se hrdinou či celebritou, nebo potlačili, což je případ v médiích vykresleného zhýralého chování Jiřího Hudlera. Obojí se médiím hodilo, neboť, jak poukazují Boyle a Haynes (2004) ve společné knize citované v kapitole 2.1.3, sportovní průmysl vždy potřeboval zásobu hrdinů a padouchů, které z větší části tvořila média.

Za pomoci teorie o zpravodajských hodnotách s využitím kategorizace Alastaira Hetheringtona, viz kapitola 2.1.2, bylo možné analyzovat, které události byly pro média zajímavé, respektive které disponovaly vlastnostmi, aby se mohly stát zprávou, jak píše Tomáš Trampota (2006). V analytické části jsem používal zpravodajské hodnoty osobností, blízkosti, překvapení, významu, dramatu, čísel a závěrečnou jsem rozdělil na sex a skandál a zločin. Při utváření mediálního obrazu jsem byl schopen najít u všech analyzovaných hokejistů všechny zpravodajské hodnoty kromě hodnoty sexu. Ta se vyskytuje pouze u Patrika Eliáše, Martina Havláta a Jiřího Hudlera a informoval o ní ve většině případů bulvární deník Blesk, ale jednou také třeba Právo nebo Sport. Ostatní hodnoty se objevují pokaždé, ale v různé míře, a určují tak vyznění narativu.

5.1.1 Patrik Eliáš

Po prvotních událostech se zpravodajskou hodnotou překvapení, kdy Eliáš nečekaně rychle a snadno navykl na zámožský styl hokeje, bylo patrné, že novináři vykreslovali ve velké míře Eliáše při událostech s hodnotou osobností. Eliáš byl v novinách popisován jako úspěšný evropský hokejista, šéf v kabině, ale také ikona mimo led, když se například zapojil do nadace, aby podpořil ochrnutého hráče z Třebíče, odkud Eliáš pochází, nebo se stal vyslancem v rámci propagace dětského fondu UNICEF. Novináři už před koncem

kariéry Eliášovi předpovídali, že na něj v New Jersey Devils nikdy nezapomenou, že se stane nesmrtelným a na počest mu jistě vyvěsí dres pod strop haly. Popisovali ho jako hvězdu a legendu, která drží klubové rekordy. Splňoval bez výhrad prvky hrdiny, jak ho v kapitole 2.1.4 popisuje Lawrence Wenner (2013), tedy člověka obdivovaného či idealizovaného pro svou odvahu, mimořádné úspěchy či šlechetné kvality.

Hrdinnou povahu potvrzovala média i při referování o událostech se zpravodajskou hodnotou skandálu. Jak tvrdí William Morgan (2013) v kapitole 2.1.4, sportovní hrdina je někdo, kdo se dostává do konfliktu s opatrným a bezpečným životem běžných lidí. Média podrobně sledovala Eliášovy hádky s trenéry či manažerem klubu. Český hokejista se nebál veřejně říct, co negativního si o svých nadřízených myslí. Kritizoval Pata Burnse za to, že ho nevyužívá, jak by bylo třeba, či Bretta Suttera za nevhodné řeči o něm samém před zámořskými novináři. Jako nebojácný vypadal, když utrousil poznámku k vedení jiného klubu New York Rangers za to, že mu nenabídlo dostatečné podmínky pro podepsání smlouvy. Takové situace podporují mediální obraz Eliáše jako výjimečného hokejisty, který si může dovolit víc než ostatní „běžní“ hráči.

Možná i díky tomu o Eliášovi čeští novináři psali při událostech se zpravodajskou hodnotou významu. Nemohli opomínat úspěchy, kterých Eliáš dosáhl. Popisovali ho jako nejšťastnějšího člověka, když vyhrál první Stanley Cup, odcitovali manažera klubu Loua Lamoriella, který řekl, že je na Eliáše hrdý. Podobné pocity český hokejista zažíval, když poprvé v historii nastoupili v zápase NHL dva čeští kapitáni proti sobě – právě on a Jaromír Jágr. Události se zpravodajskou hodnotou dramatu se týkaly z velké části zraněních. Eliáš dlouhé měsíce bojoval se žloutenkou, později léčil pochroumaný krk, o čemž psal Blesk jako o hrůzném okamžiku. Hrdinské jednání Eliáš potvrdil, když u manažera klubu Loua Lamoriella domluvil možnost startovat za reprezentaci, byť ho přísný nadřízený nepouštěl moc rád, nebo když se musel znovu snažit o místo v sestavě, ve které kvůli nemoci chyběl.

Význam postavy Eliáše se ukazoval při referování o událostech se zpravodajskou hodnotou blízkosti. Nešlo o rutinní psaní, kdy se jednoduše elitní český hokejista ukázal doma. V článcích se čtenář dočetl, že Eliáš pro národ něco dokázal. Události se zpravodajskou hodnotou čísel dokreslovaly život Eliáše za mořem jako boj výjimečného hokejisty z malé země o lukrativní smlouvy. Mediální obraz Patrika Eliáše v denících vyznívá jednoznačně jako hrdinský.

5.1.2 Martin Havlát

Mediální obraz Havláta byl od začátku kariéry v NHL ovlivněn určitým předpokladem novinářů, že se z něho stane hvězda světového formátu. Zpočátku tomu události se zpravodajskou hodnotou osobností nahrávaly. Když mu aplaudovalo osmnáct tisíc lidí v hale a fanynky prý byly k nezastavení, nebo když říkal, že se mu ze slávy hlava netočí. Trenér Marc Savard v Ottawě například přirovnal Havláta k legendárnímu švédskému hokejistovi Peteru Forsbergovi, české deníky se ptaly, zda jde o nového Jaromíra Jágra, což sám Jágr nadhodil, že by to tak vskutku mohlo být. Proto později listy novin plnily články o událostech se zpravodajskými hodnotami překvapení a dramatu, když se Havlátovi přestávalo dařit dostát předurčovanému potenciálu. Média se ptala, kde je pravý Havlát. Příkladem můžou být texty o zázračné posile, která přestala střílet góly, nebo o beznaději, jež přicházela, když si opět zranil rameno, přetrhl podkolenní šlachy při přelézání mantinelu nebo měl virózu. Na poraněné rameno navazovaly události se zpravodajskou hodnotou blízkosti, kdy se Havlát přijel léčit na Vánoce do Česka. Mediální obraz smolaře, kterému není určeno naplnit hvězdný potenciál, dokreslovaly články, o událostech se zpravodajskou hodnotou skandálu. Novináři se Havláta ptali, zda si uvědomuje, že má pověst grázlíka například proto, že kopl do protihráče a jiného uhodil hokejkou do obličeje během zápasu v roce 2004, později znovu kopl do protihráče v roce 2005. Havlát do médií sám přiznal, že na tyto incidenty není pyšný.

Nelze nepřipomenout, že přes všechny negativní události dosáhl Havlát v NHL mnoha úspěchů, na které stovky jiných hokejistů nemohly ani pomyslet. V takových případech média sledovala události se zpravodajskou hodnotou významu. Havlát byl ikona, kterou třeba Chicago chtělo, aby přitáhla fanoušky do haly, protože ji budou milovat. I v době působení v Kanadě byl považován za modlu, v roce 2003 ho v Česku karlovarský trenér Radim Rulík označil za nejzářivější posilu a lákadlo extraligy. Podle toho se odvíjely události se zpravodajskou hodnotou čísel, kdy Havlát, podobně jako Eliáš, podepisoval lukrativní smlouvy. Také ale kvůli trestům o mnoho peněz přicházel, když dostával pokuty, jedna ho například připravila o 440 tisíc korun.

Mediální obraz Martina Havláta připomíná smolaře, před kterým byla fenomenální kariéra, jenže kvůli zraněním a skandálům tento potenciál nedokázal naplnit. Pro nespočet jiných hokejistů by přitom jeho kariéra byla splněním snu, neoddiskutovatelně zanechal v NHL významnou českou stopu. U Havláta jde však o diskutabilní část z mediálního

hlediska, neboť v něm novináři viděli víc, očekávání vzbuzovali i u fanoušků, a když nebyla naplněna, následovaly texty o to zklamanejší. Scott Tinley (2013) v kapitole 2.1.4 takového sportovce nazývá jako verzi s menším štěstím, než jaké si pro něj čtenář vysnil.

5.1.3 Milan Hejduk

Mediální obraz Milana Hejduka provázela po celou kariéru aura lídra. Novináři si na základě zpravodajské hodnoty osobností všímali, že jeden z nejlepších střelců je důležitým člověkem jak v zámořském klubu, tak v českém povědomí. Psalo se o něm jako o hrdinovi, bohu, který dovedl Colorado ke Stanley Cupu, o králi střelců, zdvořilém hráči s pověstí loajálního člověka, o kapitánovi, který má roli učitele nováčků. I proto novináři psali jako o šoku, když podle zpravodajské hodnoty překvapení zjistili, že Colorado vůbec uvažovalo, že Hejduka vymění do jiného týmu, nebo když v roce 2004 přiznal, že plánuje konec kariéry na rok 2010 (*Hejduk hrál až do roku 2013, pozn. autora*).

Novináři o Hejdukovi jako osobnosti nepsali bezdůvodně, ruku v ruce s tím fungovaly články o událostech se zpravodajskými hodnotami významu a dramatu. Jako první hokejista vstřelil gól v nové domácí hale klubu Colorado Avalanche, jako jediný Čech v historii ovládl tabulku střelců NHL, byl považován za mašinu na góly, která prožívá bezesné noci na cestě k trofejím. K tisícům odehraných zápasů mu gratuloval Jaromír Jágr, při událostech se zpravodajskou hodnotou blízkosti novináři zase popisovali, jak v Česku rozdával autogramy. Podle zpravodajské hodnoty čísel novináři sledovali, zda si Hejduk vydělává jako hvězda adekvátní peníze.

Ani Hejdukovi se nevyhnuly události se zpravodajskou hodnotou skandálu. Rozdíl například od Havláta byl v tom, že je novináři popisovali jako ojedinělé, překvapivé, protože se neopakovaly, média od nich rychle ustupovala a nepřipomínala je. Jako když označil Kanadany za chcípáky nebo o šéfovi odborů NHL řekl, že se zbláznil. Příkladem skandálu může být také incident, kdy Hejduka stavěla během play off policie za rychlou jízdu po vypití alkoholu. To se může stát každému, jako by říkaly noviny. A Hejdukovi velice brzy odpustily.

Mediální obraz Milana Hejduka tak vyznívá podobně jako u Patrika Eliáše, hrdinsky. S tím rozdílem, že Hejduk jako osobnost vypadá mediálně méně konfliktně. Jinak také strávil celou kariéru v jednom klubu, v němž se stal ikonou, na kterou fanoušci nezapomenou, a dosáhl podobných úspěchů, když dovedl Colorado ke Stanley Cupu.

Ostatně jak Děkanovský (2008) v kapitole 2.1.3 tvrdí, žádný příběh není naprostý originál, ale je převyprávěný s různými variacemi.

5.1.4 Jiří Hudler

Hudlerovu mediálnímu obrazu dominovaly články se zpravodajskými hodnotami skandálu a osobností. Na jedné straně byl pro novináře hokejista sympatický svou otevřeností a vtípkováním, kráčel po cestě, která z něho mohla udělat hrdinu, lídra a mentora, což se mnohokrát i stalo. Noviny si všímaly, jak Hudler v pozdějším věku vychovává mladé talenty v Calgary, že působí jako „hodný strýček“, v mládí ho označovaly za největší hvězdu reprezentace dvacetiletých, novináři citovali manažera Calgary Jaye Feastera, jak o něm říká, že Hudler je kalibr, kouč Calgary Bob Hartley o něm řekl, že je profík. Média zdůrazňovala, že je troudalý, pohotový, originální a uctíváný lídr. Jako gentleman a vtípálek byl Hudler prezentován, když si v roce 2015 došel pro trofej pro nejslušnějšího hráče na slavnostním ceremoniálu NHL jen v ponožkách bez bot. Na druhou stranu se z něho stal ostřelovaný muž s výstřední povahou, který nikdy neměl působit jako seriózní profesionál. První rok v Kanadě mu dokonce hrozil trest za rasistickou urážku frankofonního protihráče. Velkým mediálním tématem byl pokaždé vztah Hudlera s reprezentací, respektive s reprezentačními trenéry. Hudler byl někdo, kdo se nebojí ozvat, když cítí křivdu, zároveň tím ale podle médií poškozoval národ, protože odmítal reprezentovat Českou republiku. Provázely ho aféry se zpravodajskou hodnotou vedle skandálu také sexu, které neměly ani nic společného s hokejem. Pro noviny – a zejména bulvární Blesk – byl po noci s prostitutkami proutníkem, grázlem, který zahodil vztah s půvabnou modelkou, a hříšníkem. Zde je hlavním aktérem Blesk, který popisoval, jak Hudler stále na bývalou přítelkyni myslí, má doma její obrazy na stěnách, i když ho označila za slabocha.

Jako podivnost hodnotila média Hudlerovo rozhodnutí podle zpravodajské hodnoty překvapení přejít z NHL, kde si budoval renomé, do Ruska. Úmrtí Hudlerova otce zase média sledovala podle zpravodajské hodnoty dramatu, neboť Hudler musel za nemocným otcem odjet ze zámoří do Česka během rozehrané sezony, novináři nešťastnou událost hodnotili jako těžkou ránu.

I když byl Hudler médií sledován zejména jako atraktivní celebrita, která je zajímavá mimo led, dokázal český útočník v NHL zanechat stopu. Vítězství trofeje pro gentlemana ligy a zisk Stanley Cupu popisovali novináři podle zpravodajské hodnoty významu. Psali o

opojení a emocích. S tím byla spojena hodnota blízkosti, protože Hudler přivezl v kočáru taženém koňmi ukázat trofej do Vsetína, kde je jeho domov, a novináři poukazovali na jeho příslušnost k „ogarům“. Uzavírání lukrativních kontraktů sledovali novináři podle zpravodajské hodnoty čísel rutinně.

Mediální obraz Jiřího Hudlera tak nejlíže připomíná mediálně padlého hrdinu. Lawrence Wenner (2013) v kapitole 2.1.4 kariéru takového sportovce přirovnává k zákonu gravitace. Co stoupá nahoru, musí jít dolů, a podotýká, že nemáme očekávat, že sportovec bude mít veškeré schopnosti být hrdinou. Sport podle něj totiž odhaluje nejen čistě hrdinské charaktery. S tím, jak byl Hudler ale povahou otevřený, by se dalo mluvit spíš o mediálně padlé celebritě, než padlém hrdinovi.

5.1.5 Tomáš Kaberle

Mediální obraz Tomáše Kaberleho byl ovlivněn faktem, že v NHL hrál také jeho starší bratr František, vítěz Stanley Cupu z roku 2006. Novináři často připomínali, že oba pochází z hokejového rodu po otci Františkovi. Přesto Kaberle dokázal vystoupit ze stínu a vytvořit vlastní obraz. Pomohl tomu zejména zisk Stanley Cupu v roce 2011 v dresu Bostonu, tedy událost se zpravodajskou hodnotou významu. Tomáš Kaberle pak hrdě novinářům řekl, že je hezké mít jméno na poháru vedle svého bratra. Přestup do Bostonu byl přitom první po dlouhých letech strávených v Torontu, která čeští novináři často zdůrazňovali jako znak loajality. Kaberle byl v Torontu tak důležitý, že byl schopen odehrát i třicet minut za zápas. To vše vytvářelo povědomí o jeho povaze podle zpravodajské hodnoty osobností. Kaberle byl vykreslován jako nepostradatelný člen týmu, šéfoval, i když byl skromný. Byl postavou ligy, užitečným hráčem, kterého ostatní chtěli mít v družstvu. Mimo klub pomáhal ženskému hokeji, neodmíтал reprezentaci, deník Sport citoval novináře z Toronto Sun, kteří Kaberleho přirovnali k legendárnímu obránci Larrymu Murphymu.

Novináři pak nemohli opomenout, že na událost se zpravodajskou hodnotou blízkosti, kdy Kaberle přivezl ukázat Stanley Cup do Česka, dorazily i přes déšť stovky fanoušků. Fakt, že byl Kaberle mnoho let loajální jednomu klubu, ovlivnil ke konci kariéry články o událostech se zpravodajskou hodnotou překvapení, kdy Kaberle odešel právě do Bostonu, později do Caroliny a také Montrealu.

Tím, že byl Kaberle považován za gentlemana, vyhýbaly se mu události se zpravodajskou hodnotou skandálu. K jediné analyzované události došlo, když se Kaberle rozváděl, protože, podle informací deníku Blesk, ho podváděla manželka. Událostí se zpravodajskou hodnotou dramatu ale novináři popsali víc. Ať šlo o tuhé boje na ledě nebo vyjednávání agentů o nových smlouvách. Monitorovali i bitku, do které se Kaberle výjimečně zapojil s finským soupeřem Ollim Jokinenem. Události se zpravodajskou hodnotou čísel sledovali novináři standardně zejména ve chvílích, kdy Kaberle podepsal novou smlouvu s klubem v NHL.

Mediální obraz Tomáše Kaberleho tak vyznívá spíše pozitivně. Kaberle byl vykreslován jako skromná osobnost, naplnil osud hokejové rodiny a vyhýbal se skandálům. Nicméně nedá se po analýze tvrdit, že by se Kaberle během kariéry stal hrdinou v pravém slova smyslu. Spíše poctivým hokejistou s pozitivním mediálním obrazem.

5.1.6 Komparace deníků

Při analýze bylo poznat, že se deníky při referování o událostech od sebe odlišovaly. Nejvíce vybočoval – a pochopitelně – bulvární deník Blesk, který plnil své stránky zejména událostmi se zpravodajskou hodnotou skandálu či sexu, což je nejlépe vidět u mediálního obrazu Jiřího Hudlera. Hospodářské noviny se povětšinou zabývaly událostmi se zpravodajskou hodnotou čísel, kdy psaly o uzavírání smluv hokejistů s kluby a zdůrazňovaly finance. Nicméně to dělaly i ostatní deníky a Hospodářské noviny naopak otiskly i publicistické články s názorem. Lidové noviny a Právo psaly velmi podobně, v Právu kromě příběhů vycházely i komentáře, to se v Lidových novinách nedělo, ty naopak zveřejňovaly rozhovory. Z deníků, jejichž obsah není čistě sportovní, byla nejaktivnější Mladá fronta DNES. Přinášela příběhy, komentáře, rozhovory i zpravodajské texty. Nejčastěji však o událostech referoval deník Sport, který se navíc nebál dát prostor mnoha komentářům.

5.2 Diskuse

Analýza a její výsledky ukazují, že novináři prezentují jako velký úspěch, když se mladý Čech dostane do nejslavnější zámořské hokejové ligy. Mediální obraz každého z nich se pak vyvíjí pochopitelně podle jejich skutků, zároveň se do tohoto obrazu ale promítá předpoklad, který média sama od sportovců očekávají. Jako příklad lze uvést Tomáše Kaberleho, který ziskem Stanley Cupu naplnil osud hokejové rodiny, a vyrovnal

se tak staršímu bratru Františkovi. Martinu Havlátovi média přisuzovala hvězdnou budoucnost a považovala za zklamání, že nedosáhl zejména kvůli zranění takových úspěchů. Jiřímu Hudlerovi zase bulvární deník Blesk často vyčítal, že se ze sympatického a vtipného hokejisty stal proutník a grázlík.

Dá se také říct, že čeští hokejisté jsou pro české novináře svým způsobem spojenci, jejich úspěchy jsou v článcích odměňovány pochvalnými texty. Novináře nezajímá jen dění na ledě, snaží se poodhalit soukromý život hokejistů, popsat osobnost, prostředí, ze kterého vzešli, či chování na veřejnosti. Díky tomu se v médiích tvoří plnější obraz.

V této diplomové práci však nebylo možné popsat komplexní mediální obraz, neboť jsem vybíral u čtyř hokejistů každý desátý článek z těch, v nichž bylo příjmení daného jedince v titulku, a u jednoho dokonce každý dvacátý. Není možné v rámci diplomové práce zkoumat mediální obraz v takovém rozsahu o pěti hokejstech. Variantou, jak k němu částečně dojít, je vzít jednoho hokejistu a vybírat ze všech článků, kde se jeho jméno a příjmení objeví, tedy i v tělech článků. Takových textů jsou pak tisíce.

Přesto klasifikace zpravodajských hodnot podle Alastaira Hetheringtona (1985) v této diplomové práci napomohla ukázat, jaký mediální obraz se o vybraných hokejstech v denících tvořil. Pokud měli novináři možnost, objevovala se v jejich článcích významně hodnota osobností. Hodnoty dramatu si všímali vůbec nejčastěji, což lze předpokládat, když se jedná o kolektivní kontaktní sport. Hodnota významu se nejčastěji objevovala ve spojení s důležitou událostí hokejistů jako vítězství Stanley Cupu či jiných trofejí. Hodnota překvapení se objevovala průběžně, nečekaných událostí se v životě přirozeně děje mnoho. Hodnota blízkosti se vcelku rutinně objevovala při každé návštěvě hokejisty doma v České republice. Stejně tak rutinně sledovali novináři hodnotu čísel v situacích, kdy hokejista podepsal finančně lukrativní smlouvu. Hodnotu skandálu sledovali novináři při konfliktních událostech například hokejisty s vedením klubu, s policií či při interakci hokejisty s prostitutkami. Dá se říct, že takové události novináři popisovali, když hráčovo chování vybočilo z předpokládaného standardu.

5.3 Vlastní klasifikace zpravodajských hodnot

Jelikož ani Alastair Hetherington (1985), ani nikdo jiný dosud nevytvořil klasifikaci zpravodajských hodnot čistě pro sportovní mediální krajinu, je na místě se ji pokusit vytvořit na základě výsledků této analýzy. Skládá se z deseti zpravodajských hodnot.

Z klasifikace Hetheringtona (1985), jak je popsána v kapitole 2.1.2, jsou pro sport vhodné zpravodajské hodnoty **dramatu**, **čísel**, **blízkosti** i **překvapení** tak, jak byly myšleny. Hodnota **významu** do klasifikace také patří, ovšem s vysvětlením, že je výrazně spojena s národní hokejovou reprezentací, neboť ta je stále, i když možná méně než dříve, považována za místo, kam se ještě hokejista může mimo klubovou úroveň posunout. S reprezentací jsou spjaty emoce, pocity hrdosti a sounáležitosti. Při analýze bylo patrné, že téma reprezentace bylo samo o sobě důvodem pro napsání článku, když se spekulovalo, kdo národní tým posílí, jak si v něm vedl, a podobně. Další zařazená zpravodajská hodnota je **negativita**, dříve popsána Galtungem a Rugeovou (1965), viz kapitola 2.1.2. Negativita svým způsobem nahrazuje hodnotu skandálu, neboť se nedá říct, že by novináři vyloženě psali o skandálech. Spíše si všímali negativních událostí, které následně řešili a popisovali. Pokud se někdo přibližoval skandálu, může být řeč o bulvárním deníku Blesk. Další zařazenou zpravodajskou hodnotou Galtunga a Rugeové (1965) je **personifikace**. Je myšlena jako polidštění události, popsání něčeho s pomocí lidského příběhu a v analytické části bylo patrné, že takovou hodnotu lze zařadit k rozhovorům, které novináři s hokejisty často dělali. Tři nové zpravodajské hodnoty jsou **hrdinství**, **celebritizace** a **změna**. Popisování změny lze v analytické části vyzorovat konkrétně v situacích, kdy hokejista mění jeden klub za druhý, ale i obecně při každé významné změně v hráčově nastolené cestě. Hrdinství i celebritizace do klasifikace určitě patří, neboť je z výsledků analýzy nepochybné, že čeští novináři popisují události, ve kterých se hokejistům výjimečně dařilo. Vyhrali důležitý zápas, dali gól, překonali metu získáním velkého počtu bodů, získali trofej či lukrativní smlouvu. To vše patří pod hodnotu hrdinství. Pod hodnotu celebritizace lze zařadit události, kdy hokejista v médiích vtipkuje, získává slávu, peníze, odhaluje své soukromí a stává se obchodní značkou.

6 Závěr

Tato diplomová práce za pomoci kvalitativní analýzy zkoumala mediální obrazy pěti českých hokejistů v českých denících během jejich kariéry v NHL. Za pomoci teorie o zpravodajských hodnotách, konkrétně klasifikace Alastaira Hetheringtona (1985), bylo možné popsat, co událost musela splňovat, aby se stala zprávou, a jaký mediální obraz takové zprávy utvářely. Analýza ukázala, že mediální obrazy vycházely z prvotního nadšení, kdy se hokejista do NHL dostal, než je samotné následující události začaly upravovat. Mediální obraz Patrika Eliáše vyznívá hrdinsky, stejně tak mediální obraz Milana Hejduka s tím rozdílem, že Hejduk byl mediálně prezentován jako méně konfliktní. Martin Havlát byl v médiích zobrazován jako smolař, který nenaplnil hvězdný potenciál, i když dosáhl v NHL řady úspěchů. Tomáš Kaberle jako by naplnil rodinný osud, jeho mediální obraz vyznívá pozitivně, jako příklad úspěšného hokejisty bez konfliktů a se skromnou povahou. Mediální obraz Jiřího Hudlera ukazuje padlého hrdinu, až padlou celebritu, kdy se ze sympatického a excentrického usměvavého chlapíka stal v určitých médiích doslova grázlíkem a proutníkem.

Díky analýze jsem byl schopen utvořit vlastní klasifikaci zpravodajských hodnot pro sportovní mediální krajinu. Vyšla mi klasifikace o deseti hodnotách. Jsou v nich drama, čísla, blízkost, překvapení a význam (převzaté od Hetheringtona, 1985), negativita a personifikace (převzaté od Galtunga a Rugeové, 1965) a nové hodnoty změna, celebritizace a hrdinství.

7 Summary

The analysis in this thesis shows which news values Czech newspapers were seeking in the process of making media image. At the beginning of careers of these five hockey players in NHL newspapers were describing it as an accomplishment. Through next years they were working on specific media image of every person. Media image of Patrik Elias gives the impression of true hero as well as media image of Milan Hejduk with the difference that Hejduk was not argumentative at all. Elias was not afraid to argue with his superiors. Martin Havlat is displayed as an unlucky person who could not fulfil media expectations of becoming true hockey star. Tomas Kaberle on the other hand accomplished his hockey family destiny as successful, yet still humble person. Jiri Hudler is pictured on his path from celebrity to a villain. Thanks to analysis I was able to create new categorization of news values solely for the sport media area (significance, surprise, numbers, proximity, drama, negativity, personification, heroism, change and celebritization).

8 Literatura a zdroje

Literatura

ANDREWS, David, JACKSON, Steven. *Sport Stars: The Cultural Politics of Sporting Celebrity*. 1. vyd. London: Routledge, 2001. 280 s. ISBN 0-203-46354-4.

BOORSTIN, Daniel. *The Image, A guide to pseudo-events in America*. New York: Vintage Books, 1992. ISBN 0-679-74180-1.

BOYLE, Raymond. *Sports Journalism: Context and Issues*. London: SAGE Publications, 2006. ISBN 1-4129-0797-7.

BOYLE, Raymond, HAYNES, Richard. *Football in the New Media Age*. London: Routledge, 2004.

BRIGHTON, Paul. FOY, Dennis. *News values*. 1st publ. Los Angeles ; London ; New Delhi; Singapore: Sage Publications, 2007, 205 s. ISBN 978-1-4129-4600-1.

CREPEAU, Richard. *Sport, Heroes and Myth*. *Journal of Sport & Social Issues*. 1981, 5(1), 23-31.

DĚKANOVSKÝ, Jan. *Sport, média a mýty: zlatí hoši, královna bílé stopy a další moderní hrdinové*. Praha: Dokořán, 2008. 183 s. ISBN 978-80-7363-131-4.

DVOŘÁK, Tomáš. *Obraz*, in REIFOVÁ, Irena a kol. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7.

DENHAM, Bryan. *From Coverage to Recovery: Mediating the Fallen Sports Celebrity*, in WENNER, Lawrence. *Fallen Sports Heroes, Media and Celebrity Culture*. New York: P. Lang, 2013. ISBN 978-1-4331-1298-0.

GANS, Herbert: *Deciding What's News*. Evanston: Northwestern University Press, 2004. ISBN 0-8101-2237-5

GALTUNG, J., RUGE, M.: *The Structure of Foreign News: The Presentation of Congo, Cuba and Cyprus Crises in Four Norwegian Newspaper*. In *Journal of Peace Research*, vol . 2, no. 1, 1965. Pp. 64-91

- HALADA, Jan, OSVALDOVÁ Barbora. *Slovník žurnalistiky*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2017. ISBN 978-80-246-3752-5.
- HANITZSCH, Thomas. *Journalists as Peacekeeping Force? Peace journalism and mass communication theory*. *Journalism Studies*. 2004, 5(4), 483-495.
- HAVRÁNEK, B. *Slovník spisovného jazyka českého*. 2., nezměněné vyd. Praha: Academia, 1989.
- HAYNES, Richard. *Book Review: Media Sport Stars*. *Media, Culture & Society*. 2005, roč. 27, č. 1, s. 147-149. ISSN 0163-4437. DOI: 10.1177/016344370502700112. Dostupné z: <http://mcs.sagepub.com/cgi/doi/10.1177/016344370502700112>
- HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace*. Čtvrté. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9.
- HETHERINGTON, Alastair: *News, newspapers and television*. Vydání první. London: The MacMillan Press, 1985. ISBN 978-0-333-38606-4
- JIRÁK, Jan, KÖPPLOVÁ, Barbara.: *Masová média*. 2., přepracované vydání. Praha: Portál, 2015. ISBN 978-80-262-0743-6
- KODOŇOVÁ, Lenka. *Sportovec jako mediální celebrita v proměnách času*. Praha, 2013. 116 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Doc. PhDr. Barbara Köpplová, CSc.
- KUNCZIK, Michael. *Základy masové komunikace*. Praha: Karolinum, 1995. ISBN 80-7184-134-X
- LIPPMANN, W.: *Veřejné mínění*. New York: Harcourt, 1922.
- LIPPMANN, W.: *Veřejné mínění*. Praha: Portál, 2015. ISBN 978-80-262-0939-3
- LULE, Jack. *Daily news, eternal stories: the mythological role of journalism*. New York: Guilford Press, 2001. 244 s. ISBN 1-57230-606-8.
- MCCOMBS, Maxwell. *Agenda Setting*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-591-2.
- MCNAIR, B.: *Sociologie žurnalistiky*. Vydání první. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-840-6

- MILLER, Toby. *Exposing Celebrity Sports*, in WENNER, Lawrence. *Fallen Sports Heroes, Media and Celebrity Culture*. New York: P. Lang, 2013. ISBN 978-1-4331-1298-0.
- MORGAN, William. *Athletic Heroic Acts and Living on the Moral Edge*, in WENNER, Lawrence. *Fallen Sports Heroes, Media and Celebrity Culture*. New York: P. Lang, 2013. ISBN 978-1-4331-1298-0.
- REIFOVÁ, Irena a kol. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-926-7
- ROWE, David. *Sport, culture and the media: the unruly trinity*. Buckingham, England: Open University Press, 2004. 253 s. ISBN 0-335-21075-9.
- RAMPA, Robert. *Mediální obraz rwandské genocidy v denících Mladá fronta Dnes a The New York Times*. Olomouc, 2017. Bakalářská diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Vedoucí práce Mgr. Zdenka Burešová.
- SANDE, Øystein: *The Perception of Foreign News*. In *Journal of Peace Research*, vol. 8., no. 3/4, 1971. Pp. 221-237.
- SEDLÁKOVÁ, Renáta. *Výzkum médií*. Praha: Grada Publishing, 2014. ISBN 978-80-247-3568-9.
- SEKOT, Aleš. *Sociologické problémy sportu*. 1. vyd. Praha: Grada, 2008. 223 s. ISBN 978-80-247-2562-8.
- SCHERER, Jay, MCDERMOTT Lisa. *Don Cherry and the Cultural Politics of Rock'Em Sock'Em Nationalism: Complicating the Hero-Villain Binary in Canada*, in WENNER, Lawrence. *Fallen Sports Heroes, Media and Celebrity Culture*. New York: P. Lang, 2013. ISBN 978-1-4331-1298-0.
- SMART, Barry. *The sport star: modern sport and the cultural economy of sporting celebrity*. 1. vyd. London: SAGE, 2005. 217 s. ISBN 07-619-4351-X.
- TRAMPOTA, T.: *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-096-8
- TRAMPOTA, Tomáš a Martina VOJTĚCHOVSKÁ. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-683-4.

WENNER, Lawrence. *Fallen Sports Heroes, Media and Celebrity Culture*. New York: P. Lang, 2013. ISBN 978-1-4331-1298-0.

WONG, L., TRUMPER, R. *Global Celebrity Athletes and Nationalism: Fútbol, Hockey, and the Representation of Nation*. *Journal of Sport and Social Issues*, 2002, roč. 26, č. 2, s. 168 – 194.

Internetové zdroje

PAUL POGBA. Účet na sociální síti Instagram. Dostupné z: <https://www.instagram.com/paulpogba/> [cit. 28. 4. 2019]

LEBRON JAMES. Účet na sociální síti Twitter. Dostupné z: <https://twitter.com/KingJames> [cit. 28. 4. 2019]

CONOR MCGREGOR. Účet na sociální síti Facebook. Dostupné z: <https://www.facebook.com/thenotoriousmma/> [cit. 28. 4. 2019]

ŠINDELÁŘ, J., 2018. Ledecká má druhé zlato! Jako první žena historie ho získala ve dvou sportech. In: *lidovky.cz* [online]. 24. 2. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.lidovky.cz/sport/olympiada/ledecka-vyhrala-prvni-cast-kvalifikace-na-snowboardu.A180224_020720_in-sport-oh_lar

(iDNES.cz, ČTK). 2018. Ledecká nepodepsala smlouvu se svazem. Bude moci závodit? In: *idnes.cz* [online]. 3. 9. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/sport/lyzovani-snowboarding/ester-ledecka-reprezentacni-smlouva-lyzovani-konflikt-vyjednavani-podpis.A180903_155523_lyzovani_ten

(tie). 2019. Sáblíková slaví devatenácté zlato! Na MS vyhrála závod na pět kilometrů. In: *idnes.cz* [online]. 9. 2. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/sport/ostatni/rychl Bruslení-martina-sablikova-5000-metru-19-titul.A190209_133803_sporty_tie

(daj, nem, mib) 2016. Tenistku Kvitovou pořezal v jejím bytě lupič. Nebojte se o mě, vzkázala. In: *idnes.cz* [online]. 20. 12. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/sport/tenis/tenistka-petra-kvitova-zranena-prepadeni.A161220_110746_tenis_mne

(ČTK, idnes.cz). 2017. Obr z New Jersey má leukémii, přesto chce stihnout říjnový start NHL. In: *idnes.cz* [online]. 20. 9. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/brian-boyle-myeloidni-leukemie-new-jersey-devils.A170920_095008_nhl_

ten

ZATLOUKAL T. 2018. Box, kriminál, tygřice i ukousnuté ucho. O čem Tyson vyprávěl v Praze. In: idnes.cz. [online] 2. 11. [cit. 28. 4. 2018]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/sport/ostatni/mike-tyson-praha-sasazu-rozhovor.A181101_224648_sporty_elv

ROSEN D. 2017. Three egends, all with same dream as kids. In: nhl.com [online] 28. 1. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: <https://www.nhl.com/news/wayne-gretzky-bobby-orr-mario-lemieux-discuss-love-of-hockey/c-286197106>

SÁRA, R., ZATLOUKAL T. S Nečasem před draftem. O psychotestech, budoucnosti i Eratovi. In: idnes.cz [online] 23. 6. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/martin-necas-draft-nhl-hokej.A170623_150205_nhl_elv

DIAS, P. 2017. Havlát se rozpovídal o kariéře. Zranění? Mohl bych sepsat knihu. In: isport.cz [online] 7. 3. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-nhl/296294/havlat-se-rozpovidal-o-kariere-zraneni-mohl-bych-sepsat-knihu.html>

(lge, jcf). 2010. Zraněný Hejduk po nešťastné srážce se Stastnym: Jsem prostě smolař. In: idnes.cz [online] 21. 4. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/zraneny-hejduk-po-nestastne-srazce-se-stastnym-jsem-proste-smolar.A100421_111458_nhl_lge

BIČIŠTĚ, O. 2014. Skonči, než přestaneš chodit, hrozili lékaři Hejdukovi. Tak je poslechl. In: idnes.cz [online] 14. 3. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/milan-hejduk-hokej-rozhovor.A140314_2045175_nhl_ten

TOMAS, J. 2015. Showman Hudler bavil slavnost NHL: přišel v ponožkách a rozesmával sál. In: idnes.cz. [online] 25. 6. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/nhl/hokej-jiri-hudler-lady-byng-trophy-nhl.A150625_124001_nhl_cig

(jos). 2009. Zhýralec Jiří Hudler na šokujících fotkách: Chlast, děvky, peníze a kontakty! In: blesk.cz. [online] 23. 8. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: <https://www.blesk.cz/clanek/celebrity-ceske-celebrity/121230/zhyralec-jiri-hudler-na-sokujicich-fotkach-chlast-devky-penize-a-kontakty.html>

(ČTK). 2016. Tomáš Kaberle ukončil kariéru. „Já ani nevěděl, že se to má oznamovat,“ směje se. In: aktualne.cz. [online] 22. 9. [cit. 28. 4. 2019]. Dostupné z: <https://sport.aktualne.cz/hokej/hokejova-reprezentace/tomas-kaberle-ukoncil-karieru-ja-ani-nevedel-ze->

se-to-ma-zn/r~2ed3761280b211e6851c002590604f2e/?redirected=1550416890

Media projekt, 2. pololetí 2018. Tisková zpráva. [citováno 28. 4. 2019]. Dostupné z:
http://www.unievydavatelu.cz/cs/unie_vydavatelu/medialni_data/vyzkum_ctenosti

Novinové články

Blesk, Praha, Ringier, a. s., ročníky 1999 – 2010.

Blesk, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., ročníky 2010 – 2014.

Blesk, Praha, Czech News Center, a. s., ročníky 2014 – 2015.

Hospodářské noviny, Praha, Economia, a. s., ročníky 2001 – 2012.

Lidové noviny, Praha, MAFRA, a. s., ročníky 1998 – 2014.

Mladá fronta DNES, Praha, MAFRA, a. s., ročníky 1999 – 2017

Právo, Praha, Borgis, a. s., ročníky 1996 - 2016

Sport, Praha, Ringier, a. s., ročníky 1998 – 2010

Sport, Praha, Ringier Axel Springer, a. s., ročníky 2010 - 2014

Sport, Praha, Czech News Center, a. s., ročníky 2014 - 2016

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce	
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:	
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Rampa Robert	Razítko podatelny:
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2017/2018	
E-mail diplomantky/diplomanta: robert.rampa@seznam.cz	
Studijní obor/forma studia: Žurnalistika/prezenční	
Předpokládaný název práce v češtině: Mediální obraz vybraných českých hokejistů od začátku do konce jejich kariéry v NHL v českých denících	
Předpokládaný název práce v angličtině: The media image of chosen czech hockey players from the beginning to the end of their careers in NHL in czech daily newspapers	
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013) (diplomovou práci je možné odevzdat <u>nejdříve</u> po dvou semestrech od schválení tezí) LS 2018/2019	
Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování (max. 1800 znaků): Kvalitativní obsahovou analýzou bude zpracován mediální obraz pěti vybraných českých hokejistů (Milan Hejduk, Patrik Eliáš, Martin Havlát, Jiří Hudler a Tomáš Kaberle). Analýza bude zaměřena na jejich kariéru v NHL. Vybraní sportovci strávili v zámořské lize dlouhé roky, během nichž prožili slavné momenty, nešťastné nehody a zranění i negativní skandály. Vnímání a pohled médií na sportovce se tak v průběhu času měnil. Tato práce chce mediální obraz sportovců více přiblížit a popsat.	
Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy (max. 1800 znaků): Cílem práce je popsat a přiblížit mediální obraz pěti sportovců v českých denících v průběhu jejich aktivní hráčské kariéry v NHL, přitom všichni už zámořskou kariéru ukončili (nuceně či dobrovolně). Zkoumáno bude, zda a kdy (za jakých situací) se v mediálním pokrytí objevují prvky celebritizace, hrdinství, mýtu, jaká událost na základě teorie o zpravodajských hodnotách měla šanci objevit se v novinách, jelikož všichni alespoň jednou patřili mezi to nejlepší, co český hokej nabízel. Ať to byl Hejduk v pozici nejlepšího střelce NHL, Patrik Eliáš jako dvojnásobný vítěz Stanley Cupu, Hudler jako vítěz trofeje pro největšího gentlemana NHL, Tomáš Kaberle v pozici nejlepšího útočného obránce a také vítěze Stanley Cupu nebo Havlát nominovaný na nejlepšího nováčka roku NHL. Zároveň si každý z nich prožil těžké, u některých až negativní situace, které k popularitě nepřispěly. I proto bude zkoumán Jiří Hudler se svými drogovými skandály nebo Havlát s ohromným počtem zranění, který jeho kariéru v NHL prakticky zničily.	
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu): 1. Úvod - popsání kontextu zámořského hokeje v NHL se zaměřením na českou stopu, zejména na pět vybraných hokejistů. 2. Teorie - vymezení pojmů a teorií jako zpravodajské hodnoty, mýtus, celebritizace. Zároveň práce seznámí se zkoumanými mediálními tištěnými periodiky. 3. Metodologie - představení kvalitativní obsahové analýzy a vymezení zkoumaného vzorku, což budou mediální texty zabývající se především jednotlivými hokejisty s důrazem na vybrané významné události	

4. Analytická část - zanalyzování jednotlivých textů výzkumného vzorku, komparace mediálních obrazů jednotlivých hokejistů.
5. Závěr - shrnutí výsledků analýzy.

Vymezení podkladového materiálu (např. titul periodika a analyzované období):

Mladá fronta DNES, Lidové noviny, Hospodářské noviny, Deník Sport, Blesk. Analyzované období bude od roku 1995 do roku 2016 u Patrika Eliáše, od roku 1998 do roku 2013 u Milana Hejduka a Tomáše Kaberleho, od roku 2005 do roku 2016 u Jiřího Hudlera a od roku 2000 do roku 2016 u Martina Havláta. Z analyzovaných článků budou vynechány souhrnné výsledkové články. Analyzovat budu každý desátý článek.

Metody (techniky) zpracování materiálu:

Kvalitativní obsahová analýza

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a metodě jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

Děkanovský, J.: Sport, média a mýty: zlatí hoši, královna bílé stopy a další moderní hrdinové. Praha: Dokořán, 2008

Jan Děkanovský definuje místo sportu v kultuře. Popisuje, jak je sport přetvářen médií. Zabývá se sportem z diváckého hlediska a vzájemným ovlivňováním sportu a většinové společnosti. Netradičním způsobem interpretuje některé podoby medializovaného sportu.

Sekot, A.: Sociologie sportu. Brno: Paido, 2006

Kniha se věnuje sociologickým aspektům sportu a vysvětluje, jak sport zasahuje do života lidí ve společnosti, také se věnuje vlivu aktivního sportu na celkové zdraví a prospěšnost ve společnosti.

McQUAIL, Denis. Žurnalistika a společnost. Praha : Portál, 2016.

Základní literatura o fungování médií, společnosti, novinářů, o jejich práci i o tom, co vše ovlivňuje jednotlivé mediální výstupy.

GALTUNG, J., RUGE, M.: The Structure of Foreign News: The Presentation of Congo, Cuba and Cyprus Crises in Four Norwegian Newspaper. In Journal of Peace Research, vol. 2, no. 1, 1965. Pp. 64-91

Norští vědci Galtung a Rugeová popsali už v roce 1965 teorii zpravodajských hodnot, tedy jaká kritéria musí událost splňovat, aby se dostala do zpráv. Vytvořili tak základní pramen, od kterého se povětšinou všichni další odrazili.

BARTHES, Roland. Mytologie. Praha : Dokořán, 2004.

Kniha se věnuje zasazení výše zmíněné problematiky zpravodajských mýtů do kontextu současné kultury. Autor patří v oboru k nejvýznamnějším.

BOYLE, Raymond. Sports journalism, Context and Issues, SAGE, 2006

Kniha popisuje kulturní a ekonomické prostřední sportovní žurnalistiky. Popisuje její vývoj a současný stav se zaměřením na britskou žurnalistiku.

TRAMPOTA, Tomáš, VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. Metody výzkumu médií. Praha: Portál, 2010

Kniha obsahuje zásady komerčního výzkumu médií i akademického výzkumu. Dílo zkoumá mediální systém, popisuje analýzu mediální organizace, výzkum mediálních profesionálů, tematickou agendu

médií, zkoumání obsahových významů, analýzu diskursu, ekonomickou analýzu a tak dále.

Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

SUCHAN, František. Vývoj mediálního obrazu Jaromíra Jágra mezi lety 1994 – 2014. Praha, 2015. 80 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D.

VALÁŠKOVÁ, Barbora. Mediální obraz české hokejové reprezentace v letech 2010 - 2015. Praha, 2016. 92 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D.

Datum / Podpis studenta/ky

.....

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D.

.....

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

Datum / Podpis pedagožky/pedagoga